

Pražské jaro
Závěrečná zpráva 2024

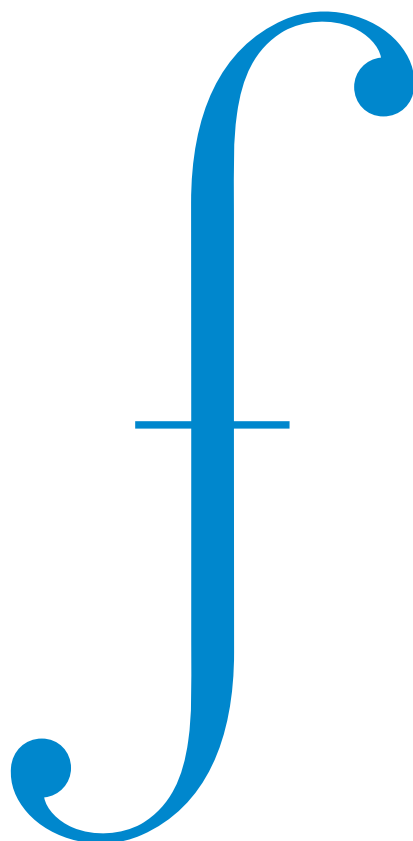

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

festival.cz

Pražské jaro
Závěrečná zpráva 2024

OBSAH

004

ÚVODEM

006

FESTIVAL
V ČÍSLECH

008

PARTNEŘI
PRAŽSKÉHO JARA

118

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ
SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO

124

CD BLUE EDITION III

126

#ŽIJEMEJARO

137

VEDENÍ A TÝM
PRAŽSKÉHO JARA

028

**VIZUÁLNÍ STYL
PRAŽSKÉHO JARA**

034

**FESTIVALOVÉ
MOMENTY**

060

**KATALOG
KONCERTŮ**

132

**MONITORING
MÉDIÍ**

133

**ECHO
PRAŽSKÉHO JARA**

Pražské jaro bylo v Roce české hudby přehlídkou výjimečných událostí

Program 79. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro byl velkolepou oslavou Roku české hudby a dvoustého výročí narození Bedřicha Smetany. Festival slavil ovšem nejen prostřednictvím slavných děl v provedení těch nejlepších světových těles a sólistů, ale i premiérami skladeb současných – to abychom měli v Roce české hudby co slavit i za dalších sto let. Nejen samotné koncerty, ale i bohatý doprovodný program naplnily další předsevzetí festivalu, a to vyprovokovat diskuzi o tom, co pro nás česká hudba znamená, co nám přináší a jak o ni – jeden z našich nejlukrativnějších vývozních artiklů – pečujeme.

Významně k tomu přispěly také nové festivalové projekty, ať už hovoříme o výtvarném doprovodném programu Pražské jaro Art Salon, panelové diskuzi „Malá země, velcí hudebníci“, či interaktivní instalaci „Co Čech, to muzikant?“ před Rudolfinem. Letošním ročníkem byla také položena tradice celodennímu programu SpringTEEN věnovanému mladým posluchačům nebo ceně diváků Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro.

Pražské jaro roku 2024 přineslo řadu koncertů silných osobností světa klasické hudby, ale i nevšedních zážitků – tedy programy vskutku festivalové ve svém nejpůvodnějším slova smyslu. K těm památným bezpochyby patřilo samotné zahájení v podání **Berlínských filharmonií** pod vedením **Kirilla Petrenka**. Za nejvýraznější osobnost festivalu neváhám označit **Jakuba Hrůšu**, pražskojožarního ambasadora Roku české hudby, který na festivalu vystoupil hned několikrát. Jeho koncert s **Orchestra dell'Academia Nazionale di Santa Cecilia** byl výjimečným zážitkem, po němž si publikum skandovaným aplausem doslova vydupalo dva přídavky. Jeho druhým festivalovým počinem bylo koncertní provedení Smetanovy opery **Libuše** s **Českou filharmonií** a **Kateřinou Kněžíkovou** v titulní roli. Velmi očekávaný projekt se proměnil v triumf, který mnohým divákům ve dvakrát vyprodaném sále Rudolfiny nabídl nový pohled na tento klenot české hudby. K mocným orchestrálním zážitkům patřil také návrat legendy **Riccarda Chaillyho** s jeho domovským orchestrem **Filarmonica della Scala**. Za významný příspěvek Pražského jara k Roku české hudby považují strhující premiéru houslového koncertu **Svatyně Kryštofa Mařatky** v podání **Amaury Coeytauxe** s **Orchestre Philharmonique de Radio France** či evropskou premiéru skladby

Superorganisms z pera **Miroslava Srnky** v podání **České filharmonie** na závěrečném koncertě.

Vedle těchto velkých orchestrálních zážitků s vděčností vzpomínám na niterná vystoupení švédské sopranistky **Miah Persson**, **Collegia Vocale Gent**, **Amsterdam Baroque Orchestra** s **Tonem Koopmanem** nebo **Sboru Polského rozhlasu – Luławice**. Monumentální poctou varhanám Obecního domu se stal recitál v podání **Ivety Apkalny**, svrchované umění klavírní předvedla klavírní hvězda světových pódíí **Seong-Jin Cho**, energií nabitě bylo vystoupení **Z.E.N. Tria**.

Úplně jiný pohled do publika poskytl **SpringTEEN** – rodinný den věnovaný mladým posluchačům s workshopy, roboty a hravými koncerty, které strhly i nejednoho dospělého. Hudbu ze všech myslitelných úhlů pohledu pak nabídly koncerty současné hudby – ať už to byla pocta klavíru světovou premiérou klavírní symfonie **Pianofonia** mezi letadly v prostoru Národního technického muzea, diskuze, workshopy a koncerty rezidenčního ansámblu **Klangforum Wien** v DOXu v rámci Prague Offspring, anebo jedna z největších festivalových událostí: provedení **11000 strun Georga Friedricha Haase** pro 50 pianin a komorní orchestr, který proběhl v samém závěru festivalu ve dvakrát vyprodaném Foru Karlín.

Měl jsem to štěstí navštívit téměř vše z letošního festivalového dění, s výjimkou dvou koncertů, které se časově křížily. Viděl jsem **tisíce rozzářených tváří**, slyšel jsem umělecké **výkony světové úrovně**, účastnil se řady **zapálených diskuzí** o významu hudby v moderní společnosti. Tržby lehce překonaly loňský rekordní ročník, **vyprodáno** bylo dvacet devět koncertů, což je bezmála **o třetinu více oproti minulému roku**. Podařilo se nám získat několik **nových sponzorů**, v čele s **generálním partnerem Skupinou ČEZ**. Věřím, že se festival ubírá správným směrem a že naplňuje a rozvíjí poslání, které mu bylo dáno do vínku před bezmála osmdesáti lety.

Nic z toho by nebylo možné bez skvělých diváků, velkorysých podporovatelů a zapáleného organizačního týmu. Všem patří **velký dík!**

PAVEL TROJAN

Ředitel festivalu Pražské jaro

FESTIVAL V ČÍSLECH

27 dnů trvajících **75.** ročník mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a **79.** ročník mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro v letošním roce nabídl divákům na **69** akcí, z toho **38** koncertů, **13** setkání a diskuzí s umělci, **9** workshopů, **5** masterclassů, **5** online streamování, výstavu, promítání, instalaci či piknik na Kampě. Na festivalu bylo uvedeno **10** světových premiér na objednávku festivalu, **1** evropská a **5** českých premiér.

Jubilejní **75.** ročník soutěže Pražské jaro přilákal na **100** mladých hudebníků z **21** zemí. V oboru lesní roh jsme letos zaznamenali rekordní počet přihlášek - **139** ze **30** zemí. Z nich porota vybrala hned **10** hornistů z Česka. Na prestižní obor housle dorazilo celkem **92** přihlášek z **18** zemí, ze kterých porota vybrala **42** soutěžících z **10** zemí - z toho **7** z Česka.

Festivalové akce přivítaly na **28 000** diváků. Návštěvnost přesáhla **90** % a tržby z prodeje vstupenek činily **25,5** mil. Kč. Vyprodáno bylo **29** koncertů, což je bezmála o **1/3** více oproti minulému roku.

Festivalový web mezi 30. říjnem 2023 a 30. červnem 2024 navštívilo **249 000** aktivních uživatelů. Video a spoty na YouTube kanálu Pražského jara zaznamenaly celkem **2 452 000** zhlédnutí. Live stream soutěžních kol sledovalo na YouTube **33 400** diváků. Dosah festivalových profilů na Facebooku a Instagramu činil **4,2** mil. zobrazení.

Česká televize před festivalem a během něho odvysílala **91** spotů, **1** přímý přenos, na **60** reportáží a příspěvků, **25** dílů dokumentárně-publicistického pořadu Echo Pražského jara a **1** Ohlédnutí za Pražským jarem. Přímý přenos Zahajovacího koncertu Berlínských filharmoniků na ČT art sledovalo **159 000** diváků, partnerské spoty na kanálech České televize vidělo na **1 800 000** diváků. Český rozhlas vedle desítek reportáží a příspěvků živě vysílal **5** koncertů, **1** nabídne ze záznamu. Všechny koncerty byly vysílány v rámci sítě Evropské vysílací unie a přenášeny do dalších zemí. Celkový dosah **1 870** článků a reportáží publikovaných o Pražském jaru byl **100 271 069** v přepočtené hodnotě **497** milionů Kč.

Flotila **11** luxusních limuzín společnosti Mercedes-Benz najezdila **27 807** km. Robot YuMi v rámci dne pro mladé diváky SpringTEEN vyrobil a naservíroval **457** ks lázeňských oplatek.

PARTNEŘI
PRAŽSKÉHO
JARA

PRAŽSKÝ PARTNĚŘ

INTERIOR

NEER

PARTNEŘI PRAŽSKÉHO JARA 2024

Mezinárodní hudební festival Pražské jaro je **prestižní celosvětově uznávanou hudební událostí**, která má na české kulturní scéně výjimečné postavení.

Toho bychom ovšem nemohli dosáhnout bez přispění partnerů festivalu z veřejné i soukromé sféry. Pražské jaro je **obecně prospěšnou společností** s rozpočtem přesahujícím **110 mil. Kč**. Je příkladem úspěšného vícezdrojového financování s polovičním podílem financí z veřejných zdrojů. Zbývajících 50 % tvoří tržby ze vstupného a sponzorské příspěvky vyplývající z partnerství uzavřených se soukromými subjekty.

Věříme, že **dlouholetá a rozvíjející se partnerství jsou tou nejlepší cestou k úspěchu**. Těší nás, že právě o taková partnerství se můžeme opřít – jak ze strany veřejných institucí, tak soukromého sektoru.

Děkujeme všem našim partnerům a mecenášům za vloženou důvěru a věříme, že jubilejní 80. ročník Pražského jara prožijeme opět společně.

MINISTERSTVO KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY

Ministerstvo kultury České republiky je tradičně nejsilnějším finančním partnerem Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. V listopadu roku 2022 bylo partnerství posíleno smlouvou, díky níž festival obdrží každoročně částku 30 mil. Kč. Nejinak tomu bylo i v roce 2024.

Martin Baxa z pozice ministra kultury a předsedy správní rady Pražského jara přivítal vážené hosty zahajovací recepce a vyjádřil nadšení z programu 79. ročníku festivalu.

FOTO © MILAN MOŠNA

FOTO © IVAN MALÝ

Velice si považujeme aktivního zapojení pana ministra Martina Baxy do festivalového dění. V roce 2024 byl přítomen na osmi koncertech Pražského jara, mj. také koncertu Tona Koopmana a jeho Amsterdam Baroque Orchestra & Choir.

ROK ČESKÉ HUDBY A SMETANA 200

Rok 2024 se nese v duchu oslav **Roku české hudby** a dvoustého výročí od narození velikána české klasické hudby **Bedřicha Smetany**. Ministerstvo kultury České republiky v tomto roce připravilo mimořádný dotační program na realizaci významných projektů reflektujících významná jubilea. Pražské jaro nabídlo takové hned tři.

FOTO © STEPHAN RABOLD

Pražské jaro 2024 zahájili Smetanovou *Mou vlastí* **Berlíňští filharmonikové** v čele se svým šéfdirigentem **Kirillem Petrenkem**.

FOTO © IVAN MALÝ

Stěžejním festivalovým projektem se stalo koncertní uvedení slavnostní opery Bedřicha Smetany *Libuše* s Českou filharmonií pod vedením **Jakuba Hruší**.

FOTO © PETRA HAUSKA

Světová premiéra houslového koncertu *Svatyně* skladatele **Kryštofa Mařatky** zazněla v podání **Orchestre Philharmonique de Radio France** a špičkového houslisty **Amauryho Coeytauxe** pod taktovkou samotného autora skladby.

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Hlavní město Praha je tradičním partnerem festivalu. Vážíme si časté účasti primátora **Bohuslava Svobody** na festivalových koncertech – zde na zahajovacím koncertě Pražského jara 2024 s manželkou, ředitelem festivalu a prezidentským párem.

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Pod záštitou primátora hlavního města Prahy se koná také **Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro**.

SKUPINA ČEZ

Rok 2024 byl pro Pražské jaro významný i díky akvizici nových partnerů. Po několika letech byla znovu obsazena pozice **generálního partnera**. Stala se jím **Skupina ČEZ**.

Takto významnému partnerovi náleží také místo ve správní radě festivalu. Jejím členem se tak nově stal **Filip Širotek**, ředitel útvaru Komunikace a marketing, ČEZ, a. s.

V lednu 2024 bylo za přítomnosti ministra kultury a předsedy správní rady Pražského jara **Martina Baxy**, generálního ředitele Skupiny ČEZ **Daniela Beneše** a ředitele festivalu **Pavla Trojana** slavnostně podepsáno memorandum o spolupráci.

INNOGY ČESKÁ REPUBLIKA

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Dlouholeté partnerství připomněl na závěrečné recepci **předseda představenstva společnosti innogy Tomáš Varcop**.

FOTO © IVAN MALÝ

Partner festivalu je přítomen na všech festivalových koncertech. Nejinak tomu je už 30 let v případě společnosti innogy.

CETIN

FOTO © LUBOŠ NOVOTNÝ

Už devátým rokem mohly díky technologickému partnerovi festivalu **CETIN** prožít tisíce lidí romantické **zahájení na Kampě**.

FOTO © LUBOŠ NOVOTNÝ

Živému přenosu zahajovacího koncertu do parku na Kampě předcházela hudební produkce žáků základních uměleckých škol sdružených v rámci festivalu **ZUŠ Open**.

SUBTERRA

FOTO © IVAN IMALY

Nejdější partnerství pojí Pražské jaro se společností Subterra, která nejvýznamnější kulturní akci v České republice podporuje již dlouhých 32 let. Jsme na toto partnerství velice hrdí a těšíme se na další společná léta.

FOTO © IVAN IMALY

Subterra se v roce 2024 stala partnerem koncertu **Rytmus a temperament**.

ALLIANZ POJIŠŤOVNA

FOTO © MILAN MOŠNA

Novým partnerem koncertu se v roce 2024 stala **Allianz pojišťovna**. Partnerský koncert **Návrat legendy** navštívilo celé vedení společnosti. Zde generální ředitel **Dušan Quis** s klavíristou **Alexandrem Malofejevem**.

PHILIP MORRIS ČR

FOTO © IVAN MALÝ

Společnost **Philip Morris** podpořila mladé umělce na počátku jejich umělecké dráhy. Stala se partnerem **Debutu Pražského jara**.

FOTO © MICHAL VENCIL

Kolaborativní robot YuMi od společnosti **ABB** připravil pro návštěvníky **SpringTEENU** bezmála 500 lázeňských oplatek.

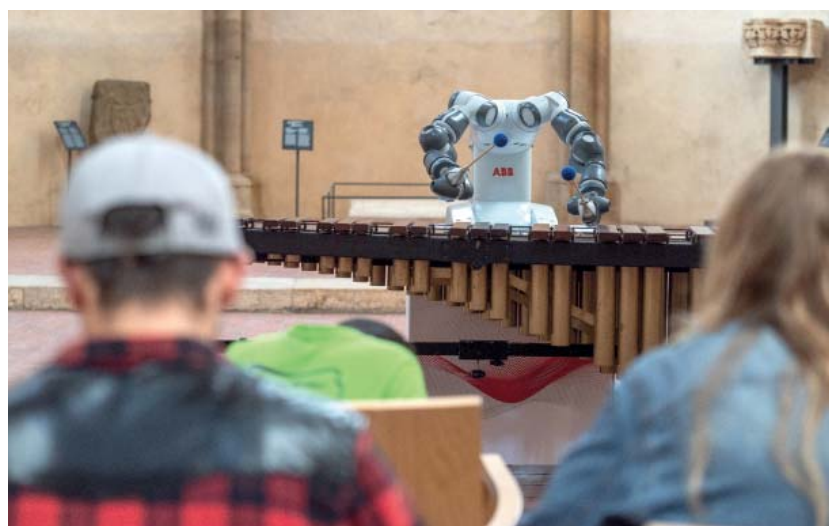

FOTO © MICHAL VENCIL

Roboti YuMi a GoFa si společně s dětmi a profesionálními umělci zahráli také na marimbu či dešťovou hůl.

ČESKÁ TELEVIZE

FOTO © MICHAL VENCIL

Díky generálnímu mediálnímu partnerství, které nás již od nepaměti pojí s veřejnoprávní Českou televizí, je Pražské jaro vidět také na obrazovkách v milionech českých domácností.

FOTO © PETRA HANJSKÁ

Česká televize se stala také partnerem koncertu **Kryštofovy Svatyně**. Koncert byl ve spolupráci s francouzským televizním kanálem Mezzo zaznamenáván a následně distribuován do celého světa.

FOTO © IVAN MALÝ

Již tradičně se Český rozhlas stal také partnerem koncertu Symfonického orchestru Českého rozhlasu, který v letošním roce proběhl v Rudolfinu a byl věnován 75letému výročí Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro.

FOTO © MICHAL VENCIL

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Důležitou mediální oporu máme také v nakladatelství **Economia**. To nám ve svých titulech Hospodářské noviny, Proč ne?, Ekonom či aktuálně.cz poskytuje velkorysý inzertní prostor a redakční podporu.

FOTO © IVAN MALÝ

I pro tento ročník připravili redaktoři Economie dvě rozsáhlé novinové přílohy, ve kterých představili čtenářům hvězdy a objevy festivalu. Přílohy byly distribuovány také na festivalových koncertech.

MERCEDES-BENZ ČESKÁ REPUBLIKA

Elektrickou flotilu pro zdárnou logistiku během festivalu zajistila společnost **Mercedes-Benz Česká republika**. Po celou dobu konání festivalu byl u Rudolína k vidění také nejnovější model vozu Mercedes-Maybach.

FOTO © IVAN MALÝ

FOTO © IVAN MALÝ

Jazzový koncert Pražského jara 2024 se i letos konal v Mercedes Foru na Chodově. Zcela vyprodanému sálu se představila britská jazzová saxofonistka Camilla George.

CZECHTOURISM

FOTO © LUBOŠ NOVOTNÝ

Díky spolupráci s agenturou **CzechTourism** se Pražského jara účastnilo mimořádné množství zahraničních novinářů z celého světa.

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Setkání s klavíristou Seong-Jin Cho bylo pro jihokorejskou novinářskou delegaci organizovanou agenturou **CzechTourism** s podporou Českých center velkým zážitkem.

PŘÁTELE PRAŽSKÉHO JARA

FOTO © MILAN MOŠNA

Na úvodním setkání mecenášů festivalu v říjnu 2023 jsme představili program Pražského jara 2024. Účastnil se jej také skladatel Kryštof Mařatka, díky němuž měli naši podporovatelé možnost seznámit se s pravěkými hudebními nástroji.

FOTO © IVAN MALÝ

Podporovatelé festivalu mají unikátní příležitost setkat se s umělci koncertu. Zde například manželé Drahošovi se sopranistkou Alžbětou Poláčkovou.

FOTO © MILAN MOŠNA

V rámci exkluzivní prohlídky Rezidence primátora jsme se podívali i do míst, kam se běžně lidé nemohou dostat.

FOTO © MICHAL VENCIL

Richard Hindls, předseda dozorčí rady festivalu, a klavírista Ivan Klánský se setkali nejen u jednoho stolu, ale v závěru besedy také u klavíru.

FOTO © MILAN MOŠNA

O historii a výrobě klavírů značky Petrof jsme se dozvěděli vše podstatné přímo v továrně společnosti v Hradci Králové.

Francouzský institut finančně podpořil koncerty francouzských umělců na Pražském jaru 2024.

DALŠÍ PARTNEŘI A ZÁŠTITY

Pražské jaro 2024 podpořila celá řada dalších partnerů.

Česko-německý fond budoucnosti se významnou měrou podílel na mimořádném zahajovacím koncertě s Berlínskými filharmoniky, francouzské umělce v čele s Orchestre Philharmonique de Radio France a houslistou Amauryem Coeytauxem finančně podpořil **Francouzský institut v Praze**. Ke zdárnému průběhu festivalu přispěly také **Kuršel Family Foundation** či **Polský institut v Praze**. Na organizaci press tripů zahraničních novinářů na festival se v letošním roce významně podílela **Česká centra** a **CzechTourism**.

Poděkování patří rovněž **Národnímu divadlu**, **Národnímu technickému muzeu**, **Centru současného umění v Praze DOX**, **NH Hotels**, **The Mozart Hotel Prague**, výrobcům klavírů **Petrol**, **Hailun** a společnosti **Yamaha**, **Univerzitě Karlově**, **Konzervatoři Jaroslava Ježka** a stipendijní akademii **MenART**. Dalšími mediálními partnery byly časopis **Harmonie** a **Mediální skupina A 11**, hudební portály **KlasikaPlus** a **OperaPLUS**, magazíny **Xantypa**, **Marie Claire** a **Artiki**, stanice **Radio Proglas** a **Radio 1 Proglas**, **Radio 1**

a distribuční společnost **Aerofilms**. Záštitu nad letošním ročníkem festivalu převzal prezident České republiky **Petr Pavel**, který se se svou chotí Evou Pavlovou zúčastnil zahajovacího koncertu festivalu, ministr kultury České republiky **Martin Baxa** a primátor hlavního města Prahy **Bohuslav Svoboda**. Záštitu nad jednotlivými koncerty festivalu převzali velvyslanci Francouzské republiky **J.E. Stéphane Couzat**, Jižní Koreje **J.E. Youngki Hong**, Itálie **J.E. Mauro Marsili**, Spolkové republiky Německo **J.E. Andreas Kühne** a Nizozemského království **J.E. Daan Feddo Huisinga**.

Pražské jaro i v letošním roce doprovázela vizuální prezentace, která je vysoce hodnocena odbornou i laickou veřejností. Již druhým rokem jsme spolupracovali s grafickým studiem **Colmo**. To bylo za vytvoření kampaně a grafického zpracování oceněno stříbrnou cenou soutěže **ADC Czech Creative Awards**.

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Velvyslanec jihokorejské republiky s chotí, klavírista Seong-Jin Cho a ředitel festivalu Pavel Trojan.

VIZUÁLNÍ STYL PRAŽSKÉHO JARA

Studio Colmo

Autoři vizuálu —

Markéta Hanzalová, Miroslav Roubíček

Na tvorbě se podíleli —

Kristýna Tučková (grafika)

Tereza Drábková (grafika)

Matouš Sedlák (animace)

VIZUÁLNÍ KONCEPT 79. ROČNÍKU PRAŽSKÉHO JARA

Vztah k vlasti nebo ke konkrétnímu místu jako inspirace k tvorbě. To se stalo hlavním motivem vizuálu Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro 2024. Toto téma navazuje na fakt, že rok 2024 je Rokem české hudby a velkým výročím narození Bedřicha Smetany.

Na hlavním vizuálu se spojují slova VLAST, LÁSKA a HUDBA a další na něj navazují – Bedřichova Vlast, Josefova Praga, Leošova Žárlivost, Kryštofovy Svatyně nebo Mirkovy Superorganisms. Jsou to křestní jména skladatelů a názvy jejich skladeb, které měli možnost návštěvníci slyšet na Pražském jaru.

V pozadí typografických kompozic může divák tušit místo nebo atmosféru konkrétního prostoru. Tyto barevné plochy také vznikly na základě konkrétních fotografií. Typografické kompozice mají samy určitý prostor a dohromady s pozadím vytvářejí osobitý obraz.

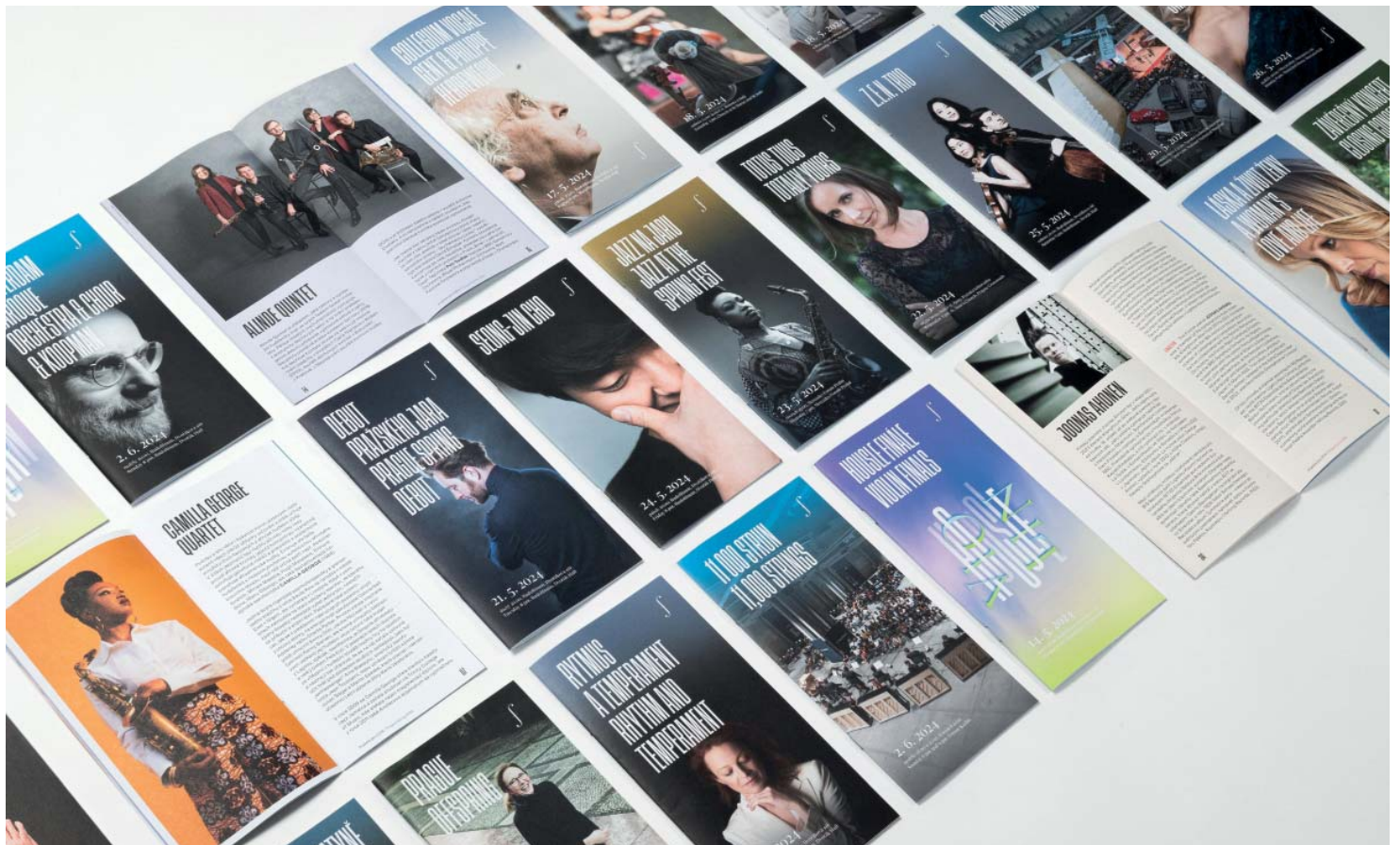
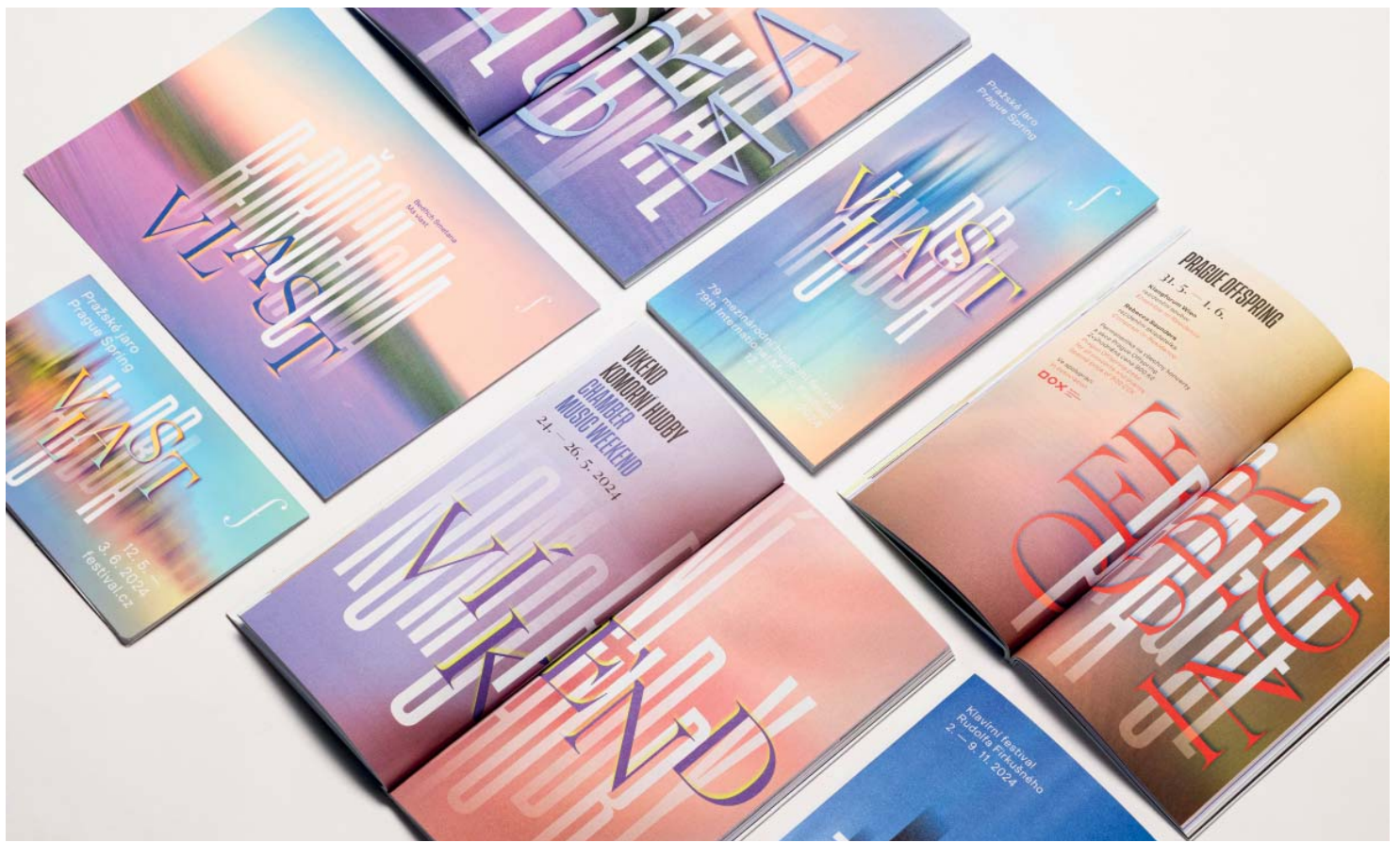

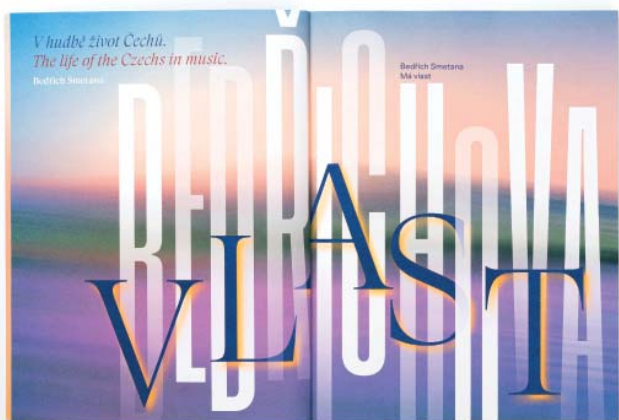
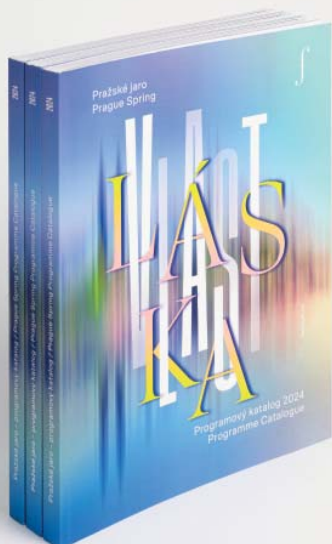

FOTO / DVOUSTRANA © VIKTOR TUČEK

MEMORANDUM

FESTIVALOVÉ
MOMENTY

OWE
TY

Premiéra benefiční aukce Pražské jaro Art Salon s výtěžkem 2 miliony korun

Obdivovatelé současného výtvarného umění měli jedinečnou možnost spojit vlastní potěšení a investici do umění také s dobrým skutkem. V neděli 26. května 2024 bylo na **91. aukci Galerie KODL** draženo šest položek **na podporu nadcházejícího jubilejního 80. ročníku festivalu Pražské jaro**. Jednalo se o díla vzniklá pro nový doprovodný výtvarný projekt festivalu – Pražské jaro Art Salon. Šest renomovaných současných českých výtvarníků napříč generacemi pro tuto příležitost vytvořilo díla, jimž byl inspirací cyklus symfonických básní *Má vlast* Bedřicha Smetany. Díla **Milana Grygara, Petra Nikla, Ivana Pinkavy, Jakuba Roztočila, Iry Svobodové a Daniela Vlčka** se vydražila za celkovou částku 1 992 000 Kč.

Prestižní aukce Galerie KODL, v jejímž rámci se mimo jiné dražily obrazy Emila Filly, Toyen, Jakuba Schikanedera, Václava Špály nebo Jana Zrzavého, přilákala pozornost více než tisícovky dražitelů. „*Jsem opravdu velice rád, že naše galerie mohla tímto způsobem podpořit událost takového uměleckého a společenského významu, jakou je Mezinárodní hudební festival Pražské jaro, a doufám, že to nebyla naše poslední spolupráce. Cení si, že stejně jako Kodl Contemporary dává i Pražské jaro výrazný prostor českému soudobému umění, na které můžeme být právem pyšní,*“ říká **Jakub Kodl**, syn majitele Galerie KODL a zakladatel platformy Kodl Contemporary. „*Rád bych z tohoto místa poděkoval Galerii KODL a zúčastněným umělcům za skvělou spolupráci a z celého srdce i všem dražitelům, kteří touto cestou podpořili festival Pražské jaro. Částka, kterou se podařilo získat, přispěje k realizaci projektů jubilejního 80. ročníku festivalu Pražské jaro, jehož program bude umělecky naprosto výjimečný. Máme radost z inspirativního propojení hudby a výtvarného umění a věříme, že započala nová tradice,*“ dodává ředitel Pražského jara **Pavel Trojan**.

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Zleva *Moje má vlast* Petra Nikla, *My Fatherland* Ivana Pinkavy, *Šárka* Iry Svobodové, *Antifona* Milana Grygara, *Spherical Event III* Daniela Vlčka a *No. 78* Jakuba Roztočila

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Zástupce Galerie KODL a portálu Artslimit Matyáš Kodl hovoří na slavnostní vernisáži Art Salonu na zahajovacím koncertě Pražského jara s ředitelem festivalu Pavlem Trojanem (vlevo) a kurátorem výstavy Janem Kudrnou (vpravo).

Petr Nikl vytvořil dílo s názvem *Moje má vlast* a do obrazu, který si rozdělil na šest segmentů, nanášel inkoust a tuš o šesti barvách. Ty následně po plátně roznášeli mechanizovaní broučci a vytvořili tak finální podobu díla. Kupující za ně zaplatil 384 000 Kč.

Ivan Pinkava představil fotografii *My Fatherland*, v níž reflektuje svůj vztah k *Mé vlasti* jako symbolu, který podrobuje vlastnímu zkoumání. Pinkavova fotografie se prodala za 144 000 Kč. Pro **Milana Grygara** je zvuk zcela zásadním elementem. Již od poloviny 90. let pracuje na svém cyklu *Antifony*, a právě z něj vybral jeden obraz, který se vydražil za 840 000 Kč. Na podstatě vizuálního kontrastu a zvukové artikulace vznikalo i plátno **Daniela Vlčka** s názvem *Spherical Event III*, inspirované motivem *Z českých luhů a hájů*. Zájemce dílo pořídil za 144 000 Kč. **Jakub Roztočil** pro svůj obraz *No. 78* vytvořil stroj, který nanáší barvu na plátno pokryté tenkou vrstvou vody na základě zdrojové hudební skladby, do které autor libovolně, avšak promyšleně vstupuje, čímž ovlivňuje výslednou podobu díla. Dosažená cena činila 204 000 Kč. **Ira Svobodová** se nechala inspirovat svou nejoblíbenější básní ze Smetanova cyklu. Obraz *Šárka*, jehož hlavním motivem je dynamicky tvarovaná růžová stuha, vychází z partitury i příběhu básně, který je, dle autorčiných slov, plný zrady, lásky a napětí. Nový majitel jej pořídil za 276 000 Kč.

Ivan Pinkava

FOTO © JAKUB ŠIMŮNEK

FOTO © KATEŘINA HAGER

Petr Nikl

Jakub Roztočil

FOTO © JAKUB ŠÍVŮNEK

Ira Svobodová

FOTO © JAKUB ŠÍVŮNEK

FOTO © KATEŘINA HAGER

Daniel Vlček

SMETANA A MY, 2024

Zamyšlení k zahájení festivalu Pražské jaro a proslov při pietním aktu na Vyšehradě

Milí příznivci Pražského jara, vážení milovníci hudby, byl jsem vyzván – a je to pro mě velká čest –, abych řekl pár slov v tento vzácný okamžik na místě, které fyzicky ztělesňuje panteon toho, čemu říkáme česká hudba, jejímž vrcholným spoluvůdcem je Bedřich Smetana. Nemluví k vám novinář ani historik, spisovatel či muzikolog. Jsem hudebník a přirozeně mě tedy zajímá, jako zástupce skladatelského cechu, jestli vůbec máme my dnešní skladatelé něco společného se Smetanou, jeho uměleckým odkazem a jeho dobou.

Já se domnívám, že snad úplně všechno.

Už samu potřebu vymezení hudby, jejího smyslu, jejího obsahu. Ve Smetanově případě cílené rozvíjení české otázky. U něho mě fascinuje to vědomé rozhodnutí podřídit se tomuto ideálu a strategicky do něho investovat veškerý svůj um. U Smetany tedy jde o otázku identity.

A dnešní skladatelé?

My se často pereme se stejnou myšlenkou jako on. Původ, kolébka, kořeny – to je hledání mnohých současných autorů a bez těchto témat bychom snad zůstali němí a prázdní.

Paradoxně mi někdy připadá, že dílo, jež je hluboce zakotvené ve své identitě, a hlavně pokud je to veledílo, překvapivě vykazuje mnohdy i znaky světů jiných než těch, ze kterých vyrůstá. Takto mě vždy například fascinovalo, že nejhranější, nejslavnější a nejfrancouzštější skladba, *Bolero* od Maurice Ravela, která tak významně reprezentuje Francii, je podstatou španělský tanec. Podobně některé kolority hudby Debussyho pocházejí z jiných koutů světa, v tomto případě z Asie – Jávya a Japonska. A to už vůbec nemluví o nejhranější opeře na světě, francouzské *Carmen*, natolik „francouzské“, až je zcela ponořena do úchvatných rytmů, harmonií a melodií Andalusie, které do tohoto jihošpanělského regionu zaseli cikánští nomádi a arabští Maurové.

A co česká hudba?

Vždyť naše nejuznávanější a nejhranější dílo v cizině i u nás – Dvořákova *Novosvětská symfonie*, tento klenot ryze české hudby – vznikl v příděchu zpěvu afrických přistěhovalců do Ameriky a uzrával do barev modální pentatoniky domorodých indiánů. Ve Smetanově *Vltavě* zase zjišťujeme zrcadlení švédské národní melodie,

také hebrejské písně naděje *Hatikva*, a dokonce i katalánského vánočního zpěvu ptáků... A co by byl Janáček bez ruské hudby a literatury nebo Kaprálová a Martinů bez Debussyho, Stravinského a jazzu?

Zdá se tedy, že pevně a úderné dílo je to, které má duši zakotvenou ve svém kraji, a tělo je naopak uhněteno světem. Připomeňme si, jak mnoho pro Smetanu znamenala klavírní tvorba Chopinova nebo Berliozova a Lisztova symfonická báseň či Wagnerovy operní kreace. A je k údivu, jak něco tak zdánlivě neslučitelného mohlo vyústit v *Prodanou nevěstu*.

A není to jen nutnost poznání děl světových současníků, co spojuje Smetanu s dnešní generací českých skladatelů. Je to i nevyhnutelnost fyzického poznání ciziny a okušení jiné kultury na vlastní pěst. U Smetany Švédsko, u Dvořáka Anglie a Amerika, u Janáčka Lipsko, u Martinů Francie a Amerika, nemluvě o skladatelích trvale usazených tam či onde, jako například Zelenka, Mysliveček, Rejcha, Karel Husa, Rudolf Komorous, Jan Novák a někteří současníci mé generace a mí kolegové.

A nyní přichází to nejtěžší: po této zkušenosti z ciziny chuť, či dokonce nezbytnost návratu do české hudební společnosti a vlastní zkušenost ze světa prosadit na domácí půdě. Nastává ta největší kolize. Souboj o prosazení nabytých zkušeností s rutinou a zvyky domácí produkce. Narážení na občasnou provinčnost, lokální mocichoutky, neznalost a komerční zaklínadla o neprodejnosti nového umění. Ale někdy i naopak v souladu se zdejšími osvícenými duchy, kteří dokáží prohlédnout vidinu nových uměleckých světů a jejich význam, jejich sílu. A to je to, co máme, my současní čeští autoři – ne vždy, ale velice často – nejvíce společného se Smetanou a dalšími.

Můžeme jako příklad uvést i to, jak s nepochopením bojoval Havlíček – tento slovy Karla Čapka zdravý a jasný duch. Podívejme se i na to, jak české duchovní maloměsto nedovedlo přijmout Máchu, později nechtělo Nerudu, vytloukalo okna Němcové, bojkotovalo Janáčka, zakazovalo Martinů a tak dále. Avšak právě díky čistě hluboké upřímnosti svého nadosobního ideálu prostoupila časem Smetanova tvorba i touto dočasnou mlhou nezájmu a opovržením a teď už napořád jako vlahý vítr osvěžuje koruny stromů luhů a hájů české hudby.

Řečníkem setkání na Slavíně v den zahájení festivalu byl skladatel Kryštof Mařatka.

Nyní bychom měli činit vše pro to, aby hlavně zahraniční orchestry, operní domy a hudebníci vzali Smetanu do repertoáru, změřili ji vlastními metry, a našli tak cestu k nám. Provedení *Mé vlasti* Berlínskými filharmoniky je tak zřejmě pro Smetanovu hudbu tou nejskvělejší cestou. A Pražské jaro tuto cestu báječně zvolilo.

Máme ještě něco dalšího společného se Smetanou a jeho dobou? Jistě. Jako tvůrčí duch měl Smetana i organizační uměleckou vizi. Ve Švédsku organizoval hudební život, založil hudební ústav v Praze a významně působil při přípravách největší kulturní události Prahy 19. století, tedy při realizaci a následně i provozu Národního divadla. A podobně je česká hudební obec dneška vzrušena vyhlídkou na realizaci nové Vltavské filharmonie v Praze a také Janáčkova kulturního centra v Brně či koncertního sálu v Ostravě. A my, žijící skladatelé, budeme doufat, že z této strastiplné cesty prostoupené politikou, zájmy, byrokracií a financemi nezmizí konečný cíl: totiž naplnit prostor těchto síní novou vznikající hudbou tak, jak o tom jistě snil Bedřich Smetana, a na čemž soustavně pracoval.

A to je asi to, co mě osobně na Smetanovi fascinuje ze všeho nejvíce: jeho zanícení pro věc, vytrvalá práce, píle, studium, hledání... Tedy vše, co vyústilo

v nepřekonatelný um jeho mistrné kompoziční techniky. Podívejme se do partitury: kontrapunkt, harmonie, forma, práce s tématem, s hlasem, s tóninou, orchestrace, rytmus... Geniální.

A moje přesvědčení je, že budoucí generace českých skladatelů, ať se bude jednat o hudbu atonální, elektronickou, minimalistickou, či jakkoli esteticky různorodou, se směle mohou nechat Smetanou v tomto inspirovat, protože jedině korytem vytrvalé práce, duchovní síly a poctivého studia poteče řeka budoucí české hudby. A Pražské jaro je dozajista jedním z jejích pramínků.

Kryštof Mařatka, skladatel
12. května 2024

MALÁ ZEMĚ, VELCÍ HUDEBNÍCI

29. 5.

Sladkovského sál, Obecní dům

Panelová diskuze

Čeští skladatelé a instrumentalisté se mnohokrát zapsali do světových dějin hudby. Jak je tomu dnes? A jak se česká společnost staví k jednomu ze svých nejlepších vývozních artiklů? Vedle řady koncertů věnovalo Pražské jaro projektu Rok české hudby také panelovou diskuzi, která v reprezentativních prostorách Sladkovského sálu Obecního domu představila fenomén České republiky jakožto velmoci klasické hudby. Jako hlavní řečník vystoupil Jakub Hruša, který byl vedle svých festivalových koncertů ambasadorem Roku české hudby na Pražském jaru. Dále svými pohledy na českou hudbu z nejrůznějších úhlů přispěli novinář Petr Fischer, kreativní producent České televize Jiří Hubač, expertka na kreativní průmysly a ekonomiku kultury Tereza Raabová, předseda Českého statistického úřadu Marek Rojíček, Marek Šulc za Rok české hudby, ředitel festivalu Pražské jaro Pavel Trojan a filantrop a nakladatel Jiří Wald. Konferenci moderoval Saša Michailidis. Diskuze byla rozdělena na dva bloky: první se věnoval ekonomicko-statistickým otázkám, druhý diskutoval otázky umělecké i praktické. Diskuzi, která se odehrála 29. května, živě přenášela na iVysílání Česká televize.

Co Čech, to muzikant?

V prvním bloku představil předseda Českého statistického úřadu **Marek Rojíček** čerstvá data **Satelitního účtu kultury za rok 2022**: původně měla být statistická zpráva zveřejněna až 30. května, Český statistický úřad však pro tuto příležitost zveřejnil data dříve. Z nich zaujal ukazatel výdajů na kulturu, kterou statistici spočítali na celkových **327 mld. Kč, což v tomto roce představovalo celých 5 % HDP**. To je více než leckterá průmyslová odvětví, např. zemědělství se na HDP podílí dvěma procenty. Data dále ukázala, že až **2/3 obyvatel ČR v poslední době navštívily nějakou kulturní akci** a že hudbu jako koníček provozuje až 14 % obyvatel Česka. Zajímavý byl poznatek o chování spotřebitelů na poli streamované hudby: z dat vyplývá, že mladší generace je více ochotná a zvyklá platit za umělecký obsah na internetu než generace starší.

Druhá panelistka, expertka na kreativní průmysly, ekonomiku kultury a kulturní politiku **Tereza Raabová** připomněla, že vůbec první studie ekonomických dopadů kultury v ČR byla vypracována v roce 2011 právě pro Pražské jaro a Asociaci hudebních festivalů ČR. Ze zprávy založené na input-output analýze, která byla oceněna Nobelovou cenou, například vyplynulo, že Pražské jaro v roce 2011 svým 80 milionovým rozpočtem přispělo ke zvýšení ekonomiky v Praze o 120 mil. Kč. Nečekané dopady ukázala statistika návratnosti dotací: z analýz vyplývá, že **vložené dotace do kultury se státu vrátí více než dvojnásobně** na zaplacených daních a odvodech do veřejných rozpočtů.

Jiří Wald, který v panelové diskuzi zastupoval roli mecenášů kultury, vidí výsledky podobných šetření jako silně motivující a povzbudivá. Význam dostupných statistik pro kulturu má také praktický dopad: jedná se o zásadní ukazatele pro potenciální i stávající korporátní sponzory kultury. Za sebe však uvedl, že se při rozhodování o podpoře konkrétních uměleckých projektů řídí především intuicí. Na závěr svojí řeči pak přišel se silným poselstvím:

Panelová diskuze *Malá země, velcí hudebníci* ve Sladkovského sále Obecního domu

Před námi je jubilejní 80. ročník festivalu Pražské jaro. To je obrovská výzva sponzorům a mecenášům: být na věky spojen nejen s výročím festivalu, ale i s 80. výročím konce 2. světové války, ke kterému festival vznikl, je fascinující příležitost. Rád bych vyzval všechny podnikatele, aby se zamysleli, zdali není možné vytvořit synergii mezi jejich podnikáním a tím, co Pražské jaro přináší.

Jiří Wald, filantrop a nakladatel

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Jakub Hrůša byl jedním z panelistů konference.

Marek Šulc zastupující rozsáhlý projekt **Rok české hudby** překvapil posluchače informací, že až 15 % z cca 800 akcí, které Rok české hudby v tuto chvíli zastřešuje, se koná v zahraničí. Podle jeho slov na tom největší zásluhu mají Česká centra reprezentující českou kulturu v cizině.

Hrůša: Česká hudba je stálíci v tom, jak česká kultura rezonuje do zahraničí

Po přestávce přišli na řadu hosté z kulturní oblasti v čele s **Jakubem Hrůšou**. Ten předešlý večer na Pražském jaru oddirigoval premiéru koncertního provedení *Libuše*, která si v Rudolfinu vysloužila mnohaminutové ovace vestoje. Moderátor Saša Michailidis hosty vyzval, aby zkusili vybrat příklady, kterými se můžeme jako Češi chlubit, a upozornili na oblasti, na nichž musíme stále jako společnost pracovat. Na úvodní dotaz, zda má česká klasická hudba v zahraničí opravdu takový zvuk, jaký si myslíme, a zda si jej jen nenamlouváme, odpověděl Jakub Hrůša bez zaváhání: „Česká klasická hudba má v zahraničí ještě větší zvuk, než si my v Česku myslíme.“ Jako důvod tohoto rozporu ve vnímání vlastního kulturního významu uvedl „kus zdravé sebekritiky, která je na místě a kterou vítám. A kus nezdravé sebekritiky, které bychom se měli zbavit“. Myšlenku dále rozvedl následovně: „Česká hudba je jednou z mála věcí, která je v zahraničí o Česku známá. Česká hudba je stálíci v tom, jak česká kultura rezonuje do zahraničí. Opravdu si myslím, že povědomí o ní je skutečně větší, než si my doma uvědomujeme – a to platí i pro méně známé skladby. Pro nás, kteří se staráme o to, aby česká hudba v zahraničí ještě více vzkvétala, je na místě mít větší odvahu a smělost. Zřídka kdy se mi stává, že bych litoval uvedení něčeho méně známého či málo populárního z české tvorby.“

Za bolavější místo označil Hrůša prezentaci současné hudby v zahraničí: „To, čím my se prezentujeme úspěšně v zahraničí, je převážně hudba minulosti.“

Česká hudba má v zahraničí ještě větší zvuk, než si myslíme.

Jakub Hrůša, dirigent

V oblasti soudobé tvorby nemáme doposud vybojovávající silnou pozici. Přesto se setkávám s velkým zájmem poznávat soudobou sféru české hudby, a trochu provokativně bych řekl, že i tady nám pomáhají ti velcí mistři minulosti, protože lidé předpokládají, že když jsme měli Smetanu, Dvořáka, Suka, Janáčka a Martinů, tak přece musíme mít takové autory i dnes.“

Na to navázal **Pavel Trojan**, ředitel Pražského jara: „Považuji za důležité investovat do budoucnosti české hudby, do jejího rozvoje právě i v souvislosti se současnými autory. Máme báječné interprety, jako je Jakub Hrůša, Magdalena Kožená, Česká filharmonie, Collegium 1704, kteří jsou našimi vývozními artikly. A teď bychom potřebovali, abychom navázali na fenomén Smetany, Dvořáka, Janáčka – tedy silných skladatelských osobností. O to se na Pražském jaru snažíme, což potvrzuje i pohled do našeho letošního programu s premiérami děl Miroslava Srnky, Kryštofa Mařatky a celé řady dalších.“

V jaké oblasti by Jakub Hrůša ocenil posun k lepšímu? Navzdory tomu, jak silnou má kultura v Česku pozornost mezi lidmi, je u nás stále málo zvykem její podpora ze soukromých zdrojů: „Přál bych si, aby se navýšil poměr podpory umění z privátních zdrojů.“

A dále pokračoval uvedením paradoxu, jak navzdory silné pozici klasické hudby v Česku a její síle jakožto vývozního artiklu a reprezentanta tradiční kvality u nás „velice, až nepochopitelně zaostáváme v oblasti výstavby koncertních sálů. Teď budu trochu radikální, ale srovnání v mezinárodním měřítku ukazuje tolik zemí, které v klasické hudbě nemají vůbec co nabídnout, ale které staví někdy i násobně více koncertních sálů. Já to svým kolegům v zahraničí často vůbec nedovedu vysvětlit: nechápou, jak země, která se tak hodnověrně může pyšnit a být hrdá na svoje skladatele, hudební tělesa a festivaly, není už dávno schopna vygenerovat koncertní sál prvotřídních kvalit. Moderní koncertní sál může také napomoci zpřístupnění hudby těm, kteří klasickou hudbu vidí jako relikvii minulosti. Takový sál představuje naprosto zásadní krok přispívající k tomu, aby to, co je sice nadčasové, ale z minula, začalo rezonovat daleko současněji. A vyplynulo to i z debaty, která se strhla kolem koncertu Berlínských filharmoniků na Pražském jaru, kde se chybějící moderní koncertní sál ukázal jako největší problém.“

V hudbě život Čechů?

Diskutující se shodli, že postavení hudby v Česku je významné, na čemž se zásadně podílí hudební vzdělávání a unikátní systém základních uměleckých škol. Jakub Hrůša dodal mezinárodní srovnání: „Málokde vidím, že by hudba tolik žila – jak ohlasy publika, tak počtem institucí, dětí studujících hudbu apod. Hudbě se tu pořád dostává dostatečné pozornosti. Ledaskde jinde – a to i ve vyspělých státech – na hudbu rezignovali a je jen mezi těmi, kteří jsou k tomu

vedeni rodinou nebo statusem. (...) V Česku ovšem můžeme stále pracovat na zvýšení zájmu o soudobou hudbu a pokusit se odbourat obavy z něčeho nového, neznámého – podpořit kuráž vystavovat se stimulu mimo své gusta.“

Jiří Hubač, kreativní producent České televize, doplnil tento pohled o další úhel: „Po proběhlém televizním přenosu zahajovacího koncertu Pražského jara s Berlínskými filharmoniky se nás z Berlína ptali na sledovanost. Jaké překvapení pro ně bylo, že přenos sledovalo bezmála 160 tisíc diváků. Byli takovým výsledkem upřímně ohromeni. Musím ale dodat, že i sledovanost jiných hudebních pořadů se pohybuje mezi 40–70 tisíci diváky, což jsou skvělá čísla vzhledem k populaci naší země.“

Pavel Trojan uzavřel ekonomicko-statisticko-uměleckou diskuzi úvahou: „Pokud chceme přesvědčivě argumentovat o důležitosti kultury, potřebujeme k tomu ekonomická a statistická čísla. Ale neméně důležitým rozměrem hudby je touha. Co hudbu zabíjí, je slepé přesvědčení, že je konstantou našich životů, o které se nediskutuje; že tu vždy byla a vždy bude, že není potřeba klást si otázky a hledat nové cesty. Touha diváků a umělců objevovat nové horizonty je to, co klasickou hudbu posouvá dopředu.“

V druhé polovině debaty diskutovali (zleva) Pavel Trojan, Jiří Hubač, Jakub Hrůša, Petr Fischer a Saša Michailidis.

CO ČECH, TO MUZIKANT?

INTERAKTIVNÍ INSTALACE

Pražské jaro 2024 vstoupilo také do veřejného prostoru hravou interaktivní instalací před Rudolfinem. Všechny své posluchače, ale i náhodné kolemjdoucí pozvalo ke hře na téma známého českého úsloví „Co Čech, to muzikant“. Prostor instalace, kterou Pražské jaro připravilo ve spolupráci se Signal Festivalem a kreativním studiem Oficina, tvořilo 16 světelných kmenů symbolického hudebního lesa. Přiblížením k jednotlivým sloupům se rozeznávala díla klíčových autorů letošního ročníku, ať už jimi byla slavná melodie *Vltavy* ze Smetanova cyklu *Má vlast*, rozmanité hudební světy Miroslava Srnky a jeho dílo *Superorganisms*, nebo strhující rytmy *Vábení* Kryštofa Mařatky. Návštěvníci dotvářeli skladby vlastním pohybem mezi jednotlivými kmeny, a stali se tak aspoň na moment sami hudebními tvůrci.

Palachovo náměstí před Rudolfinem
v květnu ožilo Pražským jarem.

Interaktivní instalace byla zábavou nejen pro návštěvníky festivalových koncertů, ale i náhodně kolemjdoucí.

FOTO © LUBOŠ NOVOVNÝ

Opravdu platí rčení „Co Čech, to muzikant?“

Fanfáry z *Libuše* a česká hymna v podání **Berlínských** **fíhlarmoniků** na počest příchodu prezidenta České republiky

FESTIVALOVÉ MOMENTY

Příchod prezidenta Petra Pavla s chotí Evou Pavlovou

**Piknik s Berlínskými
filharmoniky na Kampě**

**Trubači zahráli tradiční zahajovací fanfáry Pražského jara na balkoně
Obecního domu.**

Prezident Petr Pavel s první dámou Evou Pavlovou po zahajovacím koncertě

*Naší domácí rutinou
je od poválečných let
výjimečnost koncertů
Pražského jara.*

Ivan Gabal, Respekt, 22/2024

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Soustředění před vystoupením na **Salonu ZUŠ**

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Miah Persson a Malcolm Martineau jsou sympatičtí
a opravdoví nejen na pódiu, ale i v zákulisí.

FOTO © IVANIMALY

Nadšené publikum při koncertě **75 let soutěže Pražské jaro**

FOTO © PETRA HAUSKA

Velké emoce po velkém výkonu: Jakub Hrůša a Kirill Gerstein s Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia

FOTO © MICHAL VENCIL

SpringTEEN naplnil prostory Anežského kláštera hudbou a radostí ze společného hudebního tvoření.

FOTO © MILAN MOŠNA

FOTO © MILAN MOŠNA

FOTO © MILAN MOŠNA

FOTO © MICHAL VENCIL

FOTO © MICHAL VENCIL

SpringTEEN si užili malí i velcí.

FOTO © MILAN MOŠNA

Kinoktórno na SpringTEENU s projekcií vytvárenou živé pomocí mikroskopů

FOTO © IVAN IMALY

Pianofonia: dekonstrukce klavírů mezi letadly

FOTO © IVAN IMALY

Ivo Kahánek za jedním z nerozebraných klavírů v *Pianofonii*

FOTO © MILAN MOŠNA

Legenda **Riccardo Chailly** se vrátila na Pražské jaro.

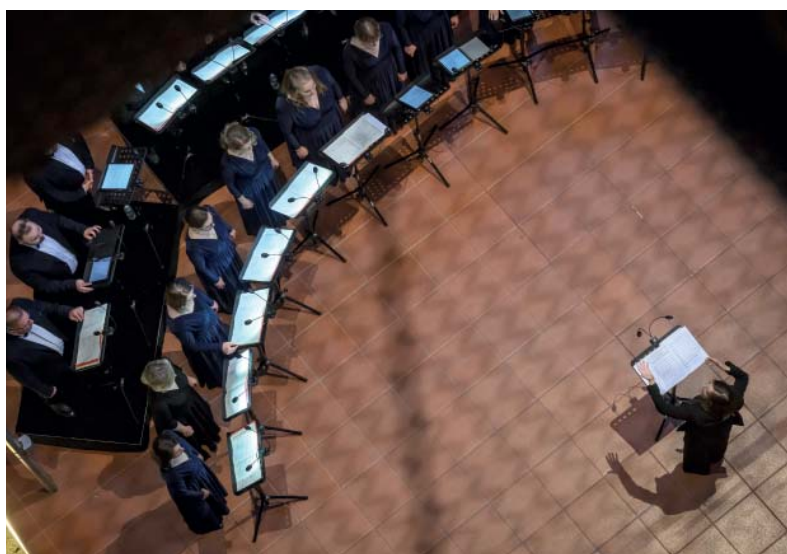

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Až k nebeským klenbám se nesly hlasy
Sboru Polského rozhlasu – Luslawice.

There is such a vibrant scene of writers and online publications in Prague, who go deep into discussing the performances. This can be found hardly anywhere else.

Johannes Gruber,
Klangforum Wien

„Pražské jaro znám od svého útlého dětství, kdy mi o něm vyprávěla má maminka. Je to pro mě opravdu výjimečný moment zde poprvé vystoupit,“ prozradila varhanice **Iveta Apkalna**.

Moment v zákulisí po skončení koncertu pro **Rebecca Saunders** a **Enna Poppeho**

FOTO © IVANMALÝ

Jednou z největších festivalových událostí bylo koncertní provedení *Libuše* v titulní roli s **Kateřinou Kněžíkovou** pod vedením **Jakuba Hruší**.

Otázka, kterou si pro sebe kladu, aniž mám sebemenší ambici na ni odpovídat, zní, zda tyto sentimenty, konstitutivní pro posilování národní identity a hrdosti – tedy něčeho, co patří dávno minulosti – mohou dnes ještě někoho aktuálně oslovovat. Český národ neskoná! To je prima, ale koho to dneska ještě trápí? Ale třeba se mýlím, doba je složitá, národ rozvrácen a pojem vlastenectví jako by získával nový obsah. A noví lidé si ho berou do úst. Pak by asi nebylo od věci si občas připomenout, čím žili naši předci. Naštěstí ten včerejší počín – minimálně to je jisté – byl, pokud jde o hudební stránku, na vynikající úrovni.

Ivan Žáček v recenzi k *Libuši*,
Harmonie, 29. 5. 2024

Díla vystavená v rámci Art Salonu Pražského jara byla přístupná publiku koncertů v Obecním domě a Rudolfinu.

Hudba nezná hranic! Novinářka z Jižní Korey po premiéře *Libuše* s Jakubem Hrušou

FOTO © MILAN MOŠŇA

Nezapomenutelný zážitek pro posluchače i účinkující klavíristy z řad studentů konzervatoří a hudebních akademií z celé České republiky: **11 000 strun** Geoga Friedricha Haase pro 50 klavírů a komorní orchestr

FOTO © MILAN MOŠŇA

Nechat se pohltnout hudbou a zažít, co jinde nezažijete

Jeden má vytříbený smysl pro humor a druhý se rád směje.
Neodolatelná kombinace nejen na pódiu!

V dobré společnosti po závěrečném koncertě

Oh my gosh. I have four children. You want me to choose which one is the most important child?! I can't! I think for me, the most important Czech composer is the Czech people. Because without the Czech people, without their speech, without their dances, without their movements, you wouldn't have Smetana, Dvořák, Martinů, Janáček, Srnka. You wouldn't have these people. It comes from the actual life of the place. Maybe it's something in the water of Vltava, I don't know."

David Robertson v odpovědi na anketní otázku na svého nejoblíbenějšího českého skladatele v dokumentu To bylo Pražské jaro 2024

KONCERTY
PRAŽSKÉHO JARA 2024
VE FOTOGRAFIÍCH
A OHLASECH

FAK

LETTERS

ZAHAJOVACÍ KONCERT

12. 5.

neděle 20.00, Obecní dům – Smetanova síň

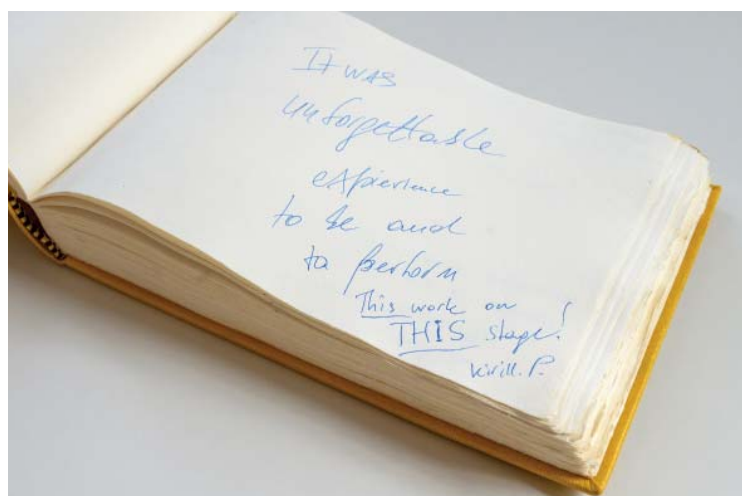
Bedřich Smetana: *Má vlast*

Berlínští filharmonikové
Kirill Petrenko – dirigent

Partner koncertu

V roce 2024 jsme si připomněli hned dvojí výročí Bedřicha Smetany. V březnu uplynulo 200 let od skladatelova narození a 12. května 140 let od jeho úmrtí. Jak lépe velikána české hudby oslavit než provedením *Mé vlasti* na zahajovacím koncertě Pražského jara orchestrem, který je považován za nejlepší na světě? Takové pověsti se těší Berlínští filharmonikové, kteří do Prahy zavítali po deseti letech. Erbovní dílo festivalu zahráli pod vedením svého šéfdirigenta Kirilla Petrenka. Koncert byl jeho českým debutem.

*Shodou okolností jsem byl
včera na koncertu kapely
Rammstein a musím říct,
že jsem měl podobný
intenzivní zážitek.*

návštěvník koncertu v reportáži ČRo
Radiožurnál a ČRo Plus, 13. 5. 2024

*It was unforgettable
experience to be and
to perform This work
on THIS stage!*

Kirill Petrenko

Bedřich Smetana stepped up and joined the first rank of European Romantic composers.

[Frank Kuznik, bachtrack.com, 14. 5. 2024](#)

BÝVALA TO I JEJICH VLAST. BERLÍNŠTÍ FILHARMONIKOVÉ HRAJÍ SMETANU JINAK

Bylo symbolické, že Smetanovu hudbu hrál v roce jeho výročí orchestr německý. V době, kdy skladatel svůj vrcholný opus komponoval, bylo potýkání německého živilu s českým na denním pořádku. Ale i když se umělec pokřtěný Friedrich *Mou vlastí* obracel k publiku českému, zdejší luhy a háje byly také jejich vlastní – domovem českých Němců. (...) Dva zahajovací koncerty Pražského jara, z nichž ten druhý zazní toto pondělí, nejsou poslední zastávkou Berlínských filharmoniķů: Smetanův cyklus provedou například v srpnu na festivalu ve švýcarském Lucernu. Je to obrovská reklama jak pro českou hudbu, tak pro Bedřicha Smetanu, jehož věhlas by se měl rovnat Antonínu Dvořákovi.

[Dita Hradecká, aktualne.cz, 13. 5. 2024](#)

Das Werk ein Sinnenrausch, ein Nationalheiligtum. Im Jubiläumsjahr 2024 klingt *Die Moldau* in Anwesenheit höchster Politprominenz beim Gastspiel der Berliner Philharmoniker unter Kirill Petrenko besonders stürmisch, weniger nach Weihefestspiel als nach existentieller Verstörung.

[Christiane Peitz, Tagesspiegel, 21. 6. 2024](#)

PETRENKO PŘEDSTAVIL MOU VLAST JAKO ŠESTIVĚTOU SYMFONII

Petrenko vybudoval *Vyšehrad* ve velkorysém oblouku, jako monumentální fresku, plnou barev, dramatických klimaxů, elegické hloubky i nostalgie po dávných bardech zašlé slávy. Mohli jsme už zkraje cyklu obdivovat plný orchestrální zvuk, dokonalou jednotu sytého pléna i báječně znělé harfy, které se prosazovaly proti orchestrálnímu fortissimu. (...) V posledních letech jsme tu slyšeli řadu pozoruhodných *Mých vlastí*, z nichž každá byla něčím zajímavá. Toto však byla svrchovaná symfonická syntéza.

[Ivan Žáček, Harmonie, 13. 5. 2024](#)

FOTO © STEPHAN RABOLD

POŘADATELSKÝ SEN. BERLÍNŠTÍ FILHARMONIKOVÉ OTEVŘELI PRAŽSKÉ JARO

Historicky ojedinělým se stalo hostování Berlínských filharmoniků při zahájení letošního Pražského jara. Především proto, že se uskutečnilo v Roce české hudby 2024. (...) Smetanův cyklus evidentně v mezinárodních souvislostech krásně funguje a zafungoval. (...) To, že se je poprvé podařilo získat pro úvodní koncert Pražského jara, a to zrovna v roce dvoustého výročí narození Bedřicha Smetany, má velkou uměleckou hodnotu i kulturní, a dokonce politickou symboliku.

[Petr Veber, klasikaplus.cz, 13. 5. 2024](#)

MÁ VLAST ŽIVÁ A DOKONALÁ. BERLÍNŠTÍ FILHARMONIKOVÉ POD TAKTOVKOU KIRILLA PETRENKA SPLNILI SMETANOVSKÝ SEN

Máte přítom dojem znějícího živého organismu. Energie je obrovská, ale nikde člověk není přesyčen zvukem. Zatímco jindy posluchače upoutají jednotlivá krásná místa, tady je fascinován celkovou vyrovnaností všech. (...) Už legendární šéfdirigent Berlínské filharmonie Herbert von Karajan miloval *Vltavu*. Ale že se jeho někdejší orchestr jednou v Praze takto pokloní celé *Mé vlasti*, to lze považovat za jeden ze splněných

smetanovských snů. (...) Nikdo tím zároveň neříká, že by domácí tradice ztrácela na významu a své jedinečnosti. Naopak, právě díky ní, ale i díky specifické historii Pražského jara, se může takové setkání různých interpretačních tradic na nejvyšší úrovni podařit. *Má vlast* není žádná pracně oprašovaná národní zvláštnost, je to velké, sebevědomé a univerzálně srozumitelné dílo. (...) Člověk si uvědomí, že ta absolutní špička světových orchestrů je právě v oné zvukové kultuře. Právě v tom, že Berlínští filharmonikové mají hráče, z nichž polovina by mohla dělat sólovou kariéru, kdyby chtěla

[Jindřich Bálek, Lidovky.cz, 13. 5. 2024](#)

Já jsem rád, že třeba *Má vlast* je schopná vyvolat nějakou diskuzi mezi lidmi, které to zajímá. Například ve Varšavě, když jsem tam kdysi přijel během Chopinovy soutěže, tak se se mnou taxikář bavil o finalistech, což u nás zažíváme teď při mistrovství světa v ledním hokeji, ale při hudebním festivalu nebo při hudební soutěži je to mimořádná věc. I já jsem slyšel hodně různých názorů na to, jak Berlínští filharmonikové zahráli *Mou vlast*.

[David Mareček pro ČRo 2, 24. 5. 2024](#)

BERLÍNŠTÍ FILHARMONIKOVÉ NA KAMPĚ

12. 5.

16.00, park Kampa

Prímý přenos Smetanovy *Mé vlasti* v podání Berlínských filharmoniků v parku na Kampě. Bohatý doprovodný program již od odpoledních hodin obstarali žáci a žákyně ZUŠ Sezimovo Ústí, Prachatice, Pardubice a ZUŠ Ili Hurníka v rámci festivalu ZUŠ Open Nadačního fondu Magdaleny Kožené. Program se konal pod záštitou Martina Dvořáka, ministra pro evropské záležitosti v rámci oslav 20. výročí vstupu do EU.

Technologický partner

Ve spolupráci

TVOŘÍME EVROPU
již 20 let

NA KAMPĚ VYSTOUPILY STUDENTSKÉ ORCHESTRY Z CELÉ ČR, ZAČÍNÁ FESTIVAL PRAŽSKÉ JARO. DO PARKU NA KAMPĚ SI MLADÉ HUDEBNÍKY PŘÍŠLY POSLECHNOUT STOVKY LIDÍ.

Je symbolické, že dnes večer právě tady v Praze Berlínští filharmonikové zahrají *Mou vlast* Bedřicha Smetany, jedno z nejryzejších českých hudebních děl. I to ukazuje, jak hudba pomáhá překračovat hranice a spojovat lidi napříč kontinenty.

[Martin Dvořák, ministr pro evropské záležitosti pro Deník N, 12. 5. 2024](#)

FOTO © LUBOŠ NOVOTNÝ

DVA UMĚLCI, DVA POHLEDY PETRÁŠ, SANDERS

9. 5.

16.00, HAMU

Kolik různých interpretací může mít jedna skladba? Liší se český a zahraniční pohled?

Jindřich Petráš – proděkan Hudební fakulty
Janáčkovy akademie múzických umění

Will Sanders – profesor na Hochschule
für Musik Karlsruhe

FOTO © PETRA HAJSKÁ

DVA UMĚLCI, DVA POHLEDY KAVAFIAN, ŠPAČEK

10. 5.

16.00, HAMU

České skladby prvního kola soutěže
očima dvou porotců.

Ida Kavafian – profesorka na Curtis Institute of Music
a Juilliard School

Josef Špaček – housle

Antonín Dvořák: *Mazurek op. 49*

Jan Václav Hugo Voříšek: *Rondo A dur op. 8*

FOTO © MILAN MOŠŇA

MASTERCLASS ANDRÉ CAZALET

13. 5.

11.00, HAMU

Masterclass s André Cazaletem – sólohornistou
Orchestre de Paris

FOTO © IVAN MALÝ

MASTERCLASS LIVIU PRUNARU

14. 5.

11.00, HAMU

Masterclass s Liviu Prunaru – koncertním mistrem
Royal Concertgebouw Orchestra

FOTO © PETRA HAUSKÁ

MASTERCLASS VICTOR JULIEN- LAFERRIÈRE

16. 5.

11.00, HAMU

Victor Julien-Laferrière – violoncello

Masterclass s Victor Julien-Laferrière –
vítězem soutěže královny Alžběty v Bruselu

FOTO © PETRA HÁJSKÁ

MASTERCLASS AMAURY COEYTAUX

27. 5.

11.00, HAMU

Amaury Coeytaux – housle

Masterclass s Amauryem Coeytauxem –
primáři Modigliani Quartet

FOTO © PETRA HÁJSKÁ

FINÁLE SOUTĚŽE LESNÍ ROH

13. 5.

18.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Othmar Schoeck: *Koncert pro lesní roh a smyčce op. 65*

Camille Saint-Saëns: *Morceau de Concert op. 94*

Pižeňská filharmonie

Chuhei Iwasaki – dirigent

Výsledky soutěže v kategorii lesní roh

1. cena Zhicheng Jin, Čína
2. cena Nicolas Ramez, Francie
3. cena Felipe Santos Freitas da Silva, Brazílie

Adrenalin večera, který bez nadsázky může rozhodnout o kariéře mladého umělce. Napínavé klání třech nejlepších mladých hornistů z celého světa, kteří prošli všemi koly soutěže až do finále. Vzešli několikakolovým výběrem odborné poroty z celkových 139 soutěžících ze 30 zemí světa.

FOTO © IVAN IMALY

FINÁLE SOUTĚŽE HOUSLE

14. 5.

18.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Ludwig van Beethoven:

Koncert pro housle a orchestr D dur op. 61

Johannes Brahms:

Koncert pro housle a orchestr D dur op. 77

Jean Sibelius:

Koncert pro housle a orchestr d moll op. 47

Prague Philharmonia

Marek Šedivý – dirigent

Výsledky soutěže v kategorii housle

1. cena Tsukushi Sasaki, Japonsko
2. cena Jan Novák, Česká republika
3. cena Marie-Astrid Hulot, Francie

Již potřinácté v historii pražskojarní soutěže jsme mohli obdivovat umění mladých houslistů a prožít s nimi možná jeden z nejdůležitějších momentů jejich profesionální kariéry.

It has been an unforgettable experience! Thank you to the fabulous staff and to our amazing jury!

[Ida Kavafian](#)

Děkuji za pozvání do poroty soutěže Pražské jaro 2024. Byla to ohromná zkušenost a gratuluji organizátorům za výborně připravenou událost. Úroveň soutěžících byla vskutku neuvěřitelná. Jsem hrdý, že i „u nás“ máme soutěžní klání světového kalibru!

[Josef Špaček](#)

V překrásné Praze soutěž Pražské jaro v perfektní organizaci a poslouchajíc houslové talenty z celého světa. Mám dobrý pocit z faktu, že HUDBA má stále sílu spojovat národy a lidské duše. Pokud budeme obhospodařovat toto bohatství, věřím, že dobro nad zlem zvítězí. Děkuji za pozvání.

[Hana Kotková](#)

It is my enormous pleasure and honor to be in this historical place and part of this historical competition which I have known about since my childhood! It is also a very meaningful return for me to the country where I received my first international first prize, in 1985 in Ústí nad Orlicí, at the Kocian Competition. I'm still impressed with the careful and meticulous organization and with the level of the competition! We look forward to returning to this beautiful town with warm and beautiful people! Lots of love.

[Liviu Prunaru](#)

FOTO © PETRA HAUSKÁ

FOTO © PETRA HANSKÁ

PŘILETĚLI Z CELÉHO SVĚTA. SOUTĚŽ PRAŽSKÉHO JARA VYHRÁLI HUDEBNÍCI Z JAPONSKA A ČÍNY

Soutěží za 75 let existence prošlo na 8000 hudebníků, z nichž mnohým pomohla nastartovat kariéru.

[ČTK, 15. 5. 2024](#)

OHLÉDNUTÍ ZA HORNOVOU SOUTĚŽÍ PRAŽSKÉHO JARA

Všichni tři finalisté podali vysoce kvalitní výkony, naprosto perfektně, dynamicky a artikulačně vyrovnanou hru. Zvládali všechny nástrahy, které jim skladatelé postavili do cesty, zejména v krajních rejstřících nástrojového rozsahu. (...) U všech tří soutěžících jsme se setkali s vysokou kulturou témbrového zabarvení, s výrazným kontrastem tlumené hry a s detailně propracovanou tvorbou tónů v celém průběhu jejich trvání. Odlišnosti, nebo dokonce chyby se v takto kvalitních interpretačních výkonech hledají opravdu jen velmi těžko. (...) Publikum bylo vděčné, zaujaté a soustředěné. Převažovali v něm mladí posluchači, nepochybně studenti uměleckých škol, kteří se sem přišli inspirovat ke svému studiu a k následování nesporně kvalitních výkonů a vhodných profesionálních vzorů.

[Vojtěch Mojžíš, klasikaplus.cz, 15. 5. 2024](#)

HORNISTÉ NA SOUTĚŽI PRAŽSKÉHO JARA: OD NADĚJÍ K VÍTĚZSTVÍ

Když při zahájení letošního 75. ročníku Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro (MHS) ve hře na lesní roh nastoupilo 6. května v podvečer do společenského sálu Národního domu na Vinohradech jedenáct mladých hornistů s nablýskanými nástroji, přišla s nimi nejen hudba, ale i sympatická atmosféra soudržnosti a přátelství. (...) Je škoda, že se s těmito originálními díly, melodickými a působivými, které se vymykají dobovému rámci, setkáváme na symfonických

koncertech jen zřídkakdy. *Tři pražské obrazy* Kryštofa Marka budou po letošním roce jistě často zaznívat, a to ne proto, že je nyní všichni soutěžící umějí, ale proto, že jsou kompozičně velmi zdařilé. (...) Zajímavé bylo slyšet, jak tatáž díla znějí v podání jednotlivých soutěžících různě nejen kvůli kvalitě tónu, ale především vlivem zvoleného tempa, které bylo u většiny velmi rychlé, což provedení co do technického výsledku a celkové muzikálnosti projevu značně ovlivňovalo. (...) Soutěž ve hře na lesní roh se koná na Pražském jaru v několikaletých intervalech. Bude jistě zajímavé sledovat, kteří z mladých hornistů se příště vrátí a jaké nové talenty přivítáme. Jedno je ale jisté – v každém případě bude inspirativní pro nastupující generaci hudebníků a potěší i zájemce z řad široké veřejnosti.

[Gabriela Špalková, operaplus.cz, 17. 5. 2024](#)

FOTO © IVAN MALÝ

75 LET SOUTĚŽE PRAŽSKÉHO JARA

15. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Sylvie Bodorová: *Trumpet Ceremony, koncert pro trubku a orchestr* (světová premiéra nové skladby na objednávku Pražského jara)

Petr Iljič Čajkovskij: *Variace na rokokové téma pro violoncello a orchestr A dur op. 33*

Wolfgang Amadeus Mozart:
Koncertantní symfonie Es dur KV 297 b

Bohuslav Martinů:
Smyčcový kvartet s orchestrem H 207

Petr Wajsar: *Jarní přídavek*

Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Jakub Klecker – dirigent

Gábor Boldoczki – trubka

Victor Julien-Laferrrière – violoncello

Johannes Grosso – hoboj

Anna Paulová – klarinet

Jan Hudeček – fagot

Kateřina Javůrková – lesní roh

Pavel Haas Quartet

Partner koncertu

 Český rozhlas

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro v roce 2024 oslavila svůj 75. ročník. Během tři čtvrtě století existence stála na počátku hvězdné dráhy mnoha domácích i zahraničních hudebníků. Ti do Prahy znovu zavítali z různých koutů světa, aby společně vystoupili na mimořádném slavnostním koncertě a oslavili tak narozeniny kláně, které pro mladé hudebníky tolik znamená. Doprovodil je Symfonický orchestr Českého rozhlasu pod vedením renomovaného dirigenta Jakuba Kleckera.

KDYŽ PUBLIKUM ROZHODNE O VÍTĚZI. EPILOG PRAŽSKOJARNÍ SOUTĚŽE

Mezinárodní hudební soutěž Pražské jaro oslavila půlkalaté jubileum – pětasedmdesátiny –, a to nejen prvotřídními výkony letošních soutěžících, ale také těch, co se kláně s úspěchem zúčastnili v minulých letech. (...) Pokud uvažujeme, že každého špičkového umělce dělá kombinace talentu a píle, pak u Julienu-Laferrrière má posluchač intenzivní pocit vrchovatého obdaření předpoklady. Dril samozřejmě nechybí, míra muzikality, uvolnění, technické bravury i přesvědčivosti výrazu však hovoří o jaksi vyšším než obvyklém poměru samotných vloh. Vždyť hráč je schopný i ladit v krátkých tacet během delší sólové linie! Navíc oceněníhodná hra zpaměti. (...) Victor Julien-Laferrrière Čajkovského podal natolik zdařile a v tak pestré barevné paletě, že jsem najednou chápal, o čem jsou instrumentální koncerty. Nástroj ukázaný v tolika polohách, tak brilantně ve všech, k tomu ve sladce sonorním zvuku smyčcem rozeznívaného strunného náčiní s úžasnou plností interpretačního sdělení... Auditorium sympatického jedinca donutilo klanět se třikrát.

Dramaturgie Pražského jara rudolfinský pořad vystavěla sympaticky uceleně – večer rámovaly zmíněné premiéry, v první půli vystoupili přední sólisté sami, po přestávce pak zase jiní, na rozdílné nástroje a po skupinách. (...) Skutečně hodna obdivu byla maximální péče o tón jednoho každého z protagonistů „Mozartovy“ skladby, galantně noblesní projev se úzkostně pečlivě staral i o dynamické odstíny, k tomu příjemný vizuál, kdy každý z hráčů nabízel tanci ne nepodobný pohybový doprovod hry. (...) Nejpozději s polovicí druhé věty se však soubor definitivně rozezpíval ke vzájemnosti zvuku, ve kterém se blyštily zejména housle „primášky“ Veroniky Jarůškové. Suverenitu, s jakou ovládá nástroj a již jistě též dodává pevnou půdu pod nohama svým kolegům, je velmi uspokojující pozorovat. Každý je nahraditelný, ale jen těžko si představuji pokračování vysokého standardu ansámblu bez její osoby. Měla lvi – či lvičí – podíl na úspěchu provedení Martinů skladby. (...) Zmiňovaná ucelenost výstavby večera byla potvrzena posledním číslem, druhou premiérou *Jarní přídavek* z pera Petra Wajsara. Autor vytvořil „prskavku“ přímo pro danou rudolfinskou příležitost, kdy se ještě jednou prezentovali všichni dříve vystoupivší; došlo na jakési závěrečné tutti. (...)

Pokud jedním z účelů večera bylo doložit, u jak zvučných kariér a velkých umělců může pražskojarní soutěž stát při jejich zrodu, pak šlo o důkaz velmi přesvědčivý. A vítězem nesoutěžní přehlídky se stal patrně Victor Julien-Laferrrière se svým Čajkovským... Přejme soutěži i nadále dobré zdraví a těšme se zase napřesrok. Bude cello a hoboj.

[Daniel Pinc, klasikaplus.cz, 17. 5. 2024](#)

VEČER K 75. VÝROČÍ PRAŽSKOJARNÍ SOUTĚŽE UPOUTAL VÝKONY SÓLISTŮ

Zvuk jeho cello byl od počátečních taktů pohlcující, fráze, důrazy, trylky zněly, jako by byly v souladu s dechem hráče, křehké rokokové motivy doplňoval širokou pestrostí zvuku a barev, s lehkostí si pohrával se smyčcem. (...) Vrcholem večera byl *Smyčcový kvartet s orchestrem H 207* Bohuslava Martinů v podání Pavel Haas Quartet (vítězství v soutěži PJ v roce 2005) a SOČRu. Auditorium zaplavila obrovská síla zvuku, skladatelské invence a nasazení všech hráčů. (...) Na závěr zazněl bonbonek, druhá premiéra večera, *Jarní přídavek* Petra Wajarsara. Hravou skladbu s jazzovými motivy a inspiracemi zahráli všichni sólisté a orchestr. Byla to osvěžující tečka na závěr večera s výborně připravenou dramaturgií.

Alena Sojková, *Harmonie*, 20. 5. 2024

MIAH PERSSON: LÁSKA A ŽIVOT ŽENY

16. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Clara Schumann: výběr z písní

Robert Schumann: *Láska a život ženy* op. 42

Gösta Nystroem, Ture Rangström, Wilhelm Stenhammar, Edvard Grieg, Jean Sibelius, Bo Linde, Hugo Alfvén, Lars-Erik Larsson: výběr z písní

Miah Persson – soprán

Malcolm Martineau – klavír

Svémi vystoupeními v Salcburku, MET, Carnegie Hall, Covent Garden, Staatsoper Berlin, Aix-en-Provence nebo Glyndebourne se Miah Persson řadí mezi nejvyhledávanější operní i písňové pěvkyně naší doby. Posluchači i odborná kritika na celém světě oceňují její hlas, bezchybnou techniku a přirozený výraz, který dokáže vtisknout svým rolím na divadelním jevišti i koncertním pódiu. Na Pražské jaro přijela s klavíristou Malcolmem Martineauem, aby společně uvedli program spojující romantický písňový cyklus *Láska a život ženy* Roberta Schumanna s písněmi skandinávských autorů.

Ten pocit, když vás někdo zcela neokázale, s noblesou, něhou a niterným zaujetím, pozve do čarokrásného světa ženské duše... V jejím zpěvu se zrcadí už jistá životní a umělecká zkušenost, dokáže s vámi každým tónem komunikovat, dokáže se na vás napojit tak, že nepotřebujete číst v programu překlady jednotlivých písní, abyste porozuměli jejich obsahu... Sopranistka Miah Persson nám dnes v dokonalé symbióze s klavíristou Malcolmem Martineauem připravila večer, který působil, že proběhl jen tak mimochodem, s lehkostí a nadhledem... a přitom s takovou silou a hloubkou, že jsem několikrát marně potlačoval slzy... Díky Festivalu Pražské jaro za (pro mne) dozajista jeden z vrcholů letošního ročníku... #radost #zijemejaro [Daniel Jäger, Facebook, 16. 5. 2024](#)

CESTA NA SEVER S MIAH PERSSON

V druhé části programu působila paní Persson nejpřesvědčivěji. Nicméně i když pro Středoevropana jde o méně známou kapitolu hudebních dějin, lze si snadno dohledat i další interpretace některých z těchto skandinávských písní (v různých dramaturgických sestavách). Musím říct, že paní Persson se mi rozhodně poslouchá příjemněji než příliš operně sošná Karita Mattila. (...) Celkově vzato ale vytříbeně odstíněný zpěv paní Persson a sympatická neokázalost, s níž si počínala na pódiu, měly na Pražském jaro své místo. [Věra Drápelová, klasikaplustz, 18. 5. 2024](#)

COLLEGIUM VOCALE GENT & HERREWEGHE

17. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

**Salomone Rossi, Giovanni Gastoldi, Luca Marenzio,
Claudio Monteverdi, Sigismondo d'India,
Giaches de Wert: Madrigaly v Arkádii**

**Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe – dirigent**

Belgický soubor Collegium Vocale Gent je ikonou historicky poučené interpretace. Jeho nahrávky Bachových kantát, pašijí i vokální polyfonie renesančních mistrů se řadí mezi ty vůbec nejlepší a publikem i odbornou kritikou nejoceňovanější. Na Pražské jaro soubor zavítal jako třináctičlenný vokálně instrumentální ansámbel, aby pod vedením svého zakladatele, sbormistra a dirigenta Philippa Herrewegheho, uvedl program nazvaný Madrigaly v Arkádii, spojující světská díla italských mistrů přelomu 16. a 17. století a čerpající inspiraci z antické mytologie.

PŮSOBIVÁ NEOKÁZALOST COLLEGIA VOCALE GENT

Kdo zná Collegium Vocale Gent, jistě mi dá za pravdu, že se jedná o mimořádné těleso, jehož zvuková kompaktnost a vyváženost strhne pozornost od prvních tónů. (...) Jejich intonace byla naprosto neochvějná, práce s vibratem důkladně promyšlená a kontrolovaná. Výrazově rozhodně neošidili jediný tón. (...) Herreweghův přístup ke staré hudbě je neokázalý, avšak neztrácí nic ze své působivosti. Ba možná naopak. Jistá škrobenost, nabubřelost, či dokonce namyšlenost, jak ji můžeme znát z některých koncertů jiných ansámbků staré hudby, by patrně této hudbě uškodila. Skromný, avšak absolutně zaujatý přístup, který Collegium Vocale Gent publiku předestřelo, stavěl na první místo hudbu samotnou. A tak by tomu rozhodně mělo být!

[Jan Dušek, Harmonie, 21. 5. 2024](#)

FOTO © IVAN MALÝ

SALON ZUŠ

18. 5.

14.00, kostel sv. Šimona a Judy

Koncert mladých talentů – stipendistů projektu **MenART**, kteří rok pracovali pod vedením mentorů violoncellistky Michaely Fukačové, houslisty Jana Fišera, klavíristy Iva Kahánka, flétnisty Jana Ostrého, klarinetisty Irvina Venyše, kytaristy Pavla Steidla a choreografa Jana Kodeta.

PRAŽSKÉ JARO DÁVÁ PROSTOR MLADÝM

Akademie dává talentovaným žákům možnost spolupracovat s předními osobnostmi české umělecké scény, punc jedinečnosti jí dodává i to, že hodin strávených s mentorem se účastní i pedagogové, kteří tak získávají podněty pro svou další pedagogickou práci. (...) Pozoruhodnými výkony naplněné odpoledne potvrdilo, že české základní umělecké školství je na vysoké úrovni, již posilují jak výborní pedagogové, tak nadační fondy, ať MenART podporující talenty, tak Nadační fond Magdaleny Kožené, která dlouhodobě vyzdvihuje význam unikátního českého systému ZUŠ. Na závěr by měla být zaznamenána slova, která pronesl kytarista Pavel Steidl: „Osvíceným pedagogem je dobrý, poctivý učitel.“
[Alena Sojková, Harmonie, 22. 5. 2024](#)

ORCHESTRA DI SANTA CECILIA & HRŮŠA

18. 5.

20.00, Obecní dům – Smetanova síň

Bohuslav Martinů: *Fresky Piera della Francesca H 352*

George Gershwin: *Koncert pro klavír a orchestr F dur*

Sergej Rachmaninov: *Symfonické tance pro velký orchestr op. 45*

**Orchestra dell'Accademia Nazionale
di Santa Cecilia Roma**
Jakub Hrůša – dirigent
Kirill Gerstein – klavír

Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia z Říma se po pěti letech vrátila na Pražské jaro. Tentokrát vystoupila pod vedením nejuznávanějšího českého dirigenta současnosti Jakuba Hrůši, který je držitelem prestižní pozice hlavního hostujícího

dirigenta orchestru italské metropole. „Budeme svědky zvláštního propojení kultur,“ avizoval program dirigent Hrůša. „V etapě první poloviny 20. století se velcí evropští skladatelé stěhovali do Ameriky, aby tam našli útočiště a místo ke klidné a úspěšné tvorbě, jež jim z toho či onoho důvodu rodný kontinent nedokázal nabídnout. Gershwin naopak čerpal inspiraci v Evropě (ve Francii) – a vybaven pak znalostí jejich nejlepších tradic se ve své vlasti stal zakladatelem svěží a autentické americké hudby. V tomto krásném programu tedy propojujeme Čechy, Itálii, Rusko, Francii a Spojené státy americké.“

Pražskému jaru, uměleckému domovu, jež chovám ve vážnosti, s gershwinovským úsměvem, děkuje

**Jakub Hrůša & Santa Cecilia
& Piero della Francesca**

BÝT DOMA PROROKEM. JAKUB HRŮŠA A JEHO ITALOVÉ NA PRAŽSKÉM JARU

Spontánní koncert, neméně spontánní ohlas. Hostování římského tělesa Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia na festivalu Pražské jaro vykazovalo obrovský pozitivní náboj. Lví podíl na tom má jeho hlavní hostující dirigent Jakub Hruša. Inspiroval a vedl skvěle disponovaný orchestr tak, že se hudbě od Martinů, Gershwinova a Rachmaninova dostalo mimořádně velké dávky hráčského umu, krásy a energie. Přídavkem z *Prodané nevěsty* pak večer definitivně posunuli až ke společnému uměleckému triumfu. (...) Dirigentova vůle se obtiskla do náboje i průběhu hudby velmi silně. Podpořil v tělese jeho nejlepší stránky, vyhmátl v hraných partiturách nepočítaně krásných momentů a spolu s mohutně obsazeným orchestrem dokázali v publiku vzbudit dojem, že je proč ten večer být přítomen. Interpretace byla v souladu s tím nabita pevnou bravurností i silně vyznařujícími hudebními emocemi. (...) Skladba dostala dokonalou artikulaci, svěžest a hybnost i temnější ztišení. (...)

Taneční scény z *Prodané nevěsty* na pozici přídavku podali hosté nadvakrát, s nakažlivým entuziasmem, temperamentně, úžasně pozitivně, ve sjednoceném jednotném tahu všech nástrojů – a na vrcholu v obdivuhodném, ale i tak ještě stále zřetelném tempu, korunovaném Hrušovým sportovním napětím a pověstným finálním výskokem. (...) Italové završili turné v Praze v evidentně dobré kondici, motivovaní, rozehraní, a navíc v souladu s ním napojení na emoce, že je má u sebe doma. Byl to hlučný závěr koncertu. Vyjadřovali mu uznání nejen poklepáním na pulty, ale i dupáním. Však také nakonec neodolal, po přídavcích jasným gestem ztlil publikum a z pódia česky poděkoval za ohlas, kterého se jim dostalo a který jim udělal radost. (...)

FOTO © PETRAHAJSKÁ

Říkává se, že doma není nikdo prorokem. Bývá tomu tak často. Teprve působení v cizině v takových případech opožděně ukazuje, o koho že to přišli... U Jakuba Hruši je to jinak. Působí hodně v cizině, ale doma se o něm moc dobře ví. Když se vrací, je vnímán jako poctivá a už vyzrálá stálice, jako úspěšná a mimořádná osobnost. Mimo to už dlouho platí, že snad všechno, na co v hudbě jako interpret sáhne, je ve výsledku hodně dobré, vynikající. Oceňuje se to i v naší vlasti. Jakub Hruša doma prorokem je.

[Petr Veber, klasikaplus.cz, 19. 5. 2024](#)

HRŮŠA VYSTOUPIL NA PRAŽSKÉM JARU, S ŘÍMSKÝM ORCHESTREM MUSEL DVAKRÁT PŘÍDÁVAT

Dvakrát musel přidávat orchestr Národní akademie Svaté Cecílie pod taktovkou Jakuba Hruši, když tuto sobotu vystoupil na festivalu Pražské jaro. (...) Publikum si vytleskalo dva přídavky, tance z *Prodané nevěsty* od Bedřicha Smetany, od jehož narození letos uplynulo 200 let. Na závěr Jakub Hruša z dirigentského stupínku poděkoval divákům za přízeň a pomalu už jim popřál pěkné léto.

[ČTK, 19. 5. 2024](#)

PRECIZNÍ SOULAD

Orchestr pod Hrušovou taktovkou se do díla od prvního okamžiku ponořil s dokonalým soustředěním. Hudba plynula s absolutní přirozeností, zároveň však vřelostí výrazu. Novou výrazovou rovinu přinesl začátek třetí věty s nervním rytmickým pulzem v dechové sekci a patřičným dramatickým nábojem. Stále však dominovalo měkké barevné vlnění a zpěvnost melodií, znovu a znovu evokujících skladatelovy vzpomínky na rodnou zemi, které se v závěru rozplývají do snových sfér. Typičtější a opravdovější „český“ výraz by si posluchač těžko mohl představit. Proto už vstupní skladba sklídila zaslouženou bouři potlesku. (...)

Od počátku Gershwinova koncertu bylo cítit perfektní porozumění mezi sólistou, dirigentem a orchestrem. Dokonalá souhra sloužila opět naprosté přirozenosti a spontánnosti výrazu. Gerstein zpočátku překvapil jemností úhozu: jeho hra byla precizní a rytmicky elektrizující, ale dynamika velmi decentní, takže klavír mu chvílemi zněl takřka mozartovsky. Znovu a znovu vyzdvihovat příkladnou souhru orchestru už pokládám za nadbytečné... Je samozřejmé, že publikum si vytleskalo ještě sólový gershwinovský přídavek. (...)

Když nadšení publika nebralo konce, přednesl orchestr ještě dva smetanovské přídavky. *Furiant* z *Prodané nevěsty* zněl dokonale „česky“, zatímco bravurní tempo závěrečné *Skočné* přidalo ještě kus ohnivého italského temperamentu. Zážitek, na nějž se jen tak nezapomene.

[Michal Novenko, operaplus.cz, 22. 5. 2024](#)

FOTO © MILAN MOŠNA

Milan Peroutka na Grand finále SpringTEENu s Moravia Brass Bandem

SPRINGTEEN

19. 5.

14.00, Anežský klášter

Partner projektu

ABB

Poprvé byl celý festivalový den věnovaný mladému publiku a rodinám. Přinesl nevěšední a pestré koncerty i kreativní workshopy v působivých prostorách Anežského kláštera a jeho zahrad. Zazněla živá hudba nejen klasická, ale i jazz, pop a elektronika. Vystoupil britský vokální soubor Apollo5 i domácí hvězda Milan Peroutka a Moravia Brass Band pod vedením dirigenta Chuheie Iwasakiho. Prostor dostaly hudební technologie a DIY na workshopech výroby hudebních nástrojů ze zeleniny a krabic od pizzy. I samotné koncerty byly protkané interaktivními momenty, které strhly i nejednoho dospělého diváka. To vše doplněné o bohatý doprovodný program, na kterém si děti mohly pomoci tabletů vytvořit kapelu s robotem nebo vyrobit vlastní hudební logo.

Memorable!!! I will take the experience of this festival in my heart and only hope to one day be a part of it again. A great festival, with a great competition, with amazing musicians with great orchestras, in a great city, with great prestige! I want to thank Prague Spring and everyone involved with the organisation of this festival for Everything!

With kind regards Gonçalo Nova

FOTO © MICHAL VENCIL

Vznikaly i další hudební nástroje, třeba trumpety z mrkve, papriky nebo okurky. Někteří si zase zahráli na krabici od pizzy, místo strun děti natáhly gumičky. A kdo měl odvahu, vypravil se na koncert v zahradě, která se proměnila v tajemná Stínadla s hudebními hlavolamy. Kdo vyluští, kde se nachází kronika? (...) A co umí ten nástroj? Na Vltavě, řece i symfonické básně od skladatele Bedřicha Smetany se tentokrát plavily kvákající kachny a troubící parníky. Přesně to bylo totiž cílem festivalového dne SpringTEEN přiblížit klasickou hudbu mladým posluchačům, kteří měli tentokrát povoleno i vstát ze židlí a tancovat.

[Zprávičky, ČT Děčko, 21. 5. 2024](#)

Vrtal jsem rád!

Mrkvař

FOTO © MICHAL VENCIL

Ne vždy musí být oblast robotů spojená s efektivním průmyslem a automatizací. Může být i zdrojem neobvyklé zábavy v oblasti umění. Mezi takové zajímavosti posledního měsíce patřilo zapojení robotů ABB jako hudebníků na festivalu Pražské jaro v rámci inovativního projektu SpringTEEN. Ten byl primárně věnovaný dětem a mladým hudebníkům, ale přinesl mnoho zajímavých zábavných momentů prakticky všem návštěvníkům každého věku. Mimo různých koncertů nabízel i kreativní workshopy. V rámci takového jednoho kreativního workshopu byl i zajímavý jam session s HAMU Percussion Ensemble, který přímo zapojil do hraní i roboty ABB YuMi® a GoFa®.

Robot YuMi se zapojil do jamování s dětmi v rámci celodenního workshopu, na kterém ho malí i velcí návštěvníci mohli doprovodit na různé hudební nástroje a společně si zahrát vybranou skladbu. Výstupem byla pokaždé jiná melodie s fúzí klasických i překvapivých nástrojů.

[Antonín Vojáček, automatizace.cz, 4. 6. 2024](#)

FOTO © MILAN MOŠNA

PIANOFONIA

20. 5.

19.00 a 21.00, Národní technické muzeum

Michal Rataj & Jan Trojan: *Pianofonia*
(světová premiéra na objednávku Pražského jara)

Ivo Kahánek – klavír

Michal Nejtek – klavír

Štěpán Hon – klavírní objekty

Michal Rataj – klavírní objekty, live electronics

Jan Trojan – klavírní objekty, live electronics

Ve spolupráci

PREMIÉRA KLAVÍRNÍ SYMFONIE PIANOFONIA V NÁRODNÍM TECHNICKÉM MUZEU

„Na jedné straně v sobě koncept ladného nábytkového designu ukrývá tajemství struny jakožto elementárního hybatele zvuku. Na druhé straně odkrýváme spíše dějiny rytmického pudu, který je vlastní snad všem kulturám na Zemi,“ uvedl k premiéře Rataj. Znějící struna a pulzující rytmus lze podle něj vnímat jako základní hudební elementy, bez nichž by hudba nemohla existovat.

„Design klavíru jim dává formu,“ dodal.

ČTK, 21. 5. 2024

Všichni víme, jak zní klavír. Jak ale znějí jeho jednotlivé součásti? To se mohli posluchači dozvědět na koncertě, který Pražské jaro pořádalo ve spolupráci s nejvýznamnějším českým výrobcem klavírů a pianin, značkou Petrof. V prostorách Národního technického muzea byly rozmístěny jednotlivé součástky klavírů, od drobných až po ty největší, i dva kompletní nástroje. Rozezněla je nová kompozice, kterou přímo na objednávku festivalu vytvořili Michal Rataj a Jan Trojan.

FOTO © IVAN MALÝ

NÁVRAT LEGENDY

20. 5.

20.00, Obecní dům – Smetanova síň

Petr Iljič Čajkovskij:

Koncert pro klavír a orchestr č. 1 b moll op. 23

Leoš Janáček: *Žárliivost*

Sergej Prokofjev: *Symfonie č. 3 c moll op. 44*

Filarmonica della Scala

Riccardo Chailly – dirigent

Alexandr Malofejev – klavír

Partner koncertu

Many many thanks for the most memorable and the warmest Prague debut! It was a huge joy and the biggest luck to your flourishing festival!

Alexandr Malofejev

Riccardo Chailly je žijící legendou dirigentské taktovky. Na Pražské jaro se vrátil téměř po čtvrtstoletí, aby v pozici šéfdirigenta stanul v čele jednoho z nejproslulejších italských těles, filharmoniků milánské opery La Scala. Ke spolupráci přizval strmě stoupající klavírní hvězdu Alexandra Malofejeva. S umělcem, který v roce 2024 oslavil teprve třiadvacáté narozeniny, uvedl melodický *Koncert pro klavír a orchestr b moll* Petra Iljiče Čajkovského, druhá polovina večera přinese symfonickou hudbu Leoše Janáčka a Sergeje Prokofjeva.

RUSKÁ HUDBA S ITALSKÝM OHNĚM. ORCHESTR LEGENDÁRNÍ LA SCALY S RICCARDEM CHAILLYM UCHVÁTIL NETYPICKÝM PROGRAMEM

Chailly řídil symfonii velmi neoklasicky v jasném tempovém řádu a s velkou průzračností hudební struktury. Vyrazit na zájezd s touto skladbou chce kus odvahy, sebejistoty i velké nasazení, a všeho bylo v provedení vrchovatě. (...) Dvaadvacetiletý Alexandr Malofejev ukázal, že o talenty v Rusku pořád není nouze a že si dokážou najít prostor k růstu. (...)

Riccardo Chailly je navíc mimořádnou zralou osobností světového dirigování. Dovede být stejně ukázněný jako razantní a energický, má nadhled, ale přesně vede orchestr k maximálnímu výkonu. Je sympatické zažít, když legendami opředené instituce jako Scala takto jednoznačně dostojí své pověsti.

[Jindřich Bálek, lidovky.cz, 22. 5. 2024](#)

VYNIKAJÍCÍ FILARMONICA DELLA SCALA A RICCARDO CHAILLY NA PRAŽSKÉM JARU

Zcela zaplněná Smetanova síň nadšeně aplaudovala po každé skladbě. V závěru večera publikum povstáním vzdalo hold legendárnímu dirigentovi Riccardo Chaillymu i vynikajícímu orchestru. (...)

Večer přinesl nezapomenutelné zážitky v oblasti interpretace skladeb a také záslužný návrat k pozoruhodné symfonii, která přináší sice spektakulární obsah, ale i ostře disonující hudbu. (...)

Koncert milánských filharmoniků se stal nevšedním zážitkem a obohatil Pražské jaro o další vysokou uměleckou hodnotu.

[Jiří Bezděk, operaplus.cz, 21. 5. 2024](#)

ORCHESTR Z LA SCALY UKÁZAL SOLIDNOST V NEJLEPŠÍM SLOVA SMYSLU

Pražské jaro nazvalo koncert v pondělí 20. května „Návrat legendy“. Slovem „legendární“ dnes bývá častován kdekdo, nicméně v případě dirigenta Riccarda Chaillyho připustíme, že nejde jen o marketingové přízvisko. V Praze znovu potvrdil, že patří k pozoruhodným osobnostem.

[Pavel Ryjáček, klasikaplus.cz, 22. 5. 2024](#)

FOTO © MILAN MOŠŇA

DEBUT PRAŽSKÉHO JARA

21. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Felix Mendelssohn Bartholdy:

Sen noci svatojánské, předehra op. 21

Krzysztof Penderecki: *Koncert pro violu a orchestr*

Edvard Grieg: *Peer Gynt, Suita č. 2 op. 55*

Zoltán Kodály: *Tance z Galanty*

Prague Philharmonia

Jiří Habart – dirigent

Sào Soulez Larivière – viola (laureát MHS PJ 2023)

Partner koncertu

PHILIP MORRIS ČR

Debut Pražského jara je věnován nejslibnějším mladým dirigentům, jejichž talent, kvality a umělecký potenciál jsou velkým příslibem do budoucna. V roce 2024 na festivalu poprvé vystoupil Jiří Habart, laureát prestižní britské soutěže Donatella Flick Competition, na které se v roce 2023 v obrovské mezinárodní konkurenci probojoval mezi tři nejlepší a ve finále dirigoval Londýnský symfonický orchestr. „Skutečně se našel – a jeho řízení orchestru v zeleném roláku mělo šmrnc,“ napsal o Habartově vystoupení ve finále Lawrence Dunn pro portál Bachtrack. Na svém debutovém koncertě Habart vedl jeden z nejlepších domácích orchestrů Prague Philharmonia. „Program bych bez ostychu mohl nazvat Toulky Evropou,“ řekl k dramaturgii koncertu sám mladý dirigent.

FOTO © IVANIMALY

DEBUTOVÝ TRIUMF NA PRAŽSKÉM JARU

Spojení Larivière a Jiřím Habartem se ukázalo jako zásadní, lépe řečeno skvělá volba. Již v Mendelssohnovi bylo možné podhalit Habartovo osobnostní založení (které s hudební interpretací úzce souvisí) – neokázalost, spíše introvertnost, expresivitu, která však není doprovázena exhibicionismem, poctivost a důslednost, s níž přistupuje k partituru, ohled na hudebníky... To se v plné míře projevilo v souznění se sólistou, troufám si dokonce tvrdit, že oba jsou podobného naturelu, což synergicky znásobilo posluchačský zážitek z jejich interpretace.

[Alena Sojková, Harmonie, 23. 5. 2024](#)

DEBUT PRAŽSKÉHO JARA. ÚSPĚCH DIRIGENTA JIŘÍHO HABARTA A SKVĚLÝ VIOLISTA

Nositel první ceny z loňské Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro a řady dalších nejvyšších ocenění z prestižních soutěží celého světa je však už dnes bezpochyby i při svém mládí elitním sólistou nejvyšší kategorie. Má překrásně znělý nástroj velkého zvuku, což u sólové violy ani u velkých mistrů nebývá někdy zcela bez problémů. Jeho výkon v Pendereckého

převážně tklivé a zámčivé kompozici byl po technické stránce dokonale samozřejmý a ve spojení s niternou výrazovou hloubkou mu nechybělo vůbec nic k plnohodnotnému posluchačskému zážitku. (...)

Obecenstvo si také Šòovu hru maximálně užívalo a ohlas jeho vystoupení byl mimořádný. Tady je ovšem zdůraznit značný podíl na společném úspěchu dirigentu Habartovi. Partituru evidentně perfektně ovládal se všemi jejími nuancemi a rytmickými nástrahami, a poskytoval tak sólistovi pevnou oporu. (...)

Další průběh koncertu jednoznačně dokumentoval, že Jiří Habart je dnes již komplexní dirigentskou individualitou, která zaslouží respekt a má značné předpoklady pro úspěšnou další dráhu. (...) Jiří Habart vložil do svého projevu potřebnou míru zaujetí a temperamentu a nabitou Dvořákovu síň uvedl do varu. Jeho úspěch byl zcela zasloužený!

[Ludvík Kašpárek, klasikaplus.cz, 22. 5. 2024](#)

„Já si troufám říci, že se jednalo o doposud nejdůležitější koncert v mém životě.“ (Jiří Habart)

Volba to byla prozíravá, ba šťastná, protože orchestr Prague Philharmonia i dirigent mohli ukázat svou hudební všestrannost.

[Události v kultuře, Česká televize, 20. 5. 2024](#)

TOTUS TUUS

22. 5.

20.00, kostel sv. Anny – Pražská křižovatka

Krzysztof Penderecki: *Cherubínská píseň*

Krzysztof Penderecki: *Agnus Dei*

Henryk Górecki: *Totus tuus op. 60*

Henryk Górecki: *Pět kurpijských písní op. 75 (výběr)*

Stanisław Moryto: *Kurpijské písně (výběr)*

Roman Maciejewski: *Kurpijské písně (výběr)*

Martin Smolka: *The Name Emmanuel* (česká premiéra)

Bohuslav Martinů: *České madrigaly H 278 (výběr)*

Sbor Polského rozhlasu – Luślawice

Maria Piotrowska-Bogalecka – sbormistryně

Od svého založení v roce 1948 se Sbor Polského rozhlasu – Luślawice řadí mezi nejlepší vokální tělesa v Evropě. Premiéroval díla velikánů polské hudby, jako jsou Penderecki, Lutoslawski či Górecki, současně se věnuje i tradičnímu repertoáru. V roce 2024 přijel do Prahy, aby pod vedením sbormistryně Marie

Piotrowské-Bogalecké uvedl program spojující hudbu polských autorů s tvorbou Bohuslava Martinů a Martina Smolky. „*Jedná se o mimořádně energický soubor, zpívá v širokém dynamickém spektru s vyváženými hlasy a má nesmírně kompaktní zvuk, což je nepochybně zásluha Marie Piotrowské-Bogalecké,*“ napsal Bartosz Witkowski pro prestižní časopis Ruch Muzyczny.

PEKELNĚ DOBŘE ZPÍVAJÍCÍ POLÁCI

Sbor vedený Marií Piotrowskou-Bogaleckou zpíval úžasně, jejich práce vynikala zejména v tišších pasážích a jejich smysl pro přesnost se projevovat tím, že doladovali mezi jednotlivými skladbami. Vrcholem večera byla, alespoň pro mne, Smolkova kompozice, se kterou se soubor skvěle sžil. Pendereckého jsme slyšeli ve vzorové interpretaci, a i přes, dalo by se říci, železnou disciplínu, bylo ze sboru cítit, s jakou chutí zpívají a jakou radost jim hudba působí. Ve druhé „písníčkové“ polovině koncertu bylo slyšet, jak inspirace lidovou hudbou může být stále moderní, ať již vezmeme Martinů a jeho původní melodie na Sušilovy texty či inspiraci lidovými hudebními motivy.

[Martin Zvěřina, Lidové noviny, 24. 5. 2024](#)

FOTO © PETRA HAJSKÁ

JAZZ NA JARU

23. 5.

19.00, Mercedes Forum Praha

Camilla George – altsaxofon
Renato Paris – klávesy a zpěv
Daniel Casimir – baskytara
Rod Youngs – bicí

Partner koncertu

Camilla George je vizionářská jazzová saxofonistka, skladatelka a inovátorka nigerijského původu. Její silné kulturní kořeny a láska ke spojení africké a západní hudby utváří její jedinečný styl, díky němuž se stala pevnou součástí nové londýnské jazzové scény. V Praze spolu se svým triem zahrála na festivalu Pražské jaro v atraktivním prostředí Mercedes Fora.

FOTO © SERGHEI GHERCIU

TAJEMSTVÍ

24. 5.

19.00, Národní divadlo

Bedřich Smetana: *Tajemství*

Sbor Národního divadla
Orchestr Národního divadla

Balet Národního divadla

Robert Jindra – dirigent

Lukáš Kozubík – sbormistr

Ondřej Havelka – režie

Adam Plachetka – Kalina

František Zahradníček – Malina

Jana Kurucová – Panna Róza ad.

Tajemství je sedmou a předposlední operou Bedřicha Smetana a zároveň druhou, která vzešla ze spolupráce s libretistkou Eliškou Krásnohorskou. Smetana operu dokončil v červnu 1877 a o rok později uvedl operní soubor Královského zemského českého divadla v Praze její premiéru v budově Nového českého divadla. V Národním divadle byla opera uvedena až v den prvního výročí skladatelova úmrtí, 12. května 1885. Skutečně oblíbená se však začala těšit s příchodem šéfa opery a dirigenta Karla Kovařovice, který si byl plně vědom kvalit tohoto Smetanova vrcholného díla.

SMETANOVU TAJEMSTVÍ SE POVEDLO. NA TUTO OPERU SE S POTĚŠENÍM CHODÍ OPAKOVANĚ

Situační humor bez složitostí, člověčina, naivní herectví a lehká hlava. (...) Možná právě nekomplikovanost, se kterou režisér Ondřej Havelka přistoupil k vyprávění o sporech, malostech a vášních dvou zneprátených rodů i několika dalších postaviček z okolí Bezdězu, představuje dobrou přístupovou cestu k úžasné partituru. K úspěchu páteční premiéry ale přispělo také vysoce kvalitní uchopení dirigentem Robertem Jindrou a výborné pěvecké obsazení. (...) její síla spočívá v jednoduché, z drobností vyrůstající hravosti a nadhledu, v přesném pochopení režijního záměru ze strany zpěváků i citlivého vnímání tenké hranice mezi naivním humorem na straně jedné a banálním na té druhé.

[Michaela Vostřelová, aktualne.cz, 28. 5. 2024](#)

SEONG-JIN CHO

24. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Maurice Ravel: *Menuet antique*

Maurice Ravel: *Sonatina*

Maurice Ravel: *Gaspard de la nuit (Kašpar noci)*

Franz Liszt: *Léta putování, Rok druhý: Itálie S 161*

Seong-Jin Cho – klavír

Když v roce 2015 korejský klavírista Seong-Jin Cho vyhrál Chopinovu soutěž ve Varšavě, ocitl se náhle ve středu pozornosti a už v ní zůstal. Získal exkluzivní smlouvu s prestižním labelem Deutsche Grammophon a začal vystupovat s předními světovými orchestry a dirigenty. Hned v květnu 2016 se v českém debutu představil na Pražském jaru. Nyní se po osmi letech na festival vrátil, aby uvedl program spojující hudbu Maurice Ravela a Franze Liszta.

KLAVÍRISTA SEONG-JIN CHO, HVĚZDA LETOŠNÍHO PRAŽSKÉHO JARA

Ravela i Liszta hraje vskutku excelentně. Z jeho současného projevu však je patrné, že perfektní pianistická technika není vrcholným cílem jeho uměleckého snažení; že mu jde o víc, o hluboce procítěný prožitek hudby. Již v úvodní skladbě pianista předvedl zcela neokázale svoji vysokou tónovou kulturu, spojenou se špičkovou prstovou technikou, se schopností precizního, jemného a dynamicky výrazně diferencovaného přednesu. A druhé pak prostřednictvím krystalicky čistých, až průzračných pasáží ještě názorněji demonstroval svoji další přednost, kterou je barvitý a rozmanitý úhoz. Podmanivým duchem impresionismu se vyznačoval rovněž interpretův přednes cyklu *Kašpar noci*. Perfektním, brilantním provedením pasáží, glissand a rozmáchlých akordických sledů v této skladbě Seong-Jin Cho dokázal barvitě a sugestivně tlumočit Ravelem do tónů převedený obsah romantické literární předlohy. (...) Publikum jeho výkon ocenilo bouřlivým potleskem. Vysoké úrovně tento recitál dosáhl i ze společenského pohledu.

[Vojtěch Mojžíš, klasikaplus.cz](https://www.klasikaplus.cz), 26. 5. 2024

FOTO © PETRA HAJSKÁ

SEONG-JIN CHO NA PRAŽSKÉM JARU: OSLŇUJÍCÍ, PRECIZNÍ A S NADHLEDEM

Seong-Jin Cho je lisztovský klavírista par excellence. Dokázal to svým celkovým přístupem k sedmi částem *Années de pèlerinage*, který měl všechny parametry vrcholné lisztovské interpretace.

Neunavitelnost Seong-Jinovy techniky vyplývá z toho, že jeho úhoz je maximálně efektivní – vydává jen tolik energie, kolik je v dané chvíli třeba. Čistě technicky: jeho paže se pohybují po ideálních biometrických křivkách, a s maximální úspěšností. Takže mu svěžest v pažích i prstech vydrží až do závěrečné opulentní gradace a bestiálních oktáv v závěru *Après une lecture du Dante: Fantasia quasi Sonata*. Dnes už v těchto místech dámy neomdlévají jako v prvních letech pařížských recitálů (jehož formát Liszt sám vynalezl), ale bezprostřednost podání způsobila dokonce, že některé odložily své mobily do kabelky a přestaly s tweetováním. Schumannovo *Snění* jako přídavek tak mohlo vyznít do působivého ticha. Lze složit klavíristovi větší poklonu? [Ivan Žáček, operaplus.cz, 26. 5. 2024](#)

SEONG-JIN CHO – CITLIVÝ VLÁDCE KLAVIATURY

Díky školení na nejlepších evropských hudebních učilištích získávají vhled do evropské hudby a kultury všeobecně a jejich umělecké kreace jsou pozoruhodné. Seong-Jin Cho je jedním z těchto zářných příkladů. (...) Jeho úhoz mě zaujal i v následující Ravelově *Sonatině*, při jejímž poslechu měl posluchač pocit, jako by se vpíjel prsty do klaviatury. Vedle toho se Cho projevil jako výtečný stavitel klenutých oblouků s použitím rubat, jemné dynamiky a barev. I ze zdánlivě banálního tématu vytvořil zvukovou zajímavost, jeho hra byla technicky dokonalá, precizní, nezaznamenala jsem jediný slitý tón, jeho rychlost byla omračující.

Seong-Jin Cho ani na okamžik nedovolil posluchačům slevit z úžasu, s kterým se zaposlouchali do prvních taktů. *Rusalka (Ondine)* vybízející klavíristu neustále se pohybovat mezi dešťovými kapkami stékajícími po okně a představou vodní víly, vyzněla křehce, snově, na pomezí přízraku a vodního světa, kde panují odlišné fyzikální zákonitosti. Bez dechu publikum naslouchalo vyrovnaným dvaatřicetinám, blížícím se strojevě přesnému záznamu, subtilním pianissimům, které náhle získávaly na intenzitě, dynamické gradaci v akordech, vedení melodie v levé ruce či jemným glissandům přes bílé i černé klávesy.

[Alena Sojková, Harmonie, 28. 5. 2024](#)

FOTO © PETRA HAUSKA

MATINÉ V KLÁŠTEŘE

25. 5.

11.00, Anežský klášter

Leoš Janáček: *Pohádka pro violoncello a klavír*

Robert Schumann: *Fantazijní kusy op. 73*

Thomas Demenga: *Efeu*

Benjamin Britten: *Sonáta pro violoncello a klavír C dur op. 65*

Vilém Vlček – violoncello

Denis Linnik – klavír

Hra držitele ceny Jiřího Bělohlávka Viléma Vlčka poutá technickou suverenitou, emocionální hloubkou i promyšlenou koncepcí. Na svém prvním pražskojarním koncertě nás spolu s klavíristou Denisem Linnikem pozval do Anežského kláštera, kde propojil hudbu 19., 20. i 21. století v programu plném fantazie a příběhů.

Vilém Vlček od prvního tónu ukázal to, co jej pak charakterizovalo po celý koncert: velkou jemnost, možná až hebkost. Publikum se po první skladbě neodvážilo tleskat a setrvalo v soustředěném tichu. Violoncello v rukou vrcholného hráče může znít i drsněji (častěji to kupodivu zažíváme u žen), nicméně tady se nám nabízejí jiné podoby. Jako kdyby snad každá fráze měla hedvábný počátek a hedvábné ukončení. Setkání s oběma mladými umělci bylo radostné a potěšila i představa, že v osobě violoncellisty roste další výborný český muzikant.

[Pavel Ryjáček, klasikaplus.cz, 27. 5. 2024](#)

Hra Viléma Vlčka byla jedním slovem nádherná, technicky jistá a výrazově bohatá, bylo to elegantní a neobyčejně přirozené. Živé vyprávění, ve kterém člověk nesleduje techniku, ale příběh. Běloruský klavírista Denis Linnik doprovázel měkce a muzikálně. (...) *Elegie* byla opravdu mimořádně působivá, pochod rytmicky pregnanční. Vilém Vlček je přirozeně srostlý se svým nástrojem a hrál bez jakéhokoli vnějšího efektu. Naprosto samozřejmě se představil jako pozoruhodná osobnost mladé generace a ve svých šestadvaceti se všech skladeb zhostil s osobitostí a zralou jistotou.

[Jindřich Bálek, Harmonie, 27. 5. 2024](#)

ALINDE QUINTET

25. 5.

17.00, Karolinum

Maurice Ravel: *Náhrobek Couperinův*

Pavel Haas: *Dechový kvintet op. 10*

Antonín Rejcha: *Dechový kvintet D dur op. 91 č. 3*

Alinde Quintet

Anna Talácková – flétna

Barbora Trnčíková – hoboj

David Šimeček – klarinet

Kryštof Koska – lesní roh

Petr Sedlák – fagot

Alinde Quintet založilo pět mladých hudebníků v roce 2019. Jeho členové studovali na prestižních hudebních školách v Praze, Brně, Londýně, Lublani i Bruselu a dnes působí na vedoucích pozicích u orchestrů včetně České filharmonie, Filharmonie Brno, Symfonického orchestru Českého rozhlasu či Symfonického orchestru FOK. Navíc prošli orchestrálními akademiemi BBC Symphony Orchestra nebo English National Opera. Koncert byl věnován památce muzikoložky Lenky Hlávkové, která tragicky zahynula při střelbě na Filozofické fakultně Univerzity Karlovy v prosinci roku 2023.

ČEŠI DEBUTUJÍCÍ NA PRAŽSKÉM JARU JEDNOZNAČNĚ NADCHLI

Akustika Karolina se ukázala jako příznivá pro pěti mladých muzikantů Alinde Quintet (Anna Talácková, flétna, Barbora Trnčíková, hoboj, David Šimeček, klarinet, Kryštof Koska, lesní roh a Petr Sedlák, fagot). Hned v *Preludiu* úpravy Ravelova *Náhrobku Couperinova* nabídl soubor velkou škálu barev, krásně vedené melodie ve *Fugue* a *Forlande* a pak nakonec radostný švih v závěrečném *Rigaudonu*. Všechny hlasy byly naprosto přehledné a vyrovnané i v *Dechovém kvintetu*, op. 10 Pavla Haase, zapůsobila klarinetová elegie druhé věty nebo vtíp třetí části *Ballo eccentrico*.

Jindřich Bálek, *Harmonie*, 27. 5. 2024

Alinde Quintet hraje vlastně velmi klidně. Hráči nestavějí na odiv virtuositu, zato jejich souhra je úžasná. (...) Je příjemné vidět, že i další mladí muzikanti našli odvahu utvořit dechové kvinteto. O odvahu totiž vskutku jde: sladit dohromady zvuk flétny, klarinetu, fagotu, hoboje a lesního rohu je zapeklitý úkol. Alinde Quintet si ovšem stále drží odhodlání nečinít kompromisy vůči kvalitě.

Pavel Ryjáček, *klasikaplus.cz*, 27. 5. 2024

FOTO © IVAN MĀLY

Z.E.N. TRIO

25. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Johannes Brahms: *Klavírní trio č. 1 H dur op. 8*

Antonín Dvořák: *Klavírní trio č. 3 f moll op. 65*

Z.E.N. Trio

Zee Zee (Zhang Zuo) – klavír

Esther Yoo – housle

Narek Hakhnazaryan – violoncello

Hudebníci tvořící soubor Z.E.N. Trio se setkali v roce 2015 jako členové programu BBC New Generation Artists, který britský veřejnoprávní rozhlas věnuje mladým umělcům. Od té doby spolu vystupují v Evropě, Americe i Asii a své nahrávky vydávají u prestižního labelu Deutsche Grammophon. Na Pražském jaru vystoupili s programem spojujícím tvorbu Johannese Brahmse a Antonína Dvořáka, jejichž hudbu vydali na svém debutovém CD.

TŘI TVÁŘE KOMORNÍ HUDBY

Nápad dát proti sobě dvě dlouhá a sobě velmi podobná tria Dvořáka a Brahmse má muzikologickou logiku, posluchačsky je to ale velmi náročné a pro účinkující to bylo na hranici maratonu. Zdálo se mi, že prvního Brahmse hrálo trio o něco koncentrovaněji s výraznými houslovými monology, zatímco Dvořáka o něco odlehčeněji. (...) Příkladky byly efektní a koncertantní, úprava Brahmsova *Uherského tance č. 6* a Čačaturjanova *Šavlového tance*. Za zmínku stojí i to, že obě dámy přišly na druhou polovinu v jiných šatech, což trochu připomínalo přístup pěveckých hvězd.

[Jindřich Bálek, Harmonie, 27. 5. 2024](#)

SUKOVY KŘEČOVICE

26. 5.

10.30, kostel sv. Lukáše

Lucie Kaňková – soprán

Aleš Bárta – varhany

Koncert z děl Johanna Sebastiana Bacha, Jana Křtitele Vaňhala, Georga Friedricha Händela, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka a Franze Liszta

FOTO © MICHAL VENCIL

FOTO © MICHAL VENCIL

REJCHA VE FRANCII

26. 5.

17.00, Anežský klášter

Antonín Rejcha: *Kvartet pro flétnu, housle, violu a violoncello op. 98 č. 6*

Antonín Rejcha: *18 variací a Fantazie na Mozartovo téma pro flétnu, housle a violoncello op. 51*

Eugène Walckiers: *Sextet pro flétnu, dvoje housle, violu, violoncello a kontrabas op. 49*

Alexis Kossenko – flétna

Daniel Sepec – housle

Delphine Grimbert – viola

Christophe Coin – violoncello

Michaël Chanu – kontrabas

Charlotte Spruit – housle

Málokterý hudební skladatel během svého života ovlivnil jednu hudební kulturu tak jako Antonín Rejcha tu francouzskou. Pražský rodák pobýval ve Vídni, v Hamburku a v Bonnu, kde se seznámil s Beethovenem, aby se nakonec usadil v Paříži. Ve francouzské metropoli se Rejcha stal nesmírně respektovaným skladatelem a ceněným pedagogem. Jeho třídou prošli velikáni jako Hector Berlioz, César Franck nebo Charles Gounod a francouzští hudebníci Rejchu dodnes považují za svého.

„Antonín Rejcha postupně vystupuje ze stínu a lidé si začínají uvědomovat jeho význam. Řemeslná suverenita jeho fug se pojí s velkou odvahou a neodolatelným smyslem pro humor,“ říká flétnista a dirigent Alexis Kossenko, který přijel na Pražské jaro, aby s pěticí špičkových francouzských hudebníků na dobové nástroje provedl Rejchovu komorní hudbu v sousedství skladatelova pozoruhodného žáka Eugèna Walckierse.

TŘI TVÁŘE KOMORNÍ HUDBY

Hra byla celou dobu precizní, dokonale muzikální, technicky jistá ve všech pěti rozdílných barvách.
[Jindřich Bálek, Harmonie, 27. 5. 2024](#)

MONUMENTÁLNÍ VARHANY

26. 5.

20.00, Obecní dům – Smetanova síň

Johann Sebastian Bach:

Toccat a fuga d moll BWV 565

Franz Liszt: *Funérailles* z cyklu *Harmonies poétiques et religieuses* S 173

Johannes Brahms: *Chorálové přede hry* op. 122 (výběr)

Petr Eben: *Requiem a Valpuržina noc* z cyklu *Faust*

Léon Boëllmann: *Gotická suita* op. 25

Pēteris Vasks: *Te Deum*

Johann Sebastian Bach: *Ciaccona* z *Partity* č. 2 d moll BWV 1004 (v úpravě pro varhany)

Iveta Apkalna – varhany

Když v lednu roku 2017 celý svět sledoval slavnostní otevření Labské filharmonie v Hamburku, za hracím stolem nových varhan z dílny proslulé bonnské firmy Klais Orgelbau seděla Iveta Apkalna. Přední světová varhanice se podílela na uvedení hned dvou světových premiér, které pro tuto mimořádnou příležitost napsali Wolfgang Rihm a Jörg Widmann. Její pražskojarní koncert přinesl nejpopulárnější díla varhanní literatury Johanna Sebastiana Bacha, Johannesse Brahmse či Petra Ebena.

VARHANNÍ KONCERT IVETY APKALNY NADCHNUL PERFEKCI I PROMYŠLENOSTÍ

Početné publikum bouřlivě aplaudovalo po každé skladbě a na závěr při potlesku povstalo. Iveta Apkalna se posluchačům za vyjádřené sympatie odvděčila brilantním přídávkem. Pořadatelé koncertu poskytli jeho průběhu i vizuální krásu, když okolí hracího stolu na pódiu obohatili květinovou výzdobou umístěnou do tří obřích váz. Za hrací stůl pak zasedla krasavice, která všechny přítomné nadchla brilancí i inteligencí své hry. (...) Brahmsovy opusy vytvořily lyricky nejnítěrnější bod koncertu. Naopak nejefektivnějším bodem večera se stalo provedení *Suite gothique* od francouzského romantického skladatele Léona Boëllmanna. (...) Varhanní koncert se setkal s velkým zájmem publika a přinesl interpretce velké ovace. Jako přídavek předvedla virtuózní kreaci pouze pro pedál. Stal se efektní tečkou za vydařeným večerem.

[Jiří Bezděk, operaplus.cz, 29. 5. 2024](#)

TÉMĚŘ DVOUHODINOVÝ PROGRAM S PŘESTÁVKOU NADŠENĚ PŘIJALA VYPRODANÁ SMETANOVA SÍŇ.

Je vybavena neomylnou technikou manuálovou a zvláště pedálovou, kterou dokázala v ohromujícím „dábelském“ přídávku pro pedál sólo, kde jí naprosto zřetelně zněla všechna četná glissanda i vícehlasá hra, dostupující až do čtyřhlasu. Skoro se nechtělo věřit, že útlá sólistka toto všechno dokáže pouze dvěma nohama.

Iveta Apkalna se věnovala také hudbě své země. Pēteris Vasks z Rigy napsal své *Te Deum* v roce 1991 jako poctu nově vzniklému lotyšskému státu po rozpadu Sovětského svazu. Skladba spíše tradičního charakteru střídá hymnické plenové partie s meditativnějšími částmi, proloženými dvěma fugaty a tichým závěrem. Sólistka se postavila za dílo s velkým zaujetím a přispěla k jeho příznivému přijetí. (...) Koncert byl velice dobře navštíven vnímavým obecenstvem...

[Jan Hora, klasikaplus.cz, 28. 5. 2024](#)

MISTROVSTVÍ IVETY APKALNY NA PRAŽSKÉM JARU: VIRTUOZITA, EMOCE A KONTROVERZNÍ DRAMATURGIE

Lotyšská varhanice, proslulá svou virtuozitou a hlubokým uměleckým citem, nabídla pestrý program, který zahrnoval díla od barokních mistrů po současné skladatele. (...) Jedním z vrcholů večera byla interpretace částí *Requiem* a *Valpuržina noc* z cyklu *Faust* Petra Ebena. Apkalna zde excelovala svou schopností vnést do hudby dramatický náboj a mystickou atmosféru. Její hra byla plná napětí a energie, což dokonale vystihlo Ebenovu hudební řeč. V těchto skladbách se naplno projevila její schopnost propojit technickou dokonalost s hlubokým emocionálním prožitkem, což posluchače zcela pohltilo.

[Magdalena Srnková, Harmonie, 28. 5. 2024](#)

FOTO © MILAN MOŠŇA

KRYŠTOFOVY SVATYNĚ

27. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Louise Farrenc: *Předehra č. 2 Es dur op. 24*

Kryštof Mařatka: *SVATYNĚ – v hlubinách jeskynních maleb, koncert pro housle a orchestr* (světová premiéra na objednávku Pražského jara a Radio France)

Maurice Ravel: *Dafnis a Chloé, suita z baletu č. 2*

Maurice Ravel: *La Valse, choreografická báseň pro orchestr*

Orchestre Philharmonique de Radio France

Mikko Franck – dirigent

Kryštof Mařatka – dirigent

Amaury Coeytaux – housle

Partner koncertu

Program předního francouzského orchestru propojil díla francouzských klasiků se světovou premiérou skladby Kryštofa Mařatky, kterou dirigoval přímo její autor. V Paříži a v Praze žijící český skladatel ji napsal inspirován pravěkými jeskynnými malbami pro houslistu Amauryho Coeytauxe na společnou objednávku Pražského jara a Francouzského rozhlasu.

Premiéra je zároveň početí, naděje, radost a očekávání. Svatyně – v hlubinách jeskynních maleb, koncert pro housle a orchestr, se zrodily na festivalu Pražské jaro 2024 a festival je dozajista jedním z rodičů skladby. Vřelé díky za tuto spolupráci, která se zapsala hluboko do mé paměti skladatele. Děkuji.

Kryštof Mařatka

FOTO © PETRA HAUSKÁ

HUDEBNÍ NATURALISMUS. SVĚTOVÁ PREMIÉRA HOUSLOVÉHO KONCERTU KRYŠTOFA MAŘATKY

Vpasování Mařatkovy světové premiéry do takto velkorysého rámce proměnilo koncertní večer v mimořádně objevnou a unikátní událost. (...) Výsledkem byl výtrysk zvukově přetřžitých a sonorně tvrdých gejzírů dravých rytmů, nečekaných dynamických zvrátů a intonačně volně korigovaných výkřiků. (...) Dirigent Mikko Franck za pomoci jasné gestikulace režíroval orchestr ve prospěch drobných témbrových detailů, jež v instrumentační tkáni kompozice pestrobarevně světélkovaly, a vpravily tak Ravelovo dílo do dokonalého impresionistického útvaru. Těleso se ovšem nespokojilo pouze s diferenciací a vrstvením barevných ploch, ale prostřednictvím skokových dynamických změn a tvrdé rytmizace rovněž zdůrazňovalo ostřejší expresivní momenty skladby. Ravelova kompozice tím získala dvě rovnocenné podoby, jež se doplňovaly, čímž prohlubovaly posluchačův prožitek z celé kompozice. (...) Po mohutném potlesku následoval přídavek, o nějž se postarala krátká Ravelova skladba *Menuet antique*. Orchestre Philharmonique de Radio France jí potvrdil svou profesionalitu a neobyčejný interpretační cit pro hudbu impresionismu.

Štěpán Hurník, [klasikaplus.cz](https://www.klasikaplus.cz), 28. 5. 2024

Z PRAVĚKU PŘES BACHA DO SUPERORGANISMŮ. I TO BYLO PRAŽSKÉ JARO

Svůj zájem o pravěké kultury vtělil do skladby *Svatyně*, rozdělené na pět částí, jež nazval podle pěti jeskyní z pěti regionů Francie. Nejde však o nějakou popisnou

či dějovou skladbu. I když temný zvuk smyčců v prvních taktích mohl docela dobře sugerovat blížícího se mamuta... V části *Skvrnití koně* se ozývalo klapání kopyt, jinde zase jako by prosvištěli pravěcí ptáci, v závěrečné *Velké lvi fresce* hudebníci dupali a vykřikovali. Celkově spíš šlo o jakousi mozaiku střípků a pocitů, dovedně využívající možnosti klasického orchestru, obohaceného sestavou bicích. Důležitou, i když od orchestru svým způsobem oddělenou roli mají v kompozici housle, na něž výtečně hrál Amaury Coeytaux. (...) Orchester hrál celý večer výborně, ale naplno se zaskvěl právě v dílech Ravela – ozdobil je štíhlým, pružným a svítivým zvukem, který zůstával elegantní i v nejvyšších dynamických hladinách.

Věra Drápelová, [iDNES.cz](https://www.idnes.cz), 4. 6. 2024

Soudobá hudba má v Prague Offspring výraznou oporu a zároveň ji festivalové vedení „nezahání“ jen do Holešovic, důkazem budiž letošní premiéra skladby Kryštofa Mařatky *Svatyně*. (...) Světová premiéra, při které Orchestre Philharmonique de Radio France řídil autor, se setkala s pozitivním přijetím posluchačů, kteří zdaleka nebyli jen milovníky nejnovějších hudebních výbojů.

Martina Zvěřina, [Lidové noviny](https://www.lidove.cz), 4. 6. 2024

ZÁVĚR NA DOMÁCÍM HŘIŠTI

Pozadu nezůstal ani skvěle hrající orchestr Francouzského rozhlasu, který svého Ravela provedl s opojnou barevností a komplikovanějšího Mařatku s nábojem a dokonalou precizností.

Jindřich Bálek, [Lidové noviny](https://www.lidove.cz), 5. 6. 2024

SLAVNOSTNÍ LIBUŠE

28. 5. + 30. 5.

19.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Bedřich Smetana: *Libuše* (koncertní provedení opery)

Česká filharmonie

Pražský filharmonický sbor

Jakub Hruša – dirigent

Lukáš Vasilek – sbormistr

Kateřina Kněžíková – Libuše

Adam Plachetka – Přemysl ze Stadie

Martin Bárta – Chrudoš od Otavy

Richard Samek – Štáhlav na Radbuzě

Jan Štáva – Lutobor z Dobroslavského Chlumce

Jiří Brückler – Radovan od Kamena Mosta

Alžběta Poláčková – Krasava

Václava Krejčí Housková – Radmila

Eva Esterková – První žnec

Tamara Morozová – Druhý žnec

Jarmila Vantuchová – Třetí žnec

Martin Šrejma – Čtvrtý žnec

Stěžejním počinem, kterým Pražské jaro oslavilo 200 let od narození Bedřicha Smetany, bylo koncertní uvedení slavnostní opery *Libuše*. Nastudování velkolepé fresky o mytické kněžně, manželce Přemysla Oráče a věštkyni, která předpověděla slávu Prahy, se ujal dirigent Jakub Hruša.

S tisícerými díky Pražskému jaru za možnost vyzářit kosmickou nádheru Smetanovy Libuše.

Jakub Hruša

FOTO © IVAN MALÝ

CO SLUŠÍ LIBUŠI. BEDŘICH SMETANA NA PRAŽSKÉM JARU ŽÁSDNĚ, ŽIVOTNĚ A SKVOSTNĚ

Koncertní provedení Smetanovy opery *Libuše* se na Pražském jaru ukázalo být pravým festivalovým projektem. Jedinečným a ojedinělým, dokonce asi bezprecedentním, k tomu navíc umělecky skvostným. Jakub Hrůša s Českou filharmonií, Pražským filharmonickým sborem a tuctem sólistů, v čele s Kateřinou Kněžíkovou v titulní roli, připravil v úterý publiku v Rudolfinu mimořádně silný zážitek. Koncert byl nabit muzikalitou, hudební krásou a obrovskou energií. Právě takové interpretační činy dávají odkazu klasiků zásadní impulsy k novému oživení.

Pražské jaro přispělo do debat o scénické životnosti oper Bedřicha Smetany opulentním čtyřhodinovým projektem, který potvrdil, že interpretace, při níž umělci hoří pro věc, dokáže na publikum přenést velké emoce. Že tedy přinejmenším po hudební stránce ani s tak výlučnou operou, jakou je Smetanova *Libuše*, nemusí mít posluchač žádný problém. Potřebná je jen „maličkost“: přesvědčení o hodnotě díla, svrchovaná oddanost věci, umělecká náročnost a pracovitost a hodně nadprůměrný emocionální vklad. Jakub Hrůša tím vším vládne. Partituru dokázal dát 28. května neslýchanou detailní pozornost, provedení nabil nekonečným počtem podnětů, hudbu naplnil po okraj upřímnou pravdivostí, sledoval motivy, hudební architekturu rozmyslně vystavěl v čase... a k dispozici měl ty nejlepší umělecké síly.

Kateřina Kněžíková výzvu zvládla (...). Neudělala z kněžny heroinu, ale ztvárnila ji jako lidskou bytost. Využila přednosti, které jí hlas dává, a nesnažila se ho přepínat. Přesto se díky své rozmyslnosti a díky akustice sálu a kompaktní pospolitosti jeviště a hlediště zhostila i těch vokálně nejvypjatějších pasáží adekvátně: dostatečně naplno, emotivně a důstojně. Přidala k tomu civilní uvěřitelnost, laskavost a dojetí.

Přemysl, divadelně zažitá role, byl v podání Adama Plachetky chlapecky pevný, velkolepý, žádný měkce lyrický baryton, ale opravdový protihráč Chrudoše; toho byl Martin Bárta schopen ve vzduchu obdařit ještě větší mírou mužnosti, ale v přítomnosti Krasavy i přesvědčivého zjihnutí. (...)

Opera *Libuše* dostala v Rudolfinu jindy neslýchané kvality symfonického zvuku. Filharmonici pod vlivem Hrůšovy invence a vedení vytvořili nádherně strukturovaný a dýchající hudební organismus, plný pečlivě vymodelovaných, vnitřně bohatých ploch a pásem. (...)

V kuloárech bylo možno slyšet v úterý večer nejednoho člověka říkat, že se tento večer krásně ukázalo, jak výrazně je právě *Libuše* vhodná pro koncertní provedení. Ano, opravdu. Vždyť je to historické tableau, spíše živé obrazy a mýtické výjevy než operní drama s dějem.

Koncertní provedení naopak dává možnost prožít mnohem intenzivnější kontakt s uměleckými kvalitami

FOTO © IVAN IMALÝ

námětu a jeho zpracování, s operními postavami jako lidskými bytostmi – a hlavně s ryze hudebními emocemi. Právě v nich a díky nim vyvstává v kontextu doby Smetanova jedinečnost a velikost. Jeho sváteční opera vznešeně korunuje dobu národního obrození, ale úplně stejně důležité je to, že jeho hudba je i sama o sobě hodnotná a nádherná. A přesně tak vyzněl koncert. Jako hudební událost, až překvapivě silná a intenzivní. [Petr Veber, klasikaplus.cz, 29. 5. 2024](https://klasikaplus.cz)

LIBUŠE JAKO RETRO

Z večera jsem si odnášel pocit, jako by to byl hold nejen Smetanovi, ale jako by tu ožival étos celého národního obrození, s nelomeným entuziasmem jeho prvních generací. Hrůša zde národní plesání vyzdvihl opět na ten starý pozlacený piedestal, vznosný a přenádherný, zbudovaný v 19. století našimi předky s láskou a hrdostí. [Ivan Žáček, Harmonie, 29. 5. 2024](https://harmonie.cz)

FOTO © IVANMALÝ

RYTMUS A TEMPERAMENT

29. 5.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

George Gershwin: *Kubánská předehra*

Erich Wolfgang Korngold:

Koncert pro housle a orchestr D dur op. 35

Leonard Bernstein:

Symfonické tance z West Side Story

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK

Tomáš Brauner – dirigent

Carolin Widmann – housle

Partner koncertu

Krásné melodie i živé taneční rytmy Karibiku. To byl koncert Symfonického orchestru FOK pod vedením šéfdirigenta Tomáše Braunera. Zazněla na něm díla amerických velikánů George Gershwina a Leonarda Bernsteina spolu s hudbou brněnského rodáka Ericha Wolfganga Korngolda, který našel ve Spojených státech druhý domov. Jeho romantický houslový koncert – závan „starého světa“ – zahrála špičková německá houslistka Caroline Widmann.

RUDOLFINUM ZNĚLO RYTMY A MELODIEMI 20. STOLETÍ

Hned úvodní skladba odstartovala večerní program takřikajíc od podlahy. Gershwinova *Kubánská předehra* patří k autorovým právem nejhranějším skladbám, zřejmě díky nápadité práci s originálními motivy v kombinaci s kubánským rytmem a příslušným použitím bicích nástrojů. (...) Pro pražský orchestr se pochopitelně jedná o výpravu do méně známých vod, český muzikant má více „v krvi“ přirozeně jiný druh repertoáru, s dnešním výběrem se však popasoval zcela suverénně a přesvědčivě; způsobem, který si užili jak hráči, tak především obecenstvo. (...)

V průběhu měl snad každý hráč možnost ukázat různorodost barevných odstínů svých nástrojů, kdy se postupně zejména smyčce více a více prosazovaly, což vyvrcholilo ve výborně zahraných melancholických plochách. Dechy a bicí pak s nimi dobře zakončili skladbu rovnocenně s výrazovou a rytmickou uvěřitelností. (...)

Houslistka Carolin Widmann je vynikající sólistka s velmi širokým repertoárovým záběrem, sahající od poučené interpretace barokní hudby až po premiéry soudobých autorů (například jejího bratra Jörga Widmanna, jenž byl v roce 2021 rezidenčním umělcem Pražského jara). (...) Výkon Carolin Widmann byl zcela suverénní a ničím ani na okamžik nenarušený. Již od prvních tónů krásné úvodní melodie byla slyšet jistota jak v technice, tak v hudebním výrazu. Ve spíše jemné a vřelé hudbě dokázala od počátku až do nejzastříhanějších koutů udržet napětí a spojitost, aniž by jakkoliv narušila charakter hudby. Doprovod sólisty je pro dirigenta vždy obtížný úkol, pan Brauner jej provedl rovněž se suverenitou...

[Maxmilián Pilmaier, klasikaplus.cz, 30. 5. 2024](https://www.klasikaplus.cz)

PRAGUE OFFSPRING

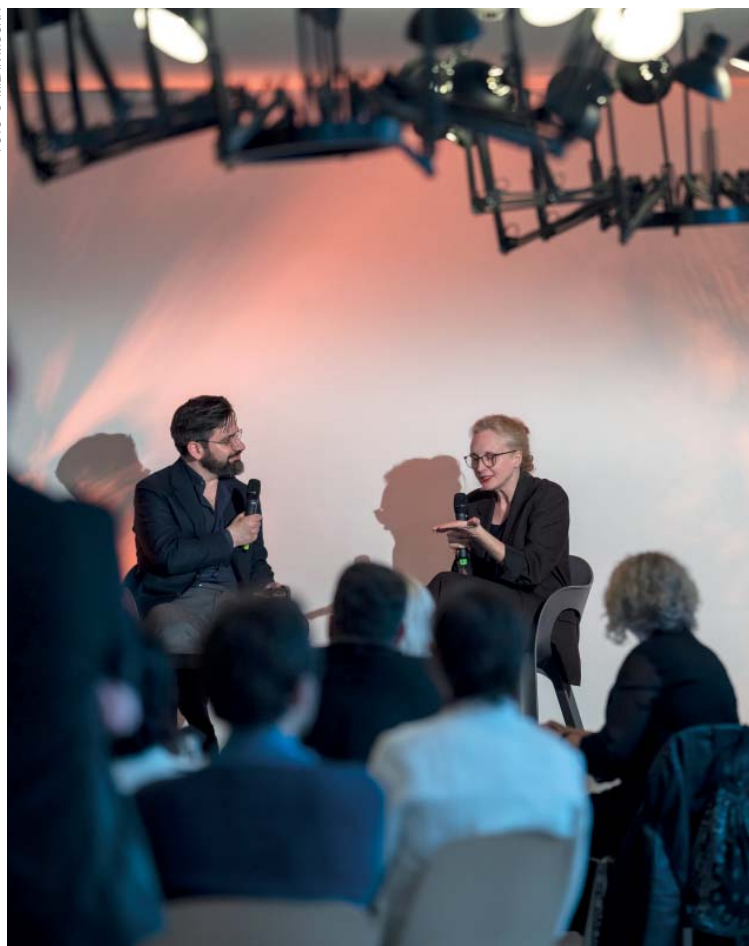
Ve spolupráci

Prague Spring Festival is a role model! We need more gorgeous Festivals as you are! The three years residency has been an inspiring experience. We learnt a lot.

Yours Peter Paul Kainrath
on behalf of Klangforum Wien

FOTO © MILAN MOŠNA

REBECCA SAUNDERS IN CONVERSATION

31. 5.

18.30, Kavárna DOX

Dramaturg Pražského jara Josef Třeštík hovořil s rezidenční skladatelkou Prague Offspring Rebeccou Saunders.

KLANGFORUM WIEN I.

31. 5.

20.00, DOX+

Rebecca Saunders:

Fury II, koncert pro kontrabas a ansámbl

Enno Poppe: *Speicher VI*

Rebecca Saunders: *to an utterance (study)*

Rebecca Saunders: *Scar*

Klangforum Wien

Enno Poppe – dirigent

Joonas Ahonen – klavír

Evan Hulbert – kontrabas

Už potřetí se v holešovickém Centru současného umění DOX konal Prague Offspring, formát Pražského jara věnovaný tomu nejžhavějšímu ze současné hudby. Bylo to naposledy, kdy se role rezidenčního souboru zhostilo Klangforum Wien.

READING LESSONS KLANGFORUM WIEN

1. 6.

14.00, DOX+

Patrik Herman: *Lim*

Haštal Hapka: *Popel tří řek*

Darja Kukul Moiseeva: *Coldness*

Klangforum Wien

Enno Poppe – dirigent

Veřejná zkouška děl studentů skladby HAMU.

Jak to vypadá, když špičkový soubor poprvé čte novou skladbu? Co se honí hlavou mladým autorům, když špičkový soubor soudobé hudby hraje jejich vlastní skladbu? Jakou zpětnou vazbu jim dávají hudebníci, kteří se takové hudbě věnují desítky let? Jedinečný workshop Reading Lessons s Klangforem Wien, Ennem Poppem a studenty a studentkami pražské HAMU.

MASTERCLASS KLANGFORUM WIEN

1. 6.

16.00, DOX+

Leo Morello (Klangforum Wien) – violoncello

Toshio Hosokawa: *Small Chant*

Davide Pěruška – violoncello

Christoph Walder (Klangforum Wien) – lesní roh

Giacinto Scelsi: *Quattro pezzi*

Dorota Šimonová – lesní roh

Wendy Vo Cong Tri (Klangforum Wien) – flétna

Toru Takemitsu: *Air*

Lucie Künzelová – flétna

Masterclass se členy Klangfora Wien, kteří ovládají ty nejnáročnější interpretační techniky, premiérovali na 500 děl současných autorů a jako kolektiv zastávají profesorský post na Kunstuniversität v Grazu.

FOTO © PETRA HAUSKÁ

HOW TO SPRING OFF? DISKUZE

1. 6.

18.30, DOX

Klangforum Wien a **Ensemble Modern** představují elitu mezi soubory specializovanými na soudobou hudbu. Od svého vzniku v 80. letech minulého století určují trendy, inspirují ostatní. Objednávají nové skladby od etablovaných skladatelů a skladatelek, stojí na počátku tvůrčí dráhy těch nejmladších autorů.

Jak udržují kontinuitu? Jak se vyvíjejí, aby neustrnuly? Kam směřují? O tom všem a mnohém dalším hovořili jejich ředitelé Peter Paul Kainrath (Klangforum Wien) a Christian Fausch (Ensemble Modern). Ptal se jich hudební skladatel a člen umělecké rady Pražského jara Miroslav Srnka.

KLINGFORUM WIEN II.

1. 6.

20.00, DOX+

Kaija Saariaho: *Solar*

Světové premiéry nových skladeb na objednávku Pražského jara:

Matěj Sloboda: *60 noch kleinere Orchesterstückchen*

Michal Wróblewski: *Durée*

Michal Indrák: *Generated Answers*

Tímea Urban Hvozdková: *microdot*

Martin Klusák: *In D: Ozvěny Bukové hory*

Rebecca Saunders: *Nether*

Klangforum Wien

Enno Poppe – dirigent

Juliet Fraser – soprán

Markus Wallner – zvuk

Druhý večer Prague Offspring přinesl premiéru pěti nových děl českých a slovenských skladatelů a skladatelek napsaných pro Klangforum Wien, připomněl finskou skladatelku Kaiju Saariaho a vyvrcholil českou premiérou oslnivé skladby *Nether* rezidenční autorky Rebeccy Saunders. Coby sólistka v ní vystoupila Juliet Fraser, fenomenální britská sopránistka, která inspiruje nejlepší současné skladatele.

PRAŽSKÉ JARO V DOXU NAŠLO ZPŮSOB, JAK VSTŘEBAT SOUDOBOU HUDBU

Zdá se, že skrze akci nazvanou Prague Offspring našlo Pražské jaro způsob, jak vstřebat soudobou hudbu, aby se svými přesahy nemusela přizpůsobovat vžitým konvencím a naopak festival funkčně obohatila. (...) Uplynulý víkend vyvrcholila jeho první kapitola, podle všeho ke všeobecné spokojenosti. Holešovické Centrum současného umění DOX je trefa do černého, neboť do jeho koncertního sálu se stahuje jiné publikum než na klasickou hudbu a často otevřeněji přijme díla, jaká letos oba dny opět hrál rakouský soubor Klangforum Wien. Také tentokrát bylo publikum schopné rovnou ocenit to, k čemu by se běžný návštěvník musel pracně prokutat, aby překročil svou poslechovou zkušenost a zorientoval se konkrétně v tvorbě letošní rezidenční skladatelky Rebeccy Saunders. (...)

Pro posluchače je klíčové třeba i intuitivně najít, jak tu hudbu poslouchat. Někdo si ji mohl připodobnit k sochám, jiný třeba hledal paralely s moderním tancem. Z tohoto úhlu pohledu jako by Rebecca Saunders byla choreografkou, která má každou

zvukovou položku zapsanou do notové osnovy předem ověřenou a do detailů vycizelovanou. Jakkoliv každá jednotlivá akce proběhne za několik vteřin a jejich sled může působit ubíjejícím dojmem, sama akce působí vitálně, energicky. (...) Studovat partitury Rebeccy Saunders mohou jen ty nejlepší soubory specializované na soudobou hudbu. Klangforum Wien k nim patří od založení v roce 1985 (...).

Ambicí Prague Offspring je také propojovat českou a mezinárodní scénu okolo soudobé hudby. Matej Sloboda, Michal Wróblewski, Michal Indrák, Tímea Urban Hvozdíková a Martin Klusák tak dostali příležitost uslyšet své práce ve špičkové interpretaci vedle děl osobností jako právě Rebeccy Saunders či vloni zesnulé finské skladatelky Kaiji Saariaho. (...) Příjemné bylo, že soudě podle oněch pěti kompozic – v zadání omezených délkou do pěti minut – směřovali každý k nějaké osobité vizi.

Nezklamal šestatřicetiletý Martin Klusák, jehož *In D – Ozvěny Bukové hory* byla hudba zvukově křehká, přátelská, s poutavým průběhem. Podobně má na základě své kompozice *Durée* možná nakročeno Michal Wróblewski, dlouhodobě se věnující improvizované hudbě. (...)

Během pátečního podvečera a soboty měl Prague Offspring i letos koncentrovanou podobu, včetně diskuzí a workshopů, při nichž mohla veřejnost zažít špičkové hudebníky v rolích pedagogů. Úvodní

konstatování se tak dá nakonec i otočit: ve spojení s Pražským jarem snad soudobá hudba konečně našla v Praze platformu, skrze níž může přispívat k udržitelnosti ekosystému, který spoluvytváří. [Wanda Dobrovská, aktualne.cz, 3. 6. 2024](#)

PRAHA NA MAPĚ EVROPSKÉ SOUDOBKY. PRAGUE OFFSPRING PŘITÁHLO SKLADATELSKÉ OSOBNOSTI I PADESÁT KLAVÍRŮ

Je třeba povedať, že festival (a veľkou mierou dramaturg Josef Třeštík) tu odvádza mimoriadnu prácu a prináša do Prahy také počiny, ktoré napriek menšiemu rozsahu projektu znesú zrovnanie s mnohými zahraničnými podujatiami zameranými na súčasnú hudbu. [Lucia Maloveská, klasikaplus.cz, 4. 6. 2024](#)

VELKOLEPÉ LOUČENÍ S OFFSPRINGEM

Prague Offspring, jako víkend zasvěcený soudobé hudbě, se během tří ročníků zavedl nejen coby koncertní příležitost pro posluchače, ale též – a možná je namísto říci především – pro mladé autory (studenty skladby). Ti totiž v rámci takzvaných Reading Lessons mají možnost nejen vyslechnout své dílo ve špičkovém podání rezidenčního orchestru, ale i reagovat na dotazy či podněty, které mají ke skladbě hudebníci. Navíc

FOTO © PETRA HAUSKÁ

festivalová porota každý rok vybere jednoho šťastlivce, který vytvoří skladbu a příští rok mu ji rezidenční orchestr provede a veřejnoprávní rozhlas odvysílá v přímém přenosu.

[Martin Zvěřina, lidovky.cz, 4. 6. 2024](#)

KLANGFORUM WIEN A ČESKÁ PREMIÉRA DĚL REBECCY SAUNDERS

Tak jako mne kdysi svým komplexním a minuciózním přístupem ke zvuku i schopností o své hudbě zajímavě mluvit oslnila finská skladatelka Kaija Saariaho, jejíž skladba *Solar* je na programu Prague Offspring 1. června, tak mne v současnosti fascinuje podobně ukotvený, až synestetický přístup skladatelky britského původu Rebecca Saunders. Je mi velmi blízký její respekt ke zvukovému materiálu, zkoumavý přístup k potenciálu nástrojů, slyšení i prostoru, vnímání hudby jako energie, která rezonuje v prostoru i v našem těle. Není to případ, kdy skladatel a performeři jsou ze svého ega uneseni vlastní produkcí bez ohledu na dopad na posluchače. Jak sama říká v rozhovoru s Jamesem Saundersem „Píšu, co chci slyšet“. (...)

Koncert byl dramaturgicky i výkonem excelentní. Proběhl za přítomnosti autorů a byl aplaudován publikem, které bylo z velké části tvořeno profesionály. Koncertu se (opět jako v loňském roce) účastnil i ministr kultury Martin Baxa. To je v historii našich ministrů kultury opravdu výjimečné.

Pod čarou – jestliže muzikolog Mirko Očadlík ve své studii *Žena v české hudbě* (1940) vznáší obecnou pochybnost o kvalitě žen skladatelek v porovnání s muži, tak v posledních desetiletích by, předpokládám, svůj názor musel radikálně změnit.

[Lenka Dohnalová, operaplus.cz, 3. 6. 2024](#)

JIZVY, NAPĚTÍ A VIRTUOZITA

Enno Poppe využil maximálního potenciálu všech muzikantů, kteří se velmi virtuózně ujali svých partů.

[Helena Konvalínová, Full Moon, 3. 6. 2024](#)

FOTO © MILAN MOSNA

11 000 STRUN

2. 6.

18.00 a 21.00, Forum Karlín

Georg Friedrich Haas: 11000 strun

(pro 50 mikrotonálně naladěných klavírů a komorní orchestr), skladba na objednávku F. Busoni – G. Mahler Foundation s laskavou podporou Ernst von Siemens Musikstiftung

Klangforum Wien

Tim Anderson – hudební nastudování

Padesát klavíristů

Ve spolupráci

Kolik strun má 50 pianin? Jaký zvuk vznikne, když naladíte každé jinak a necháte na ně hrát 50 klavíristů současně? Smělá vize, kterou by leckdo opustil jako nerealizovatelný sen. Nikoliv však rakouský skladatel Georg Friedrich Haas, který na jejím základě složil monumentální skladbu nazvanou *11000 strun* pro padesát do kruhu uspořádaných a mikrotonálně naladěných pianin. Aby toho nebylo málo, doplnil jej instrumentálním ansámblem.

Premiéra výjimečného díla se konala v srpnu 2023 na festivalu v severoitalském Bolzanu. Po provedení na začátku listopadu 2023 na festivalu soudobé hudby Wien Modern nyní *11000 strun* zamířilo i do Prahy. Dvojí provedení na Pražském jaru ve Foru Karlín posluchačům umožnilo posadit se mezi hudebníky, doslova dovnitř dění a nechat se pohltnout těmito opulentními zvukovými kreacemi.

Thank you Prague Spring for this wonderful experience with 11.000 strings. It takes a certain boldness (or madness?) to programme this piece, and we are all so delighted that you did. What a wonderful city & festival. All my best,

Tim Anderson

FOTO © MILAN MOŠNA

Jako neopakovatelný zážitek popsali lidé včerejší dva koncerty ve Foru Karlín. V některých částech připomíná hudba burácení, bouřky nebo vlnobítí. V sále sedí stovky lidí, většina z nich uvnitř oválu vytvořeném z pianin. Každý z nich přitom slyší něco jiného. Všichni se ale shodují, že nikdy nic podobného nezažili:

„Musím říct, že jsme sem šli a ani moc jsme nevěděli, co od toho čekat. Ale jsem nadšená z toho, jak se ta hudba rozezněla v prostoru a jak přicházela ze všech stran. Popravdě, první minutu jsme s manželem netušili, jestli se ladí, nebo jestli už hrají, ale potom, když do toho proniknete, tak to jako hudbu vnímáte.“

„Bavilo mě sledovat, jak jednotlivé klavíry postupně přidávaly, jak to fungovalo prostorově.“

„Pro mě to byly opravdu masakry, jestli to tak můžu říct, nic takového jsem ještě nezažil.“

„Nezvyklé, je to prostě nevšední zážitek. Přišlo mi super, jak jezdili po těch pianech, to bylo skvělé, bylo to takové meditativní a zároveň chvílemi divoké.“

[Z reportáže Terezy Cedidlové pro ČRo Radiožurnál, 3. 6. 2024](#)

PŘEKVAPIVĚ KRÁSNÝ CHAOS. VE FORU KARLÍN HRÁLO 50 „ROZLADĚNÝCH“ PIAN

Vtipná geneze, megalomanské zahlcení zvukem a jemná mikrotonalita propůjčují kusu 11 000 strun přímočarou aktuálnost, která mnohé soudobé vážné hudbě chybí. (...) Sedět v místnosti, ve které někdo buší do 50 pian zároveň, může znít jako pekelný zážitek. Když se toho zhostí rakouský skladatel Georg Friedrich Haas, není tomu tak. Loni představil dílo, které spočívá v souhře padesátky různě naladěných klavírů, a to teď v rámci Pražského jara mohla okusit i Praha.

Nápad na megalomanský koncertní kus měl Haasovi vnuknout ředitel orchestru Klangforum Wien Peter Paul Kainrath. „V roce 2018 jsem měl možnost navštívit továrnu na výrobu klavírů Hailun v čínském Ning-pu. Než každý nástroj opustí továrnu, nepřetržitě na něj 24 hodin hrají automatizované stroje. Viděl jsem to přímo na místě – 100 pian, na která se hraje současně,“ popisuje Kainrath. Bizarní zkušenosti propůjčil Haas řád. (...)

Nelze si nezpomenout také na amerického minimalistu Charlemagna Palestina. Jeho oblíbeným „trikem“ je během dlouhých skladeb postupně repetitivním

hraním rozrezonovat piano do takové míry, že po čase už vůbec nevnímáte jednotlivé úderky kladívek a vše se vznáší na nezřetelné, hypnotické sonické mlze.

Oproti Haasovu aktuálnímu kusu je ale Palestine doslova minimalistou: *11000 strun* je s trochou nadsázky Palestine na druhou. V pražském Foru Karlín se nerozpouštěla individualita jednotlivých strun pian, ale i všech hráčů. (...)

Pražské nedělní bouřlivé počasí a hromobití Haasovu koncertu poskytly ideální předeheru, na kterou úvodní pasáže *11000 strun* plynule navázaly. (...)

Jedinečnost Haasova kusu je zdůrazněna v jeho samotném názvu a je jím právě ohromující množství nástrojů a drtivá zvuková hmota, která se z nich na vás po většinu koncertu valí.

Na celém konceptu zahlcení je pak něco výsostně současného. Taková hudba skvěle padne do doby masového sbírání dat a zároveň paradoxně funguje jako protilek na všudypřítomný virtuální balast. Haasovi se podařilo v *11000 strunách* zachytit chaos okolního světa, který ale v jeho podání zní často překvapivě libě. Praha to teď mohla aspoň na chvíli okusit. Škoda že ne vícrát.
[Matěj Schneider, Seznam zprávy, 5. 6. 2024](#)

PRAHA NA MAPĚ EVROPSKÉ SOUDOBKY. PRAGUE OFFSPRING PŘITÁHLO SKLADATELSKÉ OSOBNOSTI I PADESÁT KLAVÍRŮ

Autor má velmi jednoznačnou představu o tom, aký výsledok chce a dokážem si predstaviť, že takáto precíznosť mohla byť výzvou. Výsledok však bol ohromujúci. Zvuk vytvorený klavírmi, pretkaný konkrétnejšími frázami komorného ansámblu, sa v tejto kompozícii transformoval do fyzického zážitku. U Haasa taký pocit nie je úplne výnimočný, v tejto skladbe to ale bolo ešte hmatateľnejšie. Klavírne tóny sa rozlievajú všade. Niekedy je príjemné a povznášajúce byť súčasťou tohto procesu, inokedy toto zovretie skoro vyvoláva úzkosť. Každopádne, zážitok tejto intenzity som po minuloročnej rezidencii Georga Friedricha Haasa celý „offspringový“ víkend trochu očakávala. Napokon teda prišiel – v diele, ktorým Pražské jaro ukázalo, že to s ambicióznymi projektami v tejto oblasti myslí evidentne vážne.

[Lucia Maloveská, klasikaplus.cz, 4. 6. 2024](#)

Rozbouřený moře v hudbě orchestru a *11000 strun* 50 klavírů rozhoupalo v rámci Pražského jara karlínské Forum. Není to forum romanum, ale v tomto setupu skoro i bylo. Byl to zápas? Zápas se stále se prodlužujícím časem. Zápas s časem? Chtěla bych tohle zažít v katedrále aspoň svatého Víta.

[Tyn Týna, Full Moon, 4. 6. 2024](#)

AMSTERDAM BAROQUE ORCHESTRA & CHOIR & KOOPMAN

2. 6.

20.00, Rudolfinum – Dvořákova síň

Johann Sebastian Bach: *Kantáta „Unser Mund sei voll Lachens“ BWV 110*

Johann Sebastian Bach: *Kantáta „Herr Jesu Christ, wahr' Mensch und Gott“ BWV 127*

Johann Sebastian Bach: *Kantáta „Auf, schmetternde Töne der muntern Trompeten“ BWV 207a*

Amsterdam Baroque Orchestra & Choir

Ton Koopman – dirigent

Ilse Eerens – soprán

Maarten Engeltjes – kontratenor

Tilman Lichdi – tenor

Klaus Mertens – bas

Kantáty Johanna Sebastiana Bacha představují bohatství, jaké nemá v historii evropské hudby obdoby. Více než dvě stě děl plných melodické invence, mistrovské polyfonie, působivých sborů a dojmavých árií dodnes poskytují radost, inspiraci i příležitost ke kontemplaci hudebníkům i posluchačům po celém světě. V samém závěru festivalu do Prahy zavítala jedna z největších bachovských autorit, Ton Koopman, aby se svými soubory – Amsterdamským barokním orchestrem a sborem – uvedl tři z nich.

FOTO © IVAN MALÝ

KOOPMANŮV BACH – ROZVRKOČENÝ, BEZ KUDRLINEK A PLNÝ ŽIVOTA

Krátce řečeno, z každého taktu kantát na nás dýchala absolutní erudice a služebná odevzdanost hudbě mistra, jemuž Koopman zasvětil svůj život. Jednotlivá čísla kantát, ať už kontratenorové recitativy či árie nebo ensembles, zazněly s nesmírně citlivou diferenciací, každé oděno do svého zvláštního zvukového roucha. Kapitolou o sobě je basso continuo. I zde se projevila obrovská zkušenost mistra. (...)

Křehký zvuk přinesly sopránové árie, zejména krásně vyzněla *Ehre sei Gott in der Höhe* s podporou sólových fléten, jindy sólový doprovod dechů obstaral zase fagot či hoboj svou bzučivě šalmajovou barvou. V první kantátě *Unser Mund sei voll Lachens* dokonce hned tři hoboje, rovněž oboe d'amore a oboe da caccia. Díky komornímu obsazení – dva pulty primů i sekundů, jeden pro violy a violoncella, a jeden kontrabas – jsme si mohli vychutnat důmyslnost bachovské polyfonie, čitelnost a logiku vedení hlasů, i určitou zvukovou zemitost, o níž nás Koopman přesvědčil, že k Bachovi prostě patří. Minimálně k tomu jeho Bachovi. Překvapil mne i náznak crescendo, který se tu a tam objevil ve smyčcích – tedy doklad toho, že ani Koopman není ve své ortodoxii zcela důsledný. Vzácný večer poučené interpretace uzavřel logicky bachovský přídavek.

[Ivan Žáček, Harmonie, 4. 6. 2024](#)

TŘIADEVADESÁT PROCENT BACHA

Sopranistka Ilse Eerens vokální zvuk po celý večer korunovala, kontratenorista Maarten Engeltjes byl v podstatě bezchybný (...). Po celý večer se v orchestru tvořeném dvěma tucty muzikantů skvěle uplatňovali hobojské i hráčky na flétny, střídající flétny dřevěné příčné a zobcové. Nenápadně dokonalý byl gambista. A tři hráči na klariny obsáhli kultivovaným způsobem dominující slavnostní forte i měkká podbarvující piana.

[Petr Veber, klasikaplus.cz, 3. 6. 2024](#)

ZÁVĚREČNÝ KONCERT

3. 6.

20.00, Obecní dům – Smetanova síň

Miroslav Srnka: *Superorganisms* (evropská premiéra)
Leoš Janáček: *Putování dušičky pro housle a orchestr*
Antonín Dvořák: *Mazurek pro housle a orchestr op. 49*
Josef Suk: *Praga, symfonická báseň op. 26*

Česká filharmonie
David Robertson – dirigent
Josef Špaček – housle

Partner koncertu

Powered
by MVM

innogy

Závěrečný koncert Pražského jara v roce, kdy si připomínáme dvojitý výročí Bedřicha Smetany a současně slavíme Rok české hudby, patřil tvorbě českých skladatelů – Antonína Dvořáka, Josefa Suka, Leoše Janáčka a Miroslava Srnky. Sólistou večera byl Josef Špaček, historicky nejmladší koncertní mistr České filharmonie s oslnivou sólovou kariérou. První český orchestr řídil americký dirigent David Robertson.

Takovouto knihu jsem sám před mnoha lety nosil podepisovat umělcům a teď ji můžu podepsat sám. Děkuju Pražskému jaru, že můžu být jeho součástí!

Miroslav Srnka

FOTO © IVAN MALÝ

Superorganisms je z rodu děl, která chtějí bezprostředně reagovat na stav současného světa. Jako taková jsou vysoce potřebná a své poslání naplnilo i toto Srnkovo dílo pro velký orchestr. (...)

Superorganisms jsou přehlídkou apartních orchestrálních témbřů – křehkých, opalizujících i brutálně příkrých. Skladbu by podle převládajícího zvukového dojmu bylo možno označit historickým termínem Hudba témbřů, kdyby to dnes už nebylo spíše zavádějící. (...) Čtyřvětá kompozice přináší až na pár klidnějších ploch neutuchající akustický tlak, ne vždy fyziologicky uchem kladně přijímaný – což je nepochybně záměrem – ale vždy fascinující. Má to za důsledek jistou rezignaci na kontrast, alespoň v tradičním smyslu, zato se nám tu předvádí smyslově omamná hra atonálních zvukových mas, přelévajících se kaleidoskopicky jedna v druhou. (...)

Superorganism 02 začíná skoro cageovsky – mám na mysli jeho slavnou kompozici 4'33" z roku 1952. Marná je naděj veškerá, že uslyšíme ticho. Ticho není slyšet. (...) Vidíme na pódiu dirigenta pečlivě udávajícího rytmus nástupů, které se nedějí, všude se rozléhá ticho. Přesněji něco, velmi vzdálené tichu (ve Smetanově síni je tlukot srdce

přehlušen zvuky mnohem prozaičtějšími), něco, co má být přesto za ticho považováno. Opravme Prvé Slovo Budiž Světlo! na Budiž Ticho!! (...)

Provedení? Pokud o něm lze vůbec něco říci, tak jen slova nejvyšší chvály. Pro tuto kompozici zřejmě nelze udělat více. Vzdávám hold především homogenitě barevného spektra, tomu, jak filharmonici dokázali udržet zvolený témbř po dlouhé úseky nekončících vln. Maurice Ravel zhodnotil svůj skladatelský výstup slovy: „Napsal jsem jediný mistrovský kousek, Bolero. Bohužel neobsahuje jediný takt hudby.“ Ani zde hudbu neslyšet, jen spoustu fascinujícího zvuku. Možná už náš svět lze popsat pouze ne-hudbou.

[Ivan Žáček, Harmonie, 4. 6. 2024](#)

FOTO © IVANIMALY

FOTO © PETRA HANJSKÁ

PRAŽSKÉ JARO ZAKONČILA PREMIÉRA A PŘIPOMÍNKA ROKU ČESKÉ HUDBY

Skutečnost, že Miroslava Srnku jako současného autora zařadila dramaturgie po bok našim klasikům, podtrhuje i české renomé skladatele. (...)

Slavnostní koncert byl svěřen vynikající České filharmonii a úžasnému americkému dirigentu Davidu Robertsonovi, ověnčenému mnoha oceněními a tituly v dosavadní mimořádné kariéře. Českou filharmonii řídil již popáté a doslova uvedl, že se zvuku našich filharmonií nemůže nabažit, vždy si společné muzicírování moc užívá a na závěrečném koncertu ve Smetanově síni to bylo velmi patrné.

David Robertson prokázal své výsostné umění práce se současnou kompozicí a Česká filharmonie se

zhostila svého zadání mistrovsky, právem publikum okamžitě reagovalo spontánním potleskem. Miroslav Srnka zasloužené ovace publika s díky přijal a na pódiu poděkoval dirigentu a filharmonii za výtečné provedení náročného díla. (...)

Antonín Dvořák a jeho *Mazurek, op. 49* byl vlastně dárkem Pražskému jaru a celému publiku ve Smetanově síni. Skladba zářivá, melodicky bohatá a hezky podaná Josefem Špačkem oživila programovou strukturu. (...)

Slavnostní koncert vyvrcholil precizním výkonem České filharmonie a detailním vedením vynikajícího Davida Robertsona, který s tělesem skutečně tvořil jeden celek. Rozloučení posluchačů s festivalem pak provázely tradiční fanfáry z balkonu Obecního domu a doznívaly na Starém Městě do červnové jarní noci. [Marta Tužilová, klasikaplus.cz, 6. 6. 2024](https://www.klasikaplus.cz)

SUPERORGANISMY A KRÁSA BEZ EMOCÍ

Kompozici od Miroslava Srnky objednal šéfdirigent Berlínských filharmoniků Kirill Petrenko a přidaly se další čtyři orchestry – Losangeleská filharmonie, Symfonický orchestr NHK, Orchestre de Paris a Česká filharmonie, z nichž ji dosud uvedl pouze japonský orchestr v Tokiu, takže v Praze zazněla v evropské premiéře. Její autor se tak díky sousedství svého díla se skladbami učebnicových klasiků české hudby na závěrečném – a tedy z podstaty věci slavnostním – festivalovém koncertě octl na pozici nejuznávanějšího současného (žijícího) českého skladatele. Ostatně aspiruje na ni už od uvedení své opery *Jižní pól* v Bavorské státní opeře, o jejíž hudební nastudování se před sedmi lety postaral rovněž Kirill Petrenko a z Miroslava Srnky udělala celebritu, s níž se na mezinárodní hudební scéně počítá. (...). Hudba *Superorganisms* je čistá, vyrovnaná, pragmatická – krása bez okázalosti a bez emocí. (...)

Josef Špaček hrál obě skladby z paměti, skvěle a publikum si definitivně omotal kolem prstu ještě přidavkem, na němž se dohodl se svými kolegy z orchestru – Dvořákovou písní *Když mne stará matka* v úpravě pro smyčcové kvarteto. (...)

Kdo se těšil, že se mu na závěrečném koncertě Pražského jara dostane té pravé symfonické lázně s rapsodickými melodickými linkami přeléványými v smyčcové pění, dynamicko-agogicky tvarovanými plochami do pestré výrazové škály, chytlavými harmoniemi nebo sólovými motivky, pro něž by se dnes filmoví producenti o Suka přetahovali, a opulentními gradacemi s činely, žesti a v závěru ještě varhanami a zvony na vrcholu – vše navíc s husitskou symbolikou – si přišel na své.

[Wanda Dobrovská, operaplus.cz](https://www.opraplus.cz), 5. 6. 2024

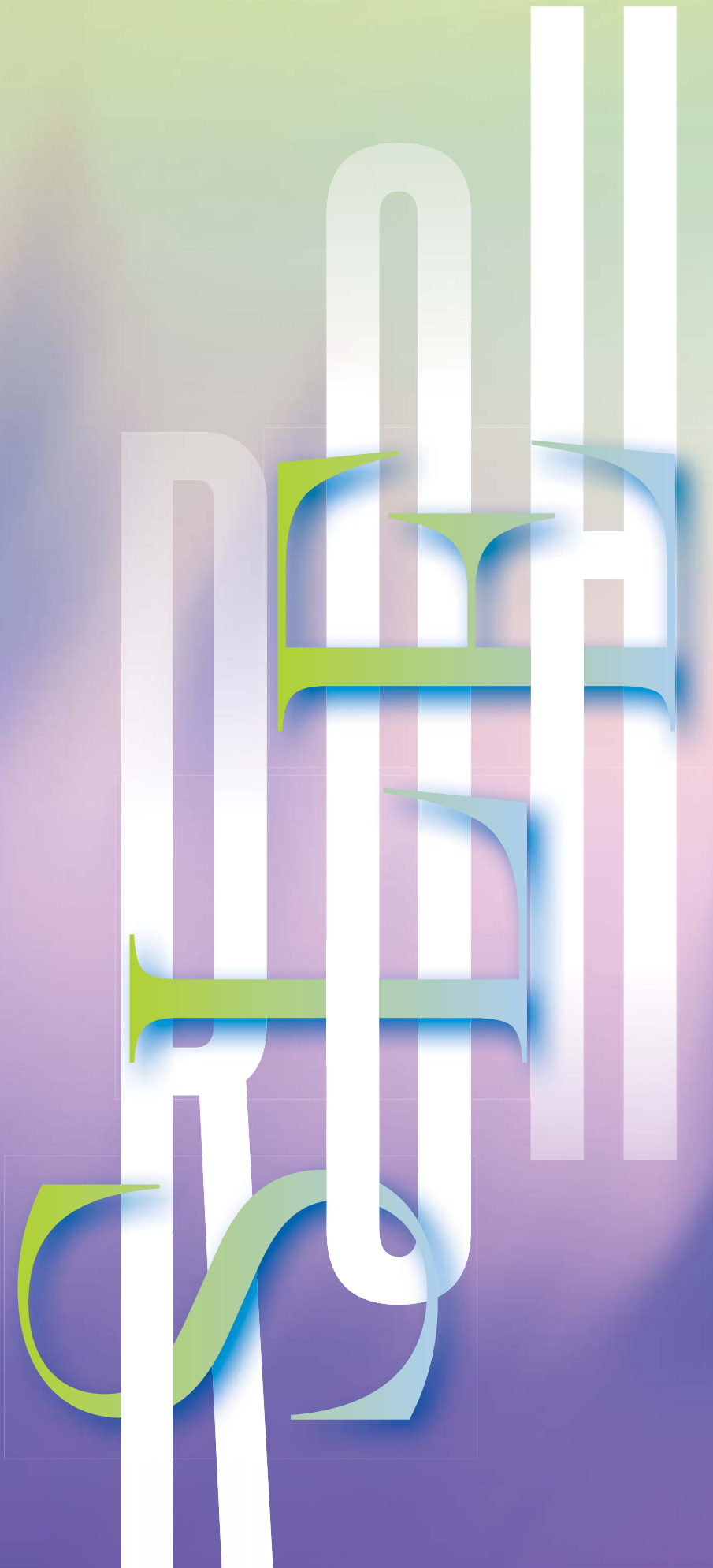

FOTO © IVAN MALÝ

HERBES

75. MEZINÁRODNÍ
HUDEBNÍ
SOUTĚŽ
PRAŽSKÉ JARO
2024
LESNÍ ROH
HOUSLE

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO LESNÍ ROH

Letošní soutěž začala 6. května 2024 v Národním domě na Vinohradech slavnostním halali u příležitosti zahájení oboru lesní roh. V porotě zasedli přední světoví hornisté, někteří z nich se do Prahy vrací již opakovaně. Porotě předsedal jeden z nejlepších světových hornistů **André Cazalet** z Francie. Pod jeho vedením v ní výkony mladých hornistů dále posuzovali **Luca Benucci** z Itálie, **Jörg Brückner** z Německa, **Jindřich Petráš** a **Zuzana Rzounková** z České republiky, **Will Sanders** z Nizozemska a **Szabolcz Zempléni** z Maďarska.

Po poslechu rekordních 139 nahrávek bylo pro první kolo vybráno 53 účastníků. Do Prahy nakonec dorazilo 48 soutěžících, a to i z tak vzdálených zemí, jako je Brazílie, Mexiko či Kolumbie. Nadprůměrné zastoupení měla tentokrát Čína – a jeden z jejích zástupců se nakonec stal i vítězem.

Podívejte se na záznam finále v kategorii lesní roh:

Výsledky soutěže v kategorii lesní roh:

1. cena Zhicheng Jin, Čína
2. cena Nicolas Ramez, Francie
3. cena Felipe Santos Freitas da Silva, Brazílie

Čestné uznání

Achille Fait, Itálie

Divácká cena

Zhicheng Jin, Čína

Cena Nadace Český hudební fond za nejlepší provedení skladby Kryštofa Marka *Tři pražské obrazy*

Máté Haragózo, Maďarsko

Cena Českého rozhlasu

Zhicheng Jin, Čína

Cena hl. města Prahy

Zhicheng Jin, Čína

Cena nakladatelství Bärenreiter

Zhicheng Jin, Čína

FOTO © IVAN MAILY

Porotci a finalisté po oznámení postupujících do finále (zleva): Jörg Brückner, Szabolcs Zempléni, Will Sanders, Zhicheng Jin, Nicolas Ramez, Felipe Santos Freitas da Silva, Luca Benucci, André Cazalet, Jindřich Petráš, Zuzana Rzounková

FOTO © IVAN MAILY

Porota při práci (zleva): Luca Benucci, Will Sanders, André Cazalet, Jindřich Petráš a Szabolcs Zempléni

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Soutěžící a porotci po slavnostním zahájení

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Arthur Michel při losování čísla

FOTO © IVAN MAILY

Soutěžící při čekání na výsledky (zleva): Zsolt Bereczky, Carolina Kuehne Diez, Klára Kovács, Máté Harangozó, zády Martin Ruhsam

MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ SOUTĚŽ PRAŽSKÉ JARO HOUSLE

Druhým soutěžním nástrojem byl prestižní obor houslí. Z celkového počtu 92 přihlášených bylo do Prahy pozváno 48 soutěžících, z nichž se nakonec prvního kola zúčastnilo 42 účastníků. Jak je v posledních letech pravidlem, nejpočetnější zastoupení měly země z Dálného východu – Korejská republika, Japonsko a Čína.

Předsedkyní poroty byla významná americká pedagožka **Ida Kavafian**. Dalšími členy poroty se stali pražskojarní laureátka z roku 1997 **Hana Kotková**, **Josef Špaček**, **Sergej Krylov** z Itálie, **Daniel Phillips** z USA, **Liviu Prunaru** z Belgie a **Soyoung Yoon** z Korejské republiky.

Podívejte se na záznam finále v kategorii housle:

Výsledky soutěže v kategorii housle:

1. cena Tsukushi Sasaki, Japonsko
2. cena Jan Novák, Česká republika
3. cena Marie-Astrid Hulot, Francie

Čestné uznání poroty

Ilva Eigus, Švýcarsko

Cena Nadace Český hudební fond za nejlepší provedení skladby Miroslava Srnky *Apprivoise-moi*
Jan Novák, Česká republika

Cena Českého rozhlasu

Tsukushi Sasaki, Japonsko

Cena hl. města Prahy

Tsukushi Sasaki, Japonsko

Cena nakladatelství Bärenreiter

Tsukushi Sasaki, Japonsko

Cena Viktora Kalabise a Zuzany Růžičkové

Tsukushi Sasaki, Japonsko

CENY SPOLEČNÉ PRO OBA OBORY

Cena Českých center

Jan Novák, Česká republika

Cena Olega Podgorného

Jan Novák, Česká republika

Cena Nadace Gideona Kleina

Jan Novák, Česká republika

Cena Společnosti Mercedes-Benz

Jan Novák, Česká republika

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Po vyhlášení výsledků druhého kola (zleva): porotci Ida Kavafian, Daniel Phillips, Soyoung Yoon, Josef Špaček, Liviu Prunaru, Sergej Krylov a Hana Kotková, finalisté Marie-Astrid Hulot, Jan Novák, Tsukushi Sasaki a držitelka čestného uznání Ilva Eigus

FOTO © IVANIMÁLY

Reika Sakamoto při losování

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Porotci Soyoung Yoon a Liviu Prunaru

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Aoi Saito

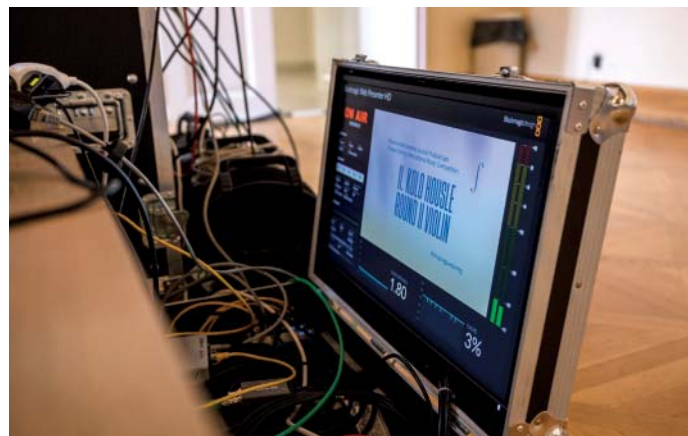

FOTO © PETRA HAJSKÁ

Režie internetového přenosu

PRAŽSKÉ JARO BLUE EDITION III

V rámci letošního ročníku Prague Offspring bylo veřejnosti představeno nové, v pořadí třetí CD z Blue Edition Pražského jara. „Modrá edice“ Pražského jara každý rok přináší nahrávky skladeb současných autorů a auterek, které vznikly na objednávku festivalu. Nejnovější disk zachycuje světové premiéry pěti skladeb, jež poprvé zazněly v Centru současného umění DOX na Prague Offspring v roce 2023, dále obsahuje ukázkou z tvorby **Georga Friedricha Haase**, rezidenčního skladatele loňského ročníku. Album otevírá jeho podmanivá skladba pro sólové bicí a instrumentální soubor *Wer, wenn ich schreie, hörte mich...* (*Kdo, kdybych křičel, kdo by mě zaslechl...*), pro kterou si rakouský skladatel vypůjčil název ze sbírky *Elegie z Duina* Rainera Maria Rilkeho. Následují miniatury *Pět barev alpské mlhy* **Michaely Pálka Plachké**, *Kývání* **Matouše Hejla**, *The Spectral Waltzer* **Františka Chaloupky**, *Ishan't* **Pavla Šabackého** a *Mouchy* od **Šimona Vosečka**. Nahrávku uzavírá virtuózní i hravý *Lunapark* od **Jany Vöröšové**, nejdelší skladba alba, již sama autorka komentuje takto: „*Město ve městě, místo iluzí. Obraz světa plný atrakcí, charakterů, záblesků štěstí a tušených strachů. Marnivý svými lákadly. Zářivý v noci a rozmrzlý ráno. Z dálky hučí autodrom, na obzoru letí labutě, práská střelnice a vrzají houpačky, na horské dráze výskají dámy.*“

CD vydalo Pražské jaro ve spolupráci s vydavatelstvím **Radioservis** a pokřtilo jej 1. června 2024 na diskuzi „How to Spring Off“ v rámci Prague Offspring. Nahrávka je k dispozici také na **Apple Music** a **Spotify**.

FOTO © PETRA HAUSKÁ

FOTO © PETRA HAUSKÁ

Berliner Philharmoniker • May 13 · 🌐

Der »Prager Frühling« ist hiermit eröffnet! 🎉 Vielen Dank, Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival für den fantastischen Abend. #berlinphiltour

Stephan Rabold

See Translation

👍❤️ 983 11 comments 28 shares

👍 Like 🗨 Comment 📄 Send ➦ Share

View more comments

👤 Top fan
Ryoko Kunii
I heard the opening concert of 'Prague Spring' tonight! 🌟🌟🌟🌟🌟🌟
All those six pieces of music were so carefully played that I can see the scenes and reach deep into my heart...
A... See more

Daniel Beneš • Sledované
CEO and Chairman of the Board of Directors of the largest Czech energy...
6 měs. • 🌐

Jsmo generálním partnerem Pražského jara.

Věřím, že máme podporovat a přinášet energii tam, kde je třeba. Pražské jaro představuje to nejlepší ze světové hudby na jednom z nejkrásnějších míst na světě. Jsem rád, že jsme dnes partnerství tohoto Mezinárodního hudebního festivalu stvrdili podpisem.

V ČEZ dlouhodobě podporujeme nejruznější hudební tělesa mimo jiné i proto, abychom pomohli zachovat tradici vážné hudby a dali možnost i veřejnosti čerpat energii, kterou mimořádné hudební zážitky přinášejí.

Ministerstvo kultury Pavel Trojan

👍❤️ 234 6 komentářů • 1 předělení

Skupina ČEZ • May 11 · 🌐

🎵 Pražské jaro je tu a my jsme u toho – poprvé jako generální partner.
Mezinárodní hudební festival Pražské jaro je jednou z největších kulturních akcí v Česku. Od 12. května do 3. června nabídne na 50 koncertů v podání nejlepších světových orchestrů. 🎭
Jsme hrdí na to, že se díky partnerství s Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival můžeme podílet na podpoře české hudební tradice. 🇨🇪

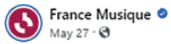

Rudolfinim 睿德山 閣

아경만 있는 줄 알았더니, 프라하가 어떤 곳이라고?? 여행과 음악을 좋아한다면 필수 코스

SOSOHAN CLASSIC 김승철의 소중한 문화유산

Subscribe 683 🌐 📄 📄 📄 📄 📄

France Musique
May 27 · 🌐

...

Dans la salle du Rudolfinum de Prague, l'Orchestre philharmonique de Radio France présente, en création mondiale, une nouvelle œuvre du compositeur tchèque Kryštof Mařatka. Un concerto pour violon intitulé "Sanctuaires, aux abysses des grottes ornées", et joué par Amaury Coeytaux.

RADIOFRANCE.FR

Au Printemps de Prague, le compositeur Kryštof Mařatka & le "Philhar" de Radio France réunis pour une création

👍❤️ 651

1 comment 3 shares

Mollena Lee Williams-Haas is at The Mozart Prague.

June 3 · Prague · 🌐

...

Tonight's outfit was MONTHS of waiting, since I spotted these hilarious pants and then was like WAIT A GODAMN MINUTE I NEED THESE FOR THE NEXT '11000 STRINGS' PERFORMANCE.

...AND SO DO NOT GET ME STARTED ON THE PIANO PURSE, YUH.

Props to Kim Attica for the bling!!

The shows (2 performances) tonight were 🍷.

I am so grateful to the Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival for their IMPECCABLE work. Flawless. Flawless.

We're back on our b.....it.

👍❤️ You and 356 others

96 comments

Mercedes-Benz Česká republika

3 058 sledujících uživatelů
2 měs. · 🌐

...

Hudební festival Pražské jaro je tady a my jsme hrdí, že i letos jsme oficiálním autodemem festivalu! Před budovou Rudolfinum jsme poprvé v České republice odhalili náš nový klenot – luxusní Mercedes-Maybach EQS SUV.

#mercedesbenz #praguespring

🌐 Vy a 37 dalších

Daniel Jäger is with Fredy Habermann at Obecní dům.

May 19 · Prague · 🌐

...

Další večer s výjimečnou atmosférou na Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival. 😊

#santacecilia #jakubhrusa #kirillgerstein #martinu #freskypieradellafrancesca #gershwin

#klavirikoncert #rachmaninov #symfonicketance #smetanapridavkem #prodanka #zijemejaro 🇨🇵

👍❤️ 43

1 comment

Martin Baxa

Úžasny!

7w

Like

Reply

Kateřina Kněžiková is at Rudolfinum.
May 31 · Prague · 🌐

Když se před pár lety zrodil nápad udělat koncertní provedení Libuše, cítila jsem velkou poctu, ale hlavně zodpovědnost. Stát se jednou z Libuší, vedle těch úžasných pěvků, které ji v minulosti ztvárnil, je výzva. Uteklo to jako voda, protože dnes už máme za sebou dva krásné koncerty. 🌟 Děkuji za neuvěřitelnou podporu, krásné zprávy, které mi posíláte a všem obrovsky gratuluji. Byla to jízda 🌟
#truehappines #dreamteam... See more

👍👍👍 You and 118 others

13 comments 6 shares

Colmo / graphic & brand design

194 sledujících uživatelů
6 měs. · 🌐

Děkujeme festivalu Pražské jaro za důvěru a skvělou spolupráci. Odměnou je nominace Czech Grand Design na Grafický designér roku. Máme velkou radost!

We thank Prague Spring Festival for your trust and great cooperation, the reward is the nomination of Czech Grand Design for Graphic Designer of the Year. We are very happy!

Zobrazit překlad

Markéta Brázdová · 1.
PR manager at ABB | AYLP alumni
4 měs. · Upraveno · 🌐

Včera jsme s **Prague Spring International Music Festival** představili program prvního ročníku projektu SpringTEEN. Ten má za cíl přiblížit Pražské jaro i mladému publiku. V prostorách Anežského kláštera tak dostanou prostor hudební technologie či roboti a na workshopech si malí návštěvníci vyzkouší výrobu hudebních nástrojů ze zeleniny nebo krabic od pizzy.

ABB představí kolaborativního robota #YuMi v netradiční roli hudebníka, který zahrájí na marimbu. Během workshopu, který vzniká ve spolupráci s hudebníky Pražského jara, si budou moci děti zahrát na různé hudební nástroje společně s robotem.

Přijďte se v neděli 19.května přesvědčit, že technologie dokáží být hravé a už dávno nejsou jen doménou průmyslu.

#ABBCesko #inovace

👍👍👍 56

6 komentářů · 1 předsdílení

miroslav_srnka and 2 others

miroslav_srnka in 2018, i had this dream of Prague Offspring, it already felt unbelievable in 2022 when it really materialized for the first time, with the amazing Klangforum in residency, yesterday night, the 3-year residency of the ensemble came to its end and Klangforum blew the roof off with their final appearance in Prague 🍷

even more unbelievable that i'm able to announce that Ensemble Modern takes over the residency at Prague Offspring from 2025 on!

🍷 THANK YOU KLANGFORUM, WELCOME ENSEMBLE MODERN 🍷

the highlights of othis year: Rebecca Saunders composer in residence, Enno Poppe conducting, 5 commissions of young Czech composers, 3 others in reading lessons... and 11 000 strings by Georg Friedrich Haas as a special final blast!

massive thanks to the Prague Spring Festival team to make all this possible, you are all guys the best!

and very special thanks to Petra Drtinová

@klangforum_wien @prazskejaro @josef_trestik

5 w

klangforum_wien it was a blast!

5 w 2 likes Reply

Liked by **anna_paulova** and 170 others

3 June

Add a comment... Post

Daniel Jäger is feeling joyful with Jiří Habart and Markéta Kloudová at Rudolfinum.

May 21 · Prague · 📍

Velká gratulace Jiří Habart ke krásnému debutu na Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival. Bravo! 🥳 #prazskejaro #festival #debut #jirkahabart #krasnyprogram #mendelssohn #sennocisvatojanske #penderecki #violovkykoncert #saosoulezlariviere #grieg #peergynt #kodaly #tancezgalanty #praguephilharmonia #radost #zijemejaro

89

8 comments 2 shares

Like Comment Send Share

Visit Czechia · Follow

May 6 · 📍

🎷 Le Festival du printemps de Prague c'est pour bientôt! 🎷

Prague s'apprête à vivre au rythme de la musique classique avec l'ouverture, lundi le 12 mai, du festival international de musique classique et ce pour sa 79ème édition ! Comme le veut la tradition, le concert d'ouverture sera consacré au cycle de poèmes symphoniques Ma Patrie de Bedrich Smetana.

Saviez-vous que de nombreux solistes, connus dans le monde entier, participeront au festival? Parmi eux figure le violoniste français Amaury Coeytaux qui va interpréter, avec l'Orchestre Philharmonique de Radio France, une oeuvre de Maurice Ravel le 27 mai dans le cadre du festival.

🌟 Pour quel concert avez-vous réservé des billets ?

Pour plus d'informations consultez ce lien : <https://www.visitczechia.com/.../2020/05/e-prague-spring>

#destinationtchequie #visitcz #festivaldeprintempsdeprague #musiqueclassique #smetana #mapatrie #voyageaprague #praguespring #prazskejaro #czechrepublic #france

🎷 Radio France / Christophe Abramowitz via IG Festival Pražské jaro / Prague Spring Festival

529

5 comments 30 shares

Like Comment Send Share

CzechTourism
 11 469 sledujících uživatelů
 2 měs. • Upraveno •

🎵 Korejsťi novinářů a influencerů objevují českou hudbu!

Ve spolupráci s **#ČeskéCentrumSoul**, **Turkish Airlines** a dalšími partnery jsme do Česka přivezli desítku korejských novinářů a influencerů, aby společně zažili jedinečnou atmosféru letošního **#RokČeskéHudby**.

👉 Naši hosté si v rámci press tripu užijí celkem tři koncerty 🎵🎭 na už 79. ročníku **Prague Spring International Music Festival**, včetně vystoupení slavného korejského pianisty Cho Seong-jina a dechberoucího provedení Smetanovy opery Slavnostní Libuše pod vedením uznávaného českého dirigenta Jakuba Hruší.

👉 A tím to nekončí! Během své návštěvy shlédli i kouzelnou Dvořákovu operu Rusalka v podání **Národní divadlo Brno** a zažili autentickou moravskou slavnost Jízdu Králů ve Vlčnově.

„Načasování této poznávací cesty nám skvěle pomůže propagovat tematické balíčky cestování za vážnou hudbou a festivalem Pražské jaro mezi korejskými turisty,“ říká Michal Procházka, ředitel zahraničního zastoupení CzechTourism v Soulu.

👉 A přivezli jsme i speciálního hosta - populární korejskou odbornici a hudební influencerku **KIM YOUNKYUNG!** 🤖🎵

👉 Tipy, kam za českou hudbou, přinášíme i na webu - <https://lnkd.in/er9abPyw>

#Kudyznudy ? #VisitCzechia !

👍 26

MONITORING MÉDIÍ

Celkový dosah **1870** článků a reportáží publikovaných o Pražském jaru mezi 1. 10. 2023 a 30. 6. 2024 byl **100 271 069** v přepočtené hodnotě **497** milionů Kč. Přehled těch vybraných najdete zde:

ECHO PRAŽSKÉHO JARA

Koprodukční projekt Pražského jara a České televize Echo Pražského jara přinesl v pětadvaceti dílech dokumentárně-publicistického pořadu reportáže z aktuálního festivalového dění. Připravili režiséři Kateřina Hager a Jakub Mayer pro vysílání na stanici ČT art, ivysilani.cz a sociální síť Pražského jara.

PRVNÍ DÍL / 12. 5.

Ředitel festivalu Pavel Trojan a dramaturg Josef Třeštík představují to nejlepší z programu 79. ročníku festivalu i soutěže a novinky připravené nejen k Roku české hudby: Pražské jaro Art Salon, koncertní provedení *Libuše*, premiéru houslového koncertu *Svatyně* Kryštofa Mařatky, novinky soutěže Pražské jaro nebo výjimečný projekt *11000 strun*.

DRUHÝ DÍL / 13. 5.

Historické zahájení festivalu k Roku české hudby se Smetanovou *Mou vlastí* v podání Berlínských filharmonií pod vedením Kirilla Petrenka. O spolupráci a o „ego-faktoru nula“ Kirilla Petrenka hovoří jediný český reprezentant v orchestru, fagotista Václav Vonášek. Žáci a studenti z českých ZUŠ jako „předskokani“ Berlínských filharmonií na zahájení na Kampě.

TŘETÍ DÍL / 14. 5.

Jak probíhalo klání o nejlepšího interpreta v oboru lesní roh? Jaká je největší výzva pro porotce a jak prožívali soutěžní zápolení samotní účastníci? O tom všem je reportáž ve třetím díle Echa Pražského jara. „We should have Olympic games for music, too!“ shrnuje jeden z porotců oboru lesní roh Luca Benucci.

ČTVRTÝ DÍL / 15. 5.

Čtvrtý díl Echa Pražského jara zachycuje úspěch českého zástupce v houslové soutěži a zároveň jednoho z nejmladších účastníků Jana Nováka. Předsedkyně poroty soutěže Pražské jaro Ida Kavafian shrnuje nutné podmínky pro úspěch v tomto uměleckém klání.

PÁTÝ DÍL / 16. 5.

Večer 15. května patřil laureátům předchozích ročníků soutěže a nyní již slavným interpretům, kteří přišli vzdát symbolický hold 75. ročníku soutěže, která mnohým z nich pomohla nastartovat hudební kariéru. Jaký byl ten zlomový okamžik v jejich kariéře? Co pro ně vítězství v soutěži znamenalo? O tom hovoří trumpetista Gábor Boldoczki, violoncellista Victor Julien-Laferrière, hobojista Johannes Grosso, klarinetistka Anna Paulová, fagotista Jan Hudeček, hornistka Kateřina Javůrková a zástupci souboru Pavel Haas Quartet.

ŠESTÝ DÍL / 17. 5.

Nečekaným vrcholem festivalu se pro mnohé stal recitál Miah Persson s rafinovaným programem spojujícím cyklus *Láska a život ženy* Roberta Schumanna a písně skandinávských autorů. Reportáž zprostředkovává výjimečnou atmosféru tohoto intimního recitálu charismatické sopranistky v doprovodu srdečného pianisty Malcolma Martineaua.

SEDMÝ DÍL / 18. 5.

Belgický soubor Collegium Vocale Gent založil Philippe Herreweghe během studií na univerzitě. „*Přiznám se, že i proto, abych se seznámil s děvčaty,*“ poznamenává zakladatel tělesa, které je už 54 let ikonou historicky poučené interpretace. Na Pražském jaru se představil s díly Monteverdiho a jeho současníků, která posluchače přenesla do mýtického světa Arkádie. Reportáž zároveň poodkrývá, jak spolupráci s Philippem Herreweghem vnímá sopranistka Barbora Kabátková, česká členka souboru, a co o ní naopak říká sbormistr ansámblu.

OSMÝ DÍL / 19. 5.

Osmý díl zachytil další z vrcholů festivalu – strhující a energií nabitý koncert Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia v Římě pod vedením Jakuba Hruší coby hlavního hostujícího dirigenta tohoto špičkového italského orchestru. Publikum souhru orchestru s jejich milovaným dirigentem ocenilo nekončícím skandovaným potleskem.

DEVÁTÝ DÍL / 20. 5.

Pizzafon, zeleninový orchestr, muzicírující robot? I to mohli návštěvníci potkat na Pražském jaru. Festivalový den SpringTEEN určený speciálně mladým posluchačům a rodinám byl nabitý netradičními zážitky! V devátém dílu Echa jsme vyzpovídali například bicisty z HAMU Percussion Ensemble, jejichž workshop bicích nástrojů z celého světa strnul i nejednoho dospěláka.

FOTO © MILAN MOŠNA

DESÁTÝ DÍL / 21. 5.

Legenda se vrátila! Po téměř čtvrt století přivítalo Pražské jaro Riccarda Chaillyho. Představil se s Filarmonica della Scala, který od roku 2015 vede. Sólistou koncertu byl brilantní mladý klavírista Alexandr Malofejev. Desátý díl Echa napoví, jak legendární dirigent prožíval návrat do Prahy a co spolupráce s ním znamená pro Malofejeva.

JEDENÁCTÝ DÍL / 22. 5.

Na dirigentském Debutu Pražského jara se střetly dva velké talenty, dirigent Jiří Habart, laureát prestižní britské soutěže Donatella Flick Competition, a violista Sào Soulez Larivière, laureát loňské soutěže Pražské jaro. S orchestrem Prague Philharmonia uvedli Pendereckého *Violový koncert*. Reportáž popisuje, jak probíhala jejich spolupráce, která začala online už před několika měsíci.

DVANÁCTÝ DÍL / 23. 5.

Do sboru *The Name Emmanuel*, který na Pražském jaru provedl Sbor Polského rozhlasu – Lušawice, napsal Martin Smolka třem zpěvačkám vysoké C. „*Už je to trochu za hranicí běžného zpěvu, je to takový fenomén. Pro mě to byla metafora zablesknutí, světla shůry*,” prozradil skladatel. Dvanáctý díl Echa prozrazuje, jak si s jeho dílem poradily sopránistky sboru slavicího letos 75. narozeniny.

TŘINÁCTÝ DÍL / 24. 5.

„*Myslím si, že každý posluchač by si měl odnést zkušenost se zvuky, které ještě nikdy neslyšel, zažít něco, co mimo tenhle prostor zažít nemůže*,” říká Michal Rataj, jeden z autorů kompozice *Pianofonia*. Spolu s Janem Trojanem a trojicí hudebníků v ní rozebrali a ozvučili součástky klavírů na míru prostoru v Národním technickém muzeu.

ČTRNÁCTÝ DÍL / 25. 5.

„*Vzpomínám si, jak jsem tady v Rudolfinu hrál svůj první recitál hned po Chopinově soutěži, a jsem moc rád, že se sem po osmi letech vracím!*“ řekl kouzelník klavíru Seong-Jin Cho během své návštěvy v Praze. Právě díky vítězství v prestižní soutěži Pražské jaro se ocitl náhle ve středu zájmu, který nikdy neopadl. Reportáž zachycuje, jaký byl jeho pražskojarní recitál, na němž vystoupil už coby světová klavírní superstar.

PATNÁCTÝ DÍL / 26. 5.

Sobota 25. května patřila na Pražském jaru mladým hudebníkům. V Anežském klášteře se na debutovém matiné představil talentovaný violoncellista Vilém Vlček s klavíristou Denisem Linnikem, večer v Rudolfinu mělo svůj pražskojarní debut virtuózní Z.E.N. Trio, které strhlo svou energií vyprodanou Dvořákovu síň k dlouhým ovacím odměněným několika přidavky.

ŠESTNÁCTÝ DÍL / 27. 5.

Dalším z nezapomenutelných zážitků festivalu byl koncert Ivety Apkalny – nejen tím, že představil monumentální varhany Obecního domu v plné kráse a nejrůznějších odstínech díky barvitému programu. Lotyšská varhanice si publikum získala i svou bezprostředností a okouzlujícím charismatem.

SEDMNÁCTÝ DÍL / 28. 5.

„*Antonín Rejcha se určitě nehraje tak často, jak by měl, je to úžasný skladatel a byl to velmi skromný člověk. Zdá se, že neměl ambice zapsat se do dějin jako velký mistr, možná proto, že si byl vědom, že tímto typem génia je jeho přítel Beethoven*,” říká flétnista Alexis Kossenko, který s pěticí špičkových francouzských sólistů představil pražskojarnímu publiku právě Rejchova díla, ale i skladby jeho málo známého žáka Eugèna Walckierse.

OSMNÁCTÝ DÍL / 29. 5.

Reportáž nechává nahlédnout do tajů a hlubin Svatyní, houslového koncertu Kryštofa Mařatky, jehož premiéra se stala bezpochyby jedním z vrcholů letošního Roku české hudby na Pražském jaru. Za řízení samotného skladatele ji provedl Orchestre Philharmonique de Radio France a houslista Amaury Coeytaux.

DEVATENÁCTÝ DÍL / 30. 5.

„*Je to takový koncert pro housle a dirigenta. Záleží na sólistovi, v jakém je rozpoložení a jak moc chce danou frázi zpomalit nebo zrychlit. Musíte neustále komunikovat, což mě velice baví, a s Carolin Widmann mě to baví neuvěřitelně*,” říká Tomáš Brauner, šéfdirigent Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, o temperamentním *Houslovém koncertu* Ericha Wolfganga Korngolda, kterým spolu s díly George Gershwinu a Leonarda Bernsteina 29. května takřka roztančili do posledního místa zaplněné Rudolfinum.

DVACÁTÝ DÍL / 31. 5.

Koncertní provedení Smetanovy *Libuše* bylo jedním z neočekávanějších a nejdiskutovanějších projektů Pražského jara. „Samozřejmě, že tam jsou fanfáry, samozřejmě, že tam je velký zvuk, velké sbory, velké jásání, ale srdcem toho díla je lidskost panovnice, která dovede válkou hrozící dění obrátit do míru a harmonie,“ říká Jakub Hruška. Reportáž prozrazuje, jak dirigent přesvědčil Kateřinu Kněžíkovou, aby roli *Libuše* přijala, a jak k nám podle tvůrců může poselství *Libuše* promlouvat dnes...

DVACÁTÝ PRVNÍ DÍL / 1. 6.

Milan Grygar, Petr Nikl, Ivan Pinkava, Jakub Roztočil, Ira Svobodová a Daniel Vlček. Šest českých výtvarníků se zhostilo úkolu vytvořit díla inspirovaná cyklem symfonických básní *Má vlast* Bedřicha Smetany. Další díl Echa napovídá, jak o takovém zadání smýšleli a jaká byla atmosféra na dražbě Galerie KODL.

DVACÁTÝ DRUHÝ DÍL / 2. 6.

Hudba za hranicí možného – i tak by se dal charakterizovat program Prague Offspring. Letos Pražské jaro pozvalo britskou skladatelku Rebeccu Saunders a rakouský ansámbl Klangforum Wien, který v čele s Enno Poppem završil svou tříletou rezidenci. Zazněla skladba loni zesnulé Kaiji Saariaho, ale i nové kompozice pětky českých a slovenských skladatelů a skladatelek. Kromě koncertů přineslo Prague Offspring debaty, masterclassy i veřejnou zkoušku děl studentů skladby na HAMU.

DVACÁTÝ TŘETÍ DÍL / 3. 6.

„Občas poprosím některého ze sólistů: Co kdybys to zahrál znovu a přidal pár not? Bachovi by se to líbilo. Můžete i lehce změnit rytmus a udělat hudbu jazzovější – a pak doufáte a modlíte se, že by se mu to také opravdu líbilo,“ říká světová bachovská autorita Ton Koopman. Skladby pro program pražskojarního koncertu se svým Amsterdam Baroque Orchestra & Choir vybral z nepřeberného bohatství Bachových kantát.

DVACÁTÝ ČTVRTÝ DÍL / 4. 6.

„V tom díle je hodně matematiky, ale ta je pouze nástrojem, stejně jako byla nástrojem například při stavbě gotické katedrály. To, co opravdu chci, je napsat něco jako rituál, jako modlitbu k vesmíru. A myslím, že dnes máme mnoho důvodů k modlitbám,“ říká Georg Friedrich Haas, autor skladby *11 000 strun* pro padesát klavírů a ansámbl Klangforum Wien, která umožnila fascinovanému publiku ve dvakrát vyprodaném Foru Karlín zažít hudbu jako nikdy předtím.

DVACÁTÝ PÁTÝ DÍL / 5. 6.

„Jaký je můj nejoblíbenější český skladatel? Nedokážu vybrat jednoho! Svým způsobem jsou pro mě nejdůležitějším českým skladatelem čeští lidé, protože bez nich, bez vaší řeči a tanců byste neměli Smetanu, Dvořáka, Martinů, Janáčka, Srnku... Vycházejí ze skutečného života tohoto místa. Možná je to něco ve vodě Vltavy...“ říká dirigent David Robertson, pod jehož taktovou se odehrál závěrečný koncert s Českou filharmonií, na kterém zazněla mimo jiné evropská premiéra Srnkových *Superorganisms*.

MALÁ ZEMĚ, VELKÍ HUDEBNÍCI

Záznam panelové diskuze Pražského jara k Roku české hudby. Čeští skladatelé a instrumentalisté se mnohokrát zapsali do světových dějin hudby. Jak je tomu dnes? Na konferenci diskutovali Jakub Hruška, Petr Fischer, Tereza Raabová, Pavel Trojan a další.

TO BYLO PRAŽSKÉ JARO

Dokument *To bylo Pražské jaro 2024* režisérů Kateřiny Hager a Jakuba Mayera přináší ohlednutí za 79. ročníkem Pražského jara a jeho nejsilnějšími momenty. V závěru navíc prozrazuje, jaký je nejoblíbenější český skladatel Kirilla Gersteina, Davida Robertsona, Kateřiny Kněžíkové, Seonga-Jin Choa, Georga Friedricha Haase, Kryštofa Mařatky, Alexandra Malofejeva, Phillipa Herrewegha, členů Pavel Haas Quartet, vítězky letošní soutěže Tsukushi Sasaki a dalších. Kdo pražskojarní anketu k Roku české hudby nakonec vyhrál?

Všechny pořady věnované festivalu Pražské jaro můžete zhlédnout na festival.cz:

VEDENÍ A TÝM PRAŽSKÉHO JARA

Tým Pražského jara: (zleva) Petra Drtinová, Michal Vencel, Jacquélina Kohoutová, Jiří Konopásek, Kateřina Bačová, Lucie Balharová, Katarína Fišerová, Josef Třeščík, Pavel Trojan, Kateřina Koutná, Veronika Koubová a Ondřej Zelenka

TÝM PRAŽSKÉHO JARA

SPRÁVNÍ RADA

Martin Baxa

předseda, ministr kultury ČR

Bohuslav Svoboda

primátor hl. m. Prahy

Roman Bělor

emeritní ředitel festivalu Pražské jaro,
člen Poslanecké sněmovny ČR

Jan Bondy

Odbor veřejné diplomacie,
Ministerstvo zahraničí ČR

František Dostálek

spoluzakladatel české pobočky KPMG

Michal Frankl

ředitel divize Strategie a podpory podnikání,
člen představenstva CETIN, a. s.

Jiří Hlaváč

předseda Asociace hudebních umělců a vědců

Martin Chalupský

ředitel komunikace a tiskový mluvčí innogy
Česká republika, a. s.

Helena Koenigsmarková

emeritní ředitelka Uměleckoprůmyslového musea
v Praze

Ivan Kusnjer

sólista Opery Národního divadla

Miroslav Lukeš

prezident LASVIT (do 19. března 2024)

Milan Němeček

vrchní ředitel sekce živého umění,
Ministerstvo kultury ČR

Filip Sirotek

ředitel útvaru Komunikace a marketing, ČEZ, a. s.
(od 15. dubna 2024)

DOZORČÍ RADA

Richard Hindls

předseda,
emeritní rektor Vysoké školy ekonomické v Praze

Ladislav Chvátal

ředitel řízení strategických projektů
a člen dozorčí rady PPF, a. s.

Ingeborg Radok Žádná

rektorka Akademie múzických umění v Praze

STÁLÁ SOUTĚŽNÍ KOMISE

Michal Kaňka

předseda, violoncellista, člen Wihanova kvarteta

Vladislav Borovka

hobojista České filharmonie

Jiří Gemrot

hudební režisér

Martin Kasík

klavírista

Eva Velická

šéfredaktorka, Bärenreiter Praha

UMĚLECKÁ RADA

Tomáš Hanus

hudební ředitel Orchestru Velšské národní opery
v Cardiffu

Clemens Hellsberg

emeritní ředitel Vídeňských filharmoniků

Jakub Hruša

šéfdirigent Bamberských symfoniků, hlavní hostující
dirigent České filharmonie a orchestru Academia
Nazionale di Santa Cecilia v Římě, designovaný hudební
ředitel Královské opery Covent Garden v Londýně

Marko Ivanović

šéfdirigent Janáčkovy opery Národního divadla Brno,
skladatel

Ivo Kahánek

klavírista, člen Dvořákova tria

Michal Kaňka

violoncellista, člen Wihanova kvarteta

Adam Plachetka

basbarytonista

Jana Semerádová

flétnistka, umělecká vedoucí souboru
Collegium Marianum

Miroslav Srnka

skladatel

Josef Třeštík

dramaturg Pražského jara

TÝM PRAŽSKÉHO JARA

Pavel Trojan

ředitel

Katarína Fišerová

zástupkyně ředitele, fundraising

Kateřina Bačová

tajemnice umělecké rady, produkce

Lucie Balharová

tajemnice správní a dozorčí rady, office manager

Petra Drtinová

produkce, soutěž

Jacquelina Kohoutová

ekonom, prodej vstupenek

Jiří Konopásek

produkce

Veronika Koubová

event manager

Kateřina Koutná

marketing, PR

Josef Třeštík

dramaturg

Michal Vencel

tajemník soutěže

Ondřej Zelenka

produkce

Poznámka: V uvedeném výčtu představitelů
řídících a poradních orgánů festivalu i jeho
managementu neuvádíme pro přehlednost
akademické a funkční tituly jmenovaných.

De v

W A N M

Pod záštitou prezidenta České republiky,
ministra kultury České republiky
a primátora hlavního města Prahy.

Festival se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky.
Festival se uskutečňuje za finanční podpory
hlavního města Prahy ve výši 15 mil. Kč.
Soutěž se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a hlavního města Prahy ve výši 950 tis. Kč.

Pražské jaro je členem Asociace hudebních
festivalů ČR (AHF), Evropské asociace festivalů
(EFA), Světové federace mezinárodních hudebních
soutěží (WFIMC) a přidruženým členem Mezinárodní
asociace uměleckých agentur (IAMA) a Mezinárodní
společnosti pro soudobou hudbu (ISCM).

Pražské jaro bylo oceněno prestižní
evropskou festivalovou značkou EFFE.

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA 79. ROČNÍKU FESTIVALU PRAŽSKÉ JARO 2024

Autoři textů

Kateřina Koutná, Josef Třeštlík, Katarína Fišerová, Pavel Trojan

Design a sazba

COLMO, v. o. s.

Tisk

MiniMaxStudio

Redakční uzávěrka 31. července 2024

ISBN 978-80-7383-753-2

Za finanční podpory

Za finanční podpory
ve výši 15 mil. Kč

Generální partner

Partner festivalu

Technologický partner

Partneři koncertů

PHILIP MORRIS ČR

Generální mediální partner

Hlavní mediální partner

Mediální partner

Oficiální automobil

Mecenáši festivalu

Partneři festivalu

